

Ustawa

z dnia 2006r.

o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005r. Nr 8, poz. 60, z późn.zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przepisach prawa podatkowego – rozumie się przez to przepisy ustaw podatkowych, postanowienia ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską innych umów międzynarodowych dotyczących problematyki podatkowej, przepisy aktów prawa wspólnotowego dotyczących problematyki podatkowej, a także przepisy aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustaw podatkowych;”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) księgach podatkowych - rozumie się przez to księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, uproszczoną podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci;”

2) w art. 13 § 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organ właściwy w sprawach interpretacji przepisów prawa podatkowego;”

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się następujące ustawy: ustawę z dnia 28 lipca 1983r. o podatku od spadków i darowizn, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 9 września 2000r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, ustawę z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, ustawę z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 20 maja 2005 r. o dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenie przedemerytalne albo zasiłek przedemerytalny.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005r. Nr 85, poz.727, Nr 86, poz. 732 i Nr143, poz. 1199.

3) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje ogólny nadzór w sprawach podatkowych.”;

4) uchyla się art. 14a-14e;

5) w art. 19 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Do czasu rozstrzygnięcia sporu o właściwość, organ podatkowy przed którym nastąpiło wszczęcie postępowania podejmuje tylko te czynności, które są niezbędne ze względu na interes publiczny lub ważny interes strony.”;

6) w dziale II dodaje się rozdział 3 i 4 w brzmieniu:

„Rozdział 3

Interpretacje przepisów prawa podatkowego

Art. 19a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dąży do zapewnienia jednolitego stosowania prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej, dokonując w szczególności jego interpretacji, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (interpretacje ogólne).

Art. 19b. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na pisemny wniosek podatnika, płatnika, inkasenta, ich następców prawnych, osób trzecich odpowiadających za zaległości podatkowe lub podmiotów, które mogą uzyskać taki status, a także podmiotów planujących działania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym nierezydentów w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, wydaje, w ich indywidualnych sprawach, pisemne interpretacje przepisów prawa podatkowego (interpretacje indywidualne).

§ 2. Wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych.

§ 3. Składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do:

- 1) w przypadku wniosku dotyczącego zaistniałego stanu faktycznego - wskazania przepisów prawa, które mają być przedmiotem interpretacji, wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego,
- 2) w przypadku wniosku dotyczącego zdarzeń przyszłych - wskazania przepisów prawa, które mają być przedmiotem interpretacji, wyczerpującego przedstawienia rodzaju zdarzeń przyszłych i ich zakresu wraz z własnym stanowiskiem o skutkach podatkowych tych zdarzeń.

§ 4. Nie wydaje się interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej. Wnioskujący o wydanie interpretacji indywidualnej składa w tym zakresie oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 5 Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w § 1, uwzględniając dane identyfikujące wnioskodawcę oraz dane wskazane w § 2-4 oraz sposób składania wniosku.

Art. 19c. § 1. Interpretacja indywidualna zawiera ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

§ 2. W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym.

Art. 19d. Interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, z zastrzeżeniem art. 292l. Termin ten podlega przedłużeniu wyłącznie w sytuacjach przewidzianych w art. 139 § 4.

Art. 19e. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, z urzędu, zmienić wydaną interpretację ogólną lub indywidualną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Art. 19f. § 1. Za wydanie interpretacji indywidualnej pobiera się opłatę, która podlega zapłacie w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej różnych przepisów pobiera się opłatę od każdego interpretowanego przepisu.

§ 2. Wysokość opłaty za wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej zaistniałego stanu faktycznego wynosi 50 zł.

§ 3 Wysokość opłaty za wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej zdarzeń przyszłych wynosi 100 zł.

§ 4. Opłata, o której mowa w § 1 - 3, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 19g. § 1. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej niespełniający wymogów określonych w art. 19b § 3 pozostawia się bez rozpatrzenia.

§ 2. W razie nie uiszczenia opłaty w terminie wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia bez uprzedniego wezwania do uiszczenia opłaty.

§ 3. W sprawie pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

Art. 19h. W sprawach dotyczących interpretacji indywidualnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 129, art. 130, art. 135-137, art. 143, art. 165a, art. 169 § 1 i 1a, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziału 5, 6, 10 i 23 działu IV.

Art. 19i. § 1. Interpretacje ogólne są publikowane, bez zbędnej zwłoki, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów oraz zamieszczane na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

§ 2. Interpretacje indywidualne są niezwłocznie przekazywane organowi podatkowemu pierwszej instancji właściwemu w zakresie rozliczania podatków będących przedmiotem interpretacji.

§ 3. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, są niezwłocznie zamieszcza się na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

Art. 19j. § 1. Stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje, w drodze decyzji, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa.

§ 2. W zakresie, o którym mowa w § 1, opłata za wydanie interpretacji indywidualnej stanowi dochód budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

§ 3. W zakresie nieuregulowanym w § 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego działu.

Rozdział 4

Zasada nieszkodzenia

Art. 19k. § 1. Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej nie może szkodzić wnioskodawcy, w razie zmiany tej interpretacji lub jej nieuwzględnienia w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

§ 2. Zastosowanie się do interpretacji ogólnej nie może szkodzić nikomu, w razie zmiany tej interpretacji lub jej nieuwzględnienia w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

§ 3. W zakresie związanym z zastosowaniem się do interpretacji, która uległa zmianie lub interpretacji nieuwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowanie wszczęte w tych sprawach umarza się oraz nie nalicza się odsetek za zwłokę.

Art. 19l. W przypadku, gdy skutki podatkowe związane ze zdarzeniem, któremu odpowiada stan faktyczny będący przedmiotem interpretacji, miały miejsce przed opublikowaniem interpretacji ogólnej lub przed doręczeniem interpretacji indywidualnej, zastosowanie się do tej interpretacji nie zwalnia z obowiązku zapłaty podatku.

Art. 19m. § 1. Zastosowanie się do interpretacji, która następnie została zmieniona lub nie została uwzględniona w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, powoduje zwolnienie z obowiązku zapłaty podatku, jeżeli:

- 1) zobowiązanie nie zostało prawidłowo wykonane w wyniku zastosowania się do interpretacji, która uległa zmianie lub interpretacji nieuwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, oraz
- 2) skutki podatkowe związane ze zdarzeniem, któremu odpowiada stan faktyczny będący przedmiotem interpretacji miały miejsce po opublikowaniu interpretacji ogólnej albo po doręczeniu interpretacji indywidualnej.

§ 2. Zwolnienie, o którym mowa w § 1, obejmuje:

- 1) w przypadku rocznego rozliczenia podatków - okres do końca roku podatkowego, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną albo doręczono zmienioną interpretację indywidualną,
- 2) w przypadku kwartalnego rozliczenia podatków - okres do końca kwartału, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną albo doręczono zmienioną interpretację indywidualną oraz kwartał następny,
- 3) w przypadku miesięcznego rozliczenia podatków – okres do końca miesiąca, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną albo doręczono zmienioną interpretację indywidualną oraz miesiąc następny.

§ 3. Wysokość podatku objętego zwolnieniem, o którym mowa w § 1 i 2, na wniosek podmiotu, który zastosował się do interpretacji, określa w drodze decyzji, właściwy organ podatkowy pierwszej instancji.

§ 4. W przypadku uiszczenia podatku w zakresie objętym zwolnieniem, o którym mowa w § 1 i 2, organ podatkowy pierwszej instancji, na wniosek podmiotu, który zastosował się do interpretacji, określa wysokość nadpłaty.

Art. 19n. Przepisy art. 19k i art. 19m stosuje się odpowiednio w przypadku:

- 1) zastosowania się przez spółkę do interpretacji indywidualnej, wydanej przed powstaniem spółki na wniosek osób planujących utworzenie tej spółki – w zakresie dotyczącym działalności tej spółki,
- 2) zastosowania się przez oddział lub przedstawicielstwo przedsiębiorstwa zagranicznego do interpretacji indywidualnej dotyczący działalności tego oddziału lub przedsiębiorstwa, wydanej przed powstaniem tego oddziału lub przedstawicielstwa na wniosek tworzącego je przedsiębiorstwa zagranicznego.

Art. 19o. W razie niewydania interpretacji indywidualnej w terminie, wnioskodawcy nie może szkodzić zastosowanie się do przedstawionego w złożonym wniosku stanowiska.

Art. 19p. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do należności płatników lub inkasentów oraz do należności, o których mowa w art. 52 § 1.”;

7) art. 20 uchyla się;

8) po art. 24b dodaje się art. 24c i art. 24d w brzmieniu:

„Art. 24c. § 1. Jeżeli podatnik, dokonując czynności prawnej lub czynności prawnych, których celem dokonania były głównie korzyści podatkowe, osiągnął zamierzony rezultat gospodarczy, dla którego odpowiednia jest inna czynność prawna lub czynności prawne, skutki podatkowe wywodzi się z czynności prawnej lub czynności prawnych odpowiadającej (odpowiadających) treści zdarzeń gospodarczych.

§ 2. Przez korzyści podatkowe rozumie się korzyści wynikające z zapobieżenia powstaniu, obniżenia wysokości lub opóźnienia powstania zobowiązania podatkowego, korzyści ze zwiększenia straty, podwyższenia nadpłaty lub zwrotu podatku.

Art. 24d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zamieszcza na stronie internetowej Ministerstwa Finansów decyzje, w których zastosowano przepis art. 24c, po usunięciu danych identyfikujących stronę oraz inne podmioty wskazane w treści tej decyzji.”;

9) w art. 26 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Podatnik nie ponosi odpowiedzialności z tytułu zaniżenia lub nieujawnienia przez płatnika podstawy opodatkowania czynności, o których mowa w art. 12, 13 oraz 18 ustawy z dnia z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14 poz. 176) - do wysokości zaliczki, do której pobrania zobowiązany jest płatnik.”;

10) w dziale III po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Podpisywanie deklaracji podatkowych

Art. 32a. § 1. Jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej, deklaracja podatkowa może być podpisana także przez pełnomocnika podatnika lub pełnomocnika płatnika.

§ 2. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji podatkowych i zawiadomienie o odwołaniu tego pełnomocnictwa składa się w organie podatkowym właściwym w zakresie deklaracji podatkowych, których to pełnomocnictwo dotyczy.

§ 3. Jeżeli przepisy prawa podatkowego wymagają podpisania deklaracji podatkowej przez więcej niż jedną osobę pełnomocnictwo do podpisania tej deklaracji jest skuteczne, jeżeli udzieliły go wszystkie osoby.

§ 4. Do pełnomocnika upoważnionego do podpisywania deklaracji podatkowych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące pełnomocnika w postępowaniu podatkowym.

Art. 32b. Jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej, podpisanie deklaracji przez pełnomocnika zwalnia podatnika, płatnika lub inkasenta z obowiązku podpisania deklaracji.”;

11) w art. 59:

- a) w § 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) zwolnienia z obowiązku zapłaty na podstawie art. 19m,”,
- b) w § 2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) zwolnienia z obowiązku zapłaty na podstawie art. 19m,”;

12) w art. 68 uchyla się § 3;

13) w art. 73 § 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) deklaracji kwartalnej dla podatku od towarów i usług – dla podatników podatku od towarów i usług.”;

14) w art. 139 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy.”;

15) w art. 172 § 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) rozprawy,”

16) w dziale IV po rozdziale 11 dodaje się rozdział 11a w brzmieniu:

„Rozdział 11a

Rozprawa

Art. 200a. Organ odwoławczy przeprowadzi w toku postępowania rozprawę:

- 1) z urzędu - gdy zachodzi potrzeba wyjaśnienia istotnych okoliczności stanu faktycznego sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin, lub sprecyzowania argumentacji prawnej prezentowanej przez stronę w toku postępowania;
- 2) na wniosek strony lub organu, który wydał decyzję w pierwszej instancji.

Art. 200b. Termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby doręczenie wezwania nastąpiło najpóźniej na siedem dni przed rozprawą.

Art. 200c. § 1. Rozprawą kieruje upoważniony do przeprowadzenia rozprawy pracownik organu podatkowego, przed którym toczy się postępowanie.

§ 2. Gdy postępowanie toczy się przed samorządowym kolegium odwoławczym, rozprawą kieruje przewodniczący albo wyznaczony członek tego kolegium.

§ 3. W rozprawie uczestniczy upoważniony pracownik organu podatkowego pierwszej instancji, który wydał decyzję co do której wniesiono odwołanie.

Art. 200d. § 1. W razie nieobecności na rozprawie strony wnioskującej o jej przeprowadzenie rozprawa zostaje odwołana. W tym przypadku nie przeprowadza się ponownej rozprawy.

§ 2. Rozprawa może być przeprowadzona w razie nieobecności na rozprawie świadka lub biegłego.

Art. 200e. § 1. Na rozprawie strona może składać wyjaśnienia, zgłaszać żądania, propozycje i zarzuty oraz przedstawiać dowody na ich poparcie. Ponadto strona może wypowiadać się co do wyników postępowania dowodowego.

§ 2. Kierujący rozprawą może uchylić zadane świadkom, biegłym i stronom pytanie, jeżeli nie ma ono istotnego znaczenia dla sprawy. Jednakże na żądanie strony należy zamieścić w protokole osnowę treści uchylonego pytania.”;

17) po art. 224b dodaje się art. 224c w brzmieniu:

„Art. 224c. Wykonanie decyzji ustalającej lub określającej wysokość zobowiązania podatkowego, wysokość zwrotu podatku lub wysokość odsetek za zwłokę albo orzekającej o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta, osoby trzeciej albo spadkobiercy, podlega wstrzymaniu, w zakresie w jakim złożono wniosek o zwolnienie z obowiązku zapłaty podatku na podstawie art. 19k § 3, do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie zwolnienia z obowiązku zapłaty podatku.”;

18) w art. 267 § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wezwań uczestników postępowania na rozprawę, która nie odbyła się w wyniku niestawiennictwa strony, która złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy;”;

19) po dziale VI dodaje się dział VIa w brzmieniu:

„Dział VIa

Sprawdzony podatnik

Rozdział 1

Rejestr sprawdzonych podatników

Art. 292a. § 1. Za sprawdzonego podatnika uznaje się osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę nieposiadającą osobowości prawnej, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nieprzerwanie prowadzi działalność gospodarczą przez okres co najmniej 36 miesięcy,
- 2) w okresie ostatnich 24 miesięcy w stosunku do tego podmiotu nie została wydana decyzja określająca wysokość zobowiązania podatkowego, z której wynika, że nie zadeklarowano lub zaniżono wysokość zobowiązania podatkowego w kwocie przekraczającej 3 % podatku należnego lub zawyżono kwotę nadpłaty, zwrotu podatku lub zwrotu różnicy podatku w kwocie przekraczającej 3 % nadpłaty, zwrotu podatku lub zwrotu różnicy podatku,

- 3) jest podmiotem, w stosunku do którego nie została otwarta likwidacja lub nie ogłoszono jego upadłości,
- 4) nie jest wpisana w Krajowym Rejestrze Sądowym – Rejestrze Dłużników Niewypłacalnych,
- 5) nie została prawomocnie ukarana za popełnienie przestępstwa skarbowego lub przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu; w przypadku osoby prawnej ten warunek odnosi się do wszystkich członków zarządu, a w przypadku jednostki nieposiadającej osobowości prawnej ten warunek odnosi się do wszystkich wspólników,
- 6) raport audytu przeprowadzony przez uprawnionego audytora potwierdza brak nieprawidłowości w rozliczeniach podatkowych w okresie ostatnich 24 miesięcy przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru sprawdzonych podatników.

§ 2. Spółka cywilna może zostać sprawdzonym podatnikiem, jeżeli sprawdzonymi podatnikami są wszyscy wspólnicy tej spółki.

Art. 292b. Audytorem, o którym mowa w art. 292a § 1 pkt 5, nie może być podmiot prowadzący sprawy sprawdzonego podatnika albo sprawy podmiotu powiązanego ze sprawdzonym podatnikiem, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia kryteria przeprowadzenia audytu sprawdzonego podatnika oraz kryteria uprawniające do przeprowadzenia audytu.

Art. 292c. § 1. Rejestry sprawdzonych podatników prowadzone są przez dyrektorów izb skarbowych.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi Centralny Rejestr Sprawdzonych Podatników.

§ 3. Rejestr sprawdzonych podatników jest jawny dla osób trzecich.

§ 4. Rejestr jest prowadzony w formie elektronicznej.

§ 5. Dostęp do rejestru jest nieodpłatny.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb prowadzenia rejestrów, a także sposób udostępniania informacji z tego rejestru, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania rejestru i przekazywania informacji do Centralnego Rejestru Sprawdzonych Podatników.

Art. 292d. § 1. Rejestr zawiera:

- 1) numer wpisu do rejestru;
- 2) dane identyfikacyjne obejmujące:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę,
 - b) numer NIP,
 - c) adres siedziby lub miejsca zamieszkania,
 - d) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer w ewidencji działalności gospodarczej oraz nazwę i adres organu ewidencyjnego.

§ 2. Sprawdzony podatnik obowiązany jest zawiadomić dyrektora izby skarbowej o wszelkich zmianach danych określonych w § 1 pkt 2 w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

Art. 292e. § 1. Wniosek o wpis do rejestru podlega opłacie w wysokości 250 zł.

§ 2. Opłata, o której mowa w § 1, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 292f. § 1. Wpis do rejestru dokonywany jest na wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione w art. 292a przez dyrektora izby skarbowej właściwej według miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu.

§ 2. Wniosek o dokonanie wpisu w rejestrze zawiera dane wymienione w art. 292d § 1 pkt 2.

§ 3. Do wniosku o dokonanie wpisu w rejestrze załącza się:

- 1) aktualny wypis z właściwego rejestru sądowego lub z ewidencji działalności gospodarczej,
- 2) raport audytu, o którym mowa w art. 292a § 1 pkt 5,
- 3) wykaz organów podatkowych właściwych w sprawie opodatkowania działalności,
- 4) dowód wniesienia opłaty za wpis do rejestru.

§ 4. Raport audytu, o którym mowa w art. 292a § 1 pkt 5, sprawdzony podatnik przedkłada dyrektorowi izby skarbowej co 2 lata od daty zakończenia ostatniego audytu.

Art. 292g. Dyrektor izby skarbowej skreśla wpis w rejestrze:

- 1) na wniosek podmiotu,
- 2) z urzędu:
 - a) w przypadku stwierdzenia naruszenia, któregośkolwiek z warunków określonych w art. 292a,
 - b) śmierci osoby fizycznej lub ustania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

§ 2. Status sprawdzonego podatnika nie podlega następstwu prawnemu.

Art. 292h. § 1. W sprawie dokonania wpisu do rejestru wydaje się postanowienie.

§ 2. W sprawie odmowy dokonania wpisu do rejestru oraz skreślenia z rejestru wydaje się decyzję. W tym przypadku, opłata, o której mowa w art. 292e nie podlega zwrotowi.

§ 3. Skreślenie wpisu w rejestrze następuje w dniu wydania decyzji o skreśleniu.

Rozdział 2

Prawa sprawdzonego podatnika

Art. 292i. Ilekroć przepisy wymagają przedłożenia zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach lub o wysokości jego zaległości podatkowych domniemywa się, że sprawdzony podatnik nie posiada zaległości podatkowych.

Art. 292j. § 1. Kontrola podatkowa prowadzona przez organ podatkowy może zostać wszczęta u sprawdzonego podatnika nie wcześniej niż w terminie 1 miesiąca po doręczeniu mu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia tej kontroli.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w zakresie kontroli zasadności zwrotu podatku od towarów i usług.

Art. 292k. Decyzja wydana wobec sprawdzonego podatnika co do której wniesiono odwołanie nie podlega wykonaniu do czasu wydania decyzji ostatecznej. W razie wniesienia skargi do sądu administracyjnego wykonanie decyzji ostatecznej ulega wstrzymaniu do czasu uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego.

Art. 292l. Interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego na wniosek sprawdzonego podatnika wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 1 miesiąca od dnia złożenia wniosku. Termin ten podlega przedłużeniu wyłącznie w sytuacjach przewidzianych w art. 139 § 4.

Art. 292m. Sprawdzony podatnik może udzielać poręczenia w celu zabezpieczenia wykonania decyzji organu podatkowego. Przepisy art. 33d i art. 117a stosuje się odpowiednio.”;

20) w dziale VIII po art. 305o dodaje się art. 305p w brzmieniu:

„Art. 305p. § 1. Uprawniony audytor, o którym mowa w art. 292b, który sporządza niezgodną ze stanem faktycznym opinię, podlega karze grzywny lub karze pozbawienia wolności do lat 2 albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.”.

Art. 2 W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2004 r. Nr 142, poz. 1514, z późn.zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Podatkowi od spadków i darowizn, zwanemu dalej "podatkiem", podlega nabycie przez osoby fizyczne własności rzeczy znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub praw majątkowych wykonywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tytułem:

- 1) dziedziczenia, zapisu, dalszego zapisu, polecenia testamentowego;
- 2) darowizny, polecenia darczyńcy;
- 3) zasiedzenia;
- 4) nieodpłatnego zniesienia współwłasności;
- 5) zachowku, jeżeli uprawniony nie uzyskał go w postaci uczynionej przez spadkodawcę darowizny lub w drodze dziedziczenia albo w postaci zapisu;
- 6) nieodpłatnej: renty, użytkowania oraz służebności.

2. Podatkowi podlega również nabycie praw do wkładu oszczędnościowego na podstawie dyspozycji wkładem na wypadek śmierci oraz nabycie jednostek uczestnictwa na podstawie dyspozycji uczestnika funduszu inwestycyjnego otwartego albo specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego na wypadek jego śmierci.”;

2) w art. 4 w ust. 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nabycie w drodze darowizny pieniędzy lub innych rzeczy przez osobę zaliczoną do I grupy podatkowej w wysokości nieprzekraczającej 9.637 zł od jednego darczyńcy, a od wielu darczyńców łącznie nie więcej niż 19.274 zł w okresie 5 lat od daty pierwszej darowizny, jeżeli pieniądze te lub rzeczy obdarowany przeznaczy w okresie 12 miesięcy od dnia ich otrzymania na wkład budowlany lub mieszkaniowy do spółdzielni, budowę domu jednorodzinnego, nabycie lokalu

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004r. Nr 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1199 i Nr 169, poz. 1418.

mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość albo spłatę kredytu mieszkaniowego zabezpieczonego hipoteką;”

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) nabycie w drodze dziedziczenia praw do wkładu mieszkaniowego w spółdzielni mieszkaniowej przez osoby zaliczone do I i II grupy podatkowej, jeżeli spełniają warunki określone w art. 16 ust. 2 pkt 2-4 oraz, gdy spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu będzie przysługiwało nabywcy wkładu przez okres co najmniej 5 lat od dnia jego ustanowienia; warunek ten uważa się za zachowany także w przypadku przekształcenia lokatorskiego prawa do lokalu na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oraz przeniesienia przez spółdzielnię własności lokalu na nabywcę;”

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) nabycie w drodze darowizny praw do rachunku oszczędnościowo-kredytowego przez rodzeństwo oraz osobę pozostającą faktycznie we wspólnym pożyciu małżeńskim z posiadaczem rachunku oszczędnościowo-kredytowego w kasie mieszkaniowej, pod warunkiem przeznaczenia środków zgromadzonych na tym rachunku na cele mieszkaniowe;”

d) uchyla się pkt 10 i 13,

e) dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) nabywców zaliczonych do 0 grupy podatkowej, pod warunkiem:

a) zgłoszenia nabycia rzeczy lub praw majątkowych organowi podatkowemu na zasadach określonych w art. 4a oraz

b) w przypadku, gdy przedmiotem nabycia są środki pieniężne w wysokości przekraczającej łącznie w ciągu roku kalendarzowego kwotę 3000 zł, udokumentowania wysokości darowizny dowodem ich przekazania z rachunku darczyńcy na rachunek bankowy obdarowanego albo jego rachunek prowadzony przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową.”

3) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„ Art. 4a. 1. Nabywcy własności rzeczy lub praw majątkowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17, obowiązani są, z zastrzeżeniem ust. 4, do zgłoszenia nabytego majątku właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie miesiąca od dnia powstania obowiązku podatkowego, a w przypadku nabycia w drodze dziedziczenia w terminie trzech miesięcy od dnia przyjęcia spadku.

2. Jeżeli nabywca dowiedział się o nabyciu rzeczy lub praw majątkowych po upływie terminów, o których mowa w ust. 1, zwolnienie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 stosuje się, gdy nabywca zgłosi te rzeczy lub prawa majątkowe naczelnikowi urzędu skarbowego nie później niż w terminie 14 dni, od dnia w którym dowiedział się o ich nabyciu, oraz udowodni fakt późniejszego powzięcia wiadomości o ich nabyciu.

3. W przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz w art. 4 ust. 1 pkt 17, nabycie rzeczy lub praw majątkowych podlega opodatkowaniu na zasadach określonych dla nabywców zaliczonych do I grupy podatkowej.

4. Obowiązek zgłoszenia nie obejmuje przypadków, gdy:

- 1) wartość majątku nabytego w okresie 5 lat, poprzedzających rok, w którym nastąpiło ostatnie nabycie, nie przekracza kwoty określonej w art. 9 ust. 1 pkt 1 oraz
- 2) gdy nabycie następuje na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia i zakres danych w nim zawartych, uwzględniając w szczególności:

- 1) dane podatników obowiązanych do złożenia zgłoszenia, w tym imiona, nazwiska, adresy i, jeżeli posiadają, numery identyfikacji podatkowej oraz dane stanowiące podstawę zaliczenia do 0 grupy podatkowej,
- 2) imię i nazwisko (nazwę lub firmę) oraz ostatni adres spadkodawcy, darczyńcy lub innej osoby, od której lub po której zostały nabyte rzeczy lub prawa majątkowe oraz, jeżeli posiada, jej numer identyfikacji podatkowej,
- 3) dane dotyczące nabytych rzeczy i praw majątkowych, ich rodzaj, miejsce położenia rzeczy lub wykonywania praw majątkowych, wraz z ich wartością rynkową oraz wielkość nabytego udziału.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 5. Obowiązek podatkowy ciąży na nabywcy własności rzeczy i praw majątkowych.”;

5) w art. 6:

a)w ust. 1:

- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przy nabyciu w drodze dziedziczenia, zapisu lub dalszego zapisu – z chwilą przyjęcia spadku;

2) przy nabyciu z polecenia testamentowego – z chwilą wykonania tego polecenia;”;

- dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) przy nabyciu w drodze nieodpłatnej służebności, renty oraz użytkowania – z chwilą ustanowienia tych praw.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„ 4. Jeżeli nabycie niezgłoszone do opodatkowania stwierdzono następnie pismem, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą sporządzenia pisma; jeżeli pismem takim jest orzeczenie sądu, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia. W przypadku, gdy nabycie nie zostało zgłoszone do opodatkowania, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą powołania się przed organem podatkowym lub organem kontroli skarbowej na fakt nabycia.”;

6) w art. 9 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku nabycia tytułem polecenia za zbywcę uznaje się odpowiednio darczyńcę lub spadkodawcę. W przypadku, gdy darczyńca nakłada na obdarowanego tytułem polecenia

obowiązek przeniesienia własności rzeczy lub przeniesienia (ustanowienia) praw na rzecz darczyńcy, za zbywcę uważa się obdarowanego.”;

7) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art.13. 1. Wartość świadczeń powtarzających się przyjmuje się do podstawy opodatkowania w wysokości rocznego świadczenia pomnożonego:

1) w razie ustanowienia świadczeń na czas określony co do liczby lat lub ich części – przez liczbę lat lub ich części;

2) w pozostałych przypadkach, w tym w razie ustanowienia świadczeń na czas nieokreślony - przez 10 lat.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do obliczenia wartości prawa użytkowania, służebności i rent.

3. Roczna wartość użytkowania i służebności ustala się w wysokości 4% wartości rzeczy oddanej w użytkowanie lub obciążonej służebnością.”;

8) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„ 3. Do poszczególnych grup podatkowych zalicza się:

1) do 0 grupy – małżonka, zstępnych, wstępnych, pasierba, ojczyrna, macochę;

2) do I grupy – rodzeństwo, synową, zięcia, teściów;

3) do II grupy - zstępnych rodzeństwa, rodzeństwo rodziców, zstępnych i małżonków pasierbów, małżonków rodzeństwa i rodzeństwo małżonków, małżonków rodzeństwa małżonków, małżonków innych zstępnych;

4) do III grupy - innych nabywców.”;

9) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku nabycia budynku mieszkalnego lub jego części, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub jego części, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub udziału w takim prawie, spółdzielczego prawa do domu jednorodzinnego albo udziału w takim prawie:

1) w drodze dziedziczenia, zapisu, dalszego zapisu, polecenia testamentowego lub darowizny przez osoby zaliczane do I grupy podatkowej;

2) w drodze dziedziczenia, zapisu, dalszego zapisu lub polecenia testamentowego przez osoby zaliczane do II grupy podatkowej;

3) w drodze dziedziczenia, zapisu, dalszego zapisu lub polecenia testamentowego przez osoby zaliczane do III grupy podatkowej, sprawujące przez co najmniej dwa lata opiekę nad wymagającym takiej opieki spadkodawcą, na podstawie pisemnej umowy z podpisem notarialnie poświadczonym,

- nie wlicza się do podstawy opodatkowania ich czystej wartości do łącznej wysokości nieprzekraczającej 110 m² powierzchni użytkowej budynku lub lokalu. W przypadku nabycia części (udziału) budynku mieszkalnego lub lokalu albo udziału

w spółdzielczym prawie do budynku mieszkalnego lub lokalu ulga przysługuje stosownie do wielkości udziału.”,

b) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie są właścicielami innego budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość bądź będąc nimi przeniosą własność budynku lub lokalu na rzecz zstępnych, Skarbu Państwa lub gminy w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania podatkowego;”,

- pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) nie są najemcami lokalu lub budynku lub będąc nimi rozwiążą umowę najmu w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania podatkowego;

5) będą zamieszkiwać będąc zameldowanymi na pobyt stały w nabytym lokalu lub budynku i nie dokonają jego zbycia przez okres 5 lat:

a) od dnia złożenia zeznania podatkowego lub zawarcia umowy darowizny w formie aktu notarialnego - jeżeli w chwili złożenia zeznania lub zawarcia umowy darowizny nabywca mieszka i jest zameldowany na pobyt stały w nabytym lokalu lub budynku,

b) od dnia zamieszkania potwierdzonego zameldowaniem na pobyt stały w nabytym lokalu lub budynku - jeżeli nabywca zamieszka i dokona zameldowania na pobyt stały w ciągu roku od dnia złożenia zeznania podatkowego lub zawarcia umowy darowizny w formie aktu notarialnego.”,

c) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„ 7. Nie stanowi podstawy do wygaśnięcia decyzji lub ustalenia zobowiązania podatkowego:

1) zbycie udziału w budynku lub lokalu na rzecz innego ze spadkobierców lub obdarowanych albo

2) zbycie budynku lub lokalu albo udziału w budynku lub lokalu, jeżeli było ono uzasadnione koniecznością zmiany warunków lub miejsca zamieszkania, a nabycie innego budynku lub lokalu albo udziału w budynku lub lokalu nastąpiło w okresie dwóch lat od dnia zbycia i łączny okres zamieszkiwania w zbytym i nabytym budynku lub lokalu, potwierdzonego zameldowaniem na pobyt stały, wynosi 5 lat.

8. Warunek określony w ust. 2 pkt 5 lit. b uważa się za spełniony również wtedy, gdy budynek lub lokal został zbyty przed rozpoczęciem zamieszkiwania ze względu na konieczność zmiany warunków lub miejsca zamieszkania, a nabycie innego budynku lub lokalu albo wydatkowanie środków uzyskanych ze sprzedaży na budowę innego budynku lub lokalu nastąpiło w okresie dwóch lat od dnia zbycia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.⁴⁾) w art. 5a ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Za działalność gospodarczą uważa się działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, prowadzoną przez osoby fizyczne.”.

Art.4. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a:

a) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) Ordynacji podatkowej - oznacza to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn.zm.²⁾),

6) działalności gospodarczej - oznacza to działalność:

a) wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową, zawodową,

b) polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu kopalin ze złóż,

c) polegającą na wykorzystywaniu towarów oraz wartości niematerialnych i prawnych

- zmierzającą do osiągania korzyści majątkowych, prowadzoną bez względu na jej cel oraz rezultat, wykonywaną niezależnie, we własnym imieniu, w sposób zorganizowany i ciągły,”

b) uchyla się pkt 15,

c) dodaje się pkt 19-21 w brzmieniu:

„19) samochodzie osobowym – oznacza to samochód osobowy oraz inny pojazd samochodowy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, konstrukcyjnie przeznaczony do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, z wyjątkiem:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 228, poz. 2255 i Nr 229, poz. 2273, z 2004 r. Nr 91, poz. 873, Nr 146, poz. 1546 i Nr 236, poz. 2355 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 150, poz. 1248 i Nr 163, poz. 1362.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538.

- a) pojazdu samochodowego mającego jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą, klasyfikowany na podstawie przepisów prawa o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van,
 - b) pojazdu samochodowego mającego więcej niż jeden rząd siedzeń, które oddzielone są od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą i u którego długość części przeznaczonej do przewozu ładunków, mierzona po podłodze od najdalej wysuniętego punktu podłogi pozwalającego postawić pionową ścianę lub trwałą przegrodę pomiędzy podłogą a sufitem do tylnej krawędzi podłogi, przekracza 50% długości pojazdu; dla obliczenia proporcji, o której mowa w zdaniu poprzednim, długość pojazdu stanowi odległość pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a tylną krawędzią podłogi części pojazdu przeznaczonej do przewozu ładunków, mierzona w linii poziomej wzdłuż pojazdu pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a punktem wyprowadzonym w pionie od tylnej krawędzi podłogi części pojazdu przeznaczonej do przewozu ładunków,
 - c) pojazdu samochodowego, który ma otwartą część przeznaczoną do przewozu ładunków,
 - d) pojazdu samochodowego, który posiada kabinę kierowcy i nadwozie przeznaczone do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu,
 - e) pojazdu samochodowego będącego pojazdem specjalnym w rozumieniu przepisów prawa o ruchu drogowym o przeznaczeniach wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy o podatku od towarów i usług,
- 20) wykorzystywaniu samochodu osobowego do celów prywatnych - oznacza to:
- a) wykorzystywanie samochodu wpisanego do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych lub używanego w działalności gospodarczej lub w działach specjalnych produkcji rolnej na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu, o której mowa w art. 23b ust. 1, lub innej umowy o podobnym charakterze, do celów prywatnych prowadzącego tę działalność gospodarczą lub działły specjalne produkcji rolnej,
 - b) udostępnienie samochodu wpisanego do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych lub używanego w działalności gospodarczej lub w działach specjalnych produkcji rolnej na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu, o której mowa w art. 23b ust. 1, lub w art. 17b ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, lub innej umowy o podobnym charakterze, przez pracodawcę pracownikowi do jego celów prywatnych,
 - c) udostępnienie samochodu, o którym mowa w lit.b), wspólnikowi spółki, udziałowcowi spółki, akcjonariuszowi spółki, członkowi organów stanowiących osób prawnych do ich celów prywatnych,
 - d) udostępnienie samochodu, o którym mowa w lit.b), członkowi spółdzielni i jego domownikowi do ich celów prywatnych,
 - e) udostępnienie samochodu, o którym mowa w lit.b), przez osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą lub działły specjalne produkcji rolnej,

osoby prawne i ich jednostki organizacyjne oraz inne jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, osobom niewymienionym w lit.b)-d) do ich celów prywatnych, w związku z łączącym udostępniającemu z osobą fizyczną stosunkiem prawnym,

- 21) małym podatniku – oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 800.000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w zaokrągleniu do 1.000 zł.”;

2) po art. 5a dodaje się art. 5b-5d w brzmieniu:

„Art. 5b. 1. Za działalność, o której mowa w art. 5a pkt 6, nie uznaje się czynności, jeżeli wszelką odpowiedzialność wobec osób trzecich, z wyłączeniem odpowiedzialności za popełnienie czynów niedozwolonych, za ich rezultat oraz wykonywanie ponosi zlecający wykonanie tych czynności oraz:

- 1) są one wykonywane pod kierownictwem, oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez zlecającego te czynności, lub
- 2) wykonujący te czynności nie ponosi ryzyka gospodarczego związanego z prowadzoną działalnością, a w szczególności wszelkie istotne koszty związane z prowadzeniem działalności są ponoszone przez zlecającego czynności.

2. Za osobę prowadzącą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 5a pkt 6, uważa się również osobę fizyczną będącą współnikiem spółki niemającej osobowości prawnej w zakresie wykonywanej przez tę spółkę działalności gospodarczej.

Art. 5c. 1. Spełnienie wymagań dla pojazdów samochodowych, o których mowa w art. 5a pkt 19 lit.a)-d), stwierdza się na podstawie dodatkowego badania technicznego przeprowadzonego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu, zawierającego właściwą adnotację o spełnieniu tych wymagań.

2. Kopię zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, podatnik jest obowiązany dostarczyć w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, do właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

3. W przypadku gdy w pojeździe, o którym mowa w ust. 1, dla którego wydano zaświadczenie, zostały wprowadzone zmiany, w wyniku których pojazd nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 5a pkt 19 lit.a)-d), podatnik obowiązany jest do pisemnego zawiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tych okolicznościach, w terminie 7 dni od ich zaistnienia.

Art. 5d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz pojazdów samochodowych nieuznawanych za samochody osobowe, o których mowa w art. 5a pkt 19.”;

- 3) w art. 6:
- a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Sposób opodatkowania, o którym mowa w ust. 2 i 4, nie ma zastosowania w sytuacji, gdy chociażby do jednego z małżonków, osoby samotnie wychowującej dzieci lub do jej dziecka mają zastosowanie przepisy art. 30c lub art. 30f.”;
 - b) uchyla się ust. 9;
- 4) w art. 6a w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) stosuje się przepisy art. 6 ust. 3, 8 i 10.”;
- 5) w art. 8:
- a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
„1a. Przychodów z działalności gospodarczej, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3, osiąganych przez podatników opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30c, nie łączy się z pozostałymi przychodami ze źródeł, z których dochód podlega opodatkowaniu według skali, o której mowa w art. 27 ust. 1.”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Wybór zasady opodatkowania całości dochodu przez jednego z małżonków, wyrażony w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3, obowiązuje przy zapłacie zaliczek przez cały rok podatkowy oraz przy składaniu zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty), chyba że w wyniku rozwodu albo orzeczenia przez sąd separacji nastąpił podział majątku wspólnego małżonków i przedmiot umowy przypadł temu z małżonków, na którym nie ciążył obowiązek zapłaty zaliczek i składania zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) z tego tytułu.”;
- 6) w art. 9:
- a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
„1a. Jeżeli podatnik uzyskuje dochody z więcej niż jednego źródła, przedmiotem opodatkowania w danym roku podatkowym jest, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 3, art. 29-30c, art. 30e-30f oraz art. 44 ust. 7e i 7f, suma dochodów z wszystkich źródeł przychodów.”;
 - b) uchyla się ust. 5;
- 7) art. 9a otrzymuje brzmienie:
„Art. 9a. 1. Dochody osiągnięte przez podatników ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3, są opodatkowane na zasadach określonych w art. 27, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wybrać sposób opodatkowania dochodów z działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego do dnia 20 stycznia roku podatkowego pisemnego oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania, a jeżeli podatnik rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej w trakcie roku podatkowego – do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia tej działalności, nie później jednak niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu.
3. Jeżeli podatnik, który wybrał sposób opodatkowania, o którym mowa w ust. 2, uzyska z działalności gospodarczej prowadzonej samodzielnie lub z tytułu prawa do udziału w zysku spółki niemającej osobowości prawnej przychody ze świadczenia usług na rzecz byłego lub obecnego pracodawcy, odpowiadających czynnościom, które podatnik lub co najmniej jeden ze współników:
 - 1) wykonywał w roku poprzedzającym rok podatkowy, lub
 - 2) wykonywał lub wykonuje w roku podatkowym
 - w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy, podatnik ten traci w roku podatkowym prawo do opodatkowania w sposób określony w art. 30c i jest obowiązany do wpłacenia zaliczek od dochodu osiągniętego od początku roku, obliczonych przy zastosowaniu skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1, oraz odsetek za zwłokę od zaległości z tytułu tych zaliczek.
4. Wybór sposobu opodatkowania dokonany w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również lat następnych, chyba że podatnik, w terminie do dnia 20 stycznia roku podatkowego, zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania.
5. Jeżeli podatnik:
 - 1) prowadzi działalność gospodarczą samodzielnie i jest współnikiem spółki lub spółek niemających osobowości prawnej,
 - 2) jest współnikiem spółek niemających osobowości prawnej
 - wybór sposobu opodatkowania, o którym mowa w ust. 2, dotyczy wszystkich form prowadzenia tej działalności, do których mają zastosowanie przepisy ustawy.
6. Podatnicy osiągający przychody ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6, mogą złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemne oświadczenie, o wyborze ryczałtowych kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 9a. Przepis ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 10:

a) w ust. 1:

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) działalność gospodarcza,”

- w pkt 8 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli odpłatne zbycie nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej i zostało dokonane w przypadku odpłatnego zbycia innych rzeczy, o których mowa w lit.d) - przed upływem pół roku, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło nabycie; w przypadku zamiany okres ten odnosi się do każdej z osób dokonującej zamiany,”

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) składników majątku, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 3, nawet jeżeli przed zbyciem zostały wycofane z działalności gospodarczej.”;

9) w art. 11:

a) w ust. 2a po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) jeżeli przedmiotem świadczenia jest udostępnienie do celów prywatnych pojazdu, za każdy dzień korzystania z tego pojazdu, w wysokości iloczynu $1/30$ i $0,5\%$:

a) wartości początkowej tego pojazdu, ustalonej na podstawie art. 22g, lub

b) ceny wynikającej z zawartej umowy lub ceny rynkowej pojazdu z dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 24a ust. 1b, lub w art. 9 ust. 1b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, jeżeli pojazd ten jest wykorzystywany na podstawie umowy, o której mowa w tych przepisach,”

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Przepisu ust. 2a pkt 3a nie stosuje się, jeżeli podatnikowi doliczono kwotę, o której mowa w art. 11a.”;

10) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Przychodem, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 14 ust. 2 pkt 13, jest również kwota:

1) w wysokości odpowiadającej miesięcznie $0,5\%$ wartości początkowej samochodu osobowego, ustalonej na podstawie art. 22g, jeżeli osoby fizyczne wykorzystujące samochody osobowe do celów prywatnych zostały wskazane w ewidencji, o której mowa w art. 24a ust. 1a, lub w art. 9 ust. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, lub

2) w wysokości odpowiadającej miesięcznie $0,5\%$ ceny samochodu osobowego wynikającej z zawartej umowy, a jeżeli cena nie została zawarta w umowie ceny rynkowej tego samochodu z dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 24a ust. 1b, lub w art. 9 ust. 1b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, jeżeli samochody osobowe są wykorzystywane na podstawie umowy, o której mowa w tym przepisie i osoby fizyczne wykorzystujące samochody osobowe

do celów prywatnych zostały wskazane w ewidencji, o której mowa w tych przepisach.

2. W przypadku wykorzystywania tego samego samochodu osobowego do celów prywatnych przez więcej niż jedną osobę, kwotę określoną w ust. 1 dzieli się proporcjonalnie na osoby wykorzystujące ten samochód.”;

11) w art. 13:

a) w pkt 8 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„- z wyjątkiem przychodów uzyskanych na podstawie umów zawieranych w ramach prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej oraz przychodów, o których mowa w pkt 9,”

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) przychody uzyskane na podstawie umów o zarządzanie przedsiębiorstwem, kontraktów menedżerskich lub umów o podobnym charakterze, w tym przychody z tego rodzaju umów zawieranych w ramach prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej - z wyjątkiem przychodów, o których mowa w pkt 7.”;

12) w art. 14:

a) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Za datę powstania przychodu, o którym mowa w ust. 1, uważa się, z zastrzeżeniem ust. 1e i 1h, dzień dostawy towarów lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż dzień:

- 1) wystawienia faktury, albo
- 2) uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności.”

b) ust. 1e otrzymuje brzmienie:

„1e. Uznaje się, że usługa została częściowo wykonana w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze nie rzadziej niż raz w roku.”

c) uchyla się ust. 1f i 1g,

d) po ust. 1g dodaje się ust. 1h i 1i w brzmieniu:

„1h. Przepis ust. 1e stosuje się odpowiednio do dostawy towarów w sposób ciągły; przez dostawę towarów w sposób ciągły rozumie się dostawę w sposób nieprzerwany.

1i. Za towary, o których mowa w ust. 1c i 1h, uważa się rzeczy i prawa majątkowe oraz wszelkie postacie energii i gazu.”

e) w ust. 2:

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń, obliczonych zgodnie z art. 11 ust. 2-2b, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 1 pkt 124,”

- dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) kwota w wysokości określonej zgodnie z art. 11a ust. 1, jeżeli w ewidencji, o której mowa w art. 24a ust. 1a i 1b nie wskazano osoby fizycznej wykorzystującej samochód osobowy do celów prywatnych; w przypadku, gdy w ewidencji, o której mowa w zdaniu pierwszym, wskazano osobę fizyczną, która wykorzystuje samochód do celów prywatnych przez część miesiąca, przychodem jest część kwoty, o której mowa w art. 11a ust. 1 obliczona w sposób określony w art. 11 ust. 2a pkt 3a,”

f) w ust. 2c zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Przepis art. 30e stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 21:

a) w ust. 1:

- pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) część przychodów osób, o których mowa w art. 3 ust. 1, przebywających czasowo za granicą i uzyskujących dochody ze stosunku pracy, za każdy dzień, w którym była wykonywana praca, w kwocie odpowiadającej 30% diety, określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, z zastrzeżeniem ust. 15,”

- uchyla się pkt 32 i 32a,

- pkt 32b otrzymuje brzmienie:

„32b) przychody z zamiany rzeczy lub praw, jeżeli z tytułu jednej umowy nie przekraczają kwoty 2.280 zł,”

- uchyla się pkt 78a,

- dodaje się pkt 124 w brzmieniu:

„124) wartość świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń, obliczonych zgodnie z art. 11 ust. 2-2b, otrzymanych od osób zaliczonych do 0, I i II grupy podatkowej w rozumieniu przepisów o podatku od spadków i darowizn, z zastrzeżeniem ust. 20.”

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do przychodów pracowników tymczasowych, w rozumieniu odrębnych przepisów, otrzymanych od pracodawcy użytkownika ma zastosowanie ust. 1 pkt 11-11b, 13 i 16.”

c) uchyla się ust. 2 i 2a,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 40b, stosuje się, jeżeli podatnik przed pierwszą wypłatą świadczenia złoży płatnikowi oświadczenie według ustalonego wzoru, że nie uzyskuje równocześnie innych dochodów podlegających opodatkowaniu, z wyjątkiem renty rodzinnej oraz dochodów określonych w art. 29-30b i art. 30e. Podatnik jest obowiązany zawiadomić

płatnika o zmianie stanu faktycznego wynikającego z oświadczenia, przed wypłatą stypendium za miesiąc, w którym zaszła zmiana.”,

e) ust. 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 19, ma zastosowanie do pracowników, których miejsce zamieszkania jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie korzysta z kosztów uzyskania przychodów określonych w art. 22 ust. 2b.

15. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 20, nie ma zastosowania do wynagrodzenia:

1) pracownika odbywającego podróż służbową poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,

2) pracownika w związku z jego pobytem poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w celu udziału w konflikcie zbrojnym lub dla wzmocnienia sił państwa albo państw sojusznicznych, misji pokojowej, akcji zapobieżenia aktom terroryzmu lub ich skutkom, a także w związku z pełnieniem funkcji obserwatorów w misjach pokojowych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych, o ile otrzymuje świadczenia zwolnione od podatku na podstawie ust. 1 pkt 83,”

3) uzyskiwanego przez członka służby zagranicznej.”,

f) uchyla się ust. 16,

g) dodaje się ust. 20 w brzmieniu:

„20. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 124, nie ma zastosowania do świadczeń otrzymywanych na podstawie stosunku pracy, pracy nakładczej lub na podstawie umów będących podstawą uzyskiwania przychodów zaliczonych do źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2.”;

14) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kosztami uzyskania przychodów są koszty ponoszone w celu osiągnięcia przychodów oraz zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23. Koszty poniesione w walutach obcych przelicza się na złote według kursów średnich ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski z dnia poniesienia kosztu. Jeżeli koszty wyrażone są w walutach obcych, a między dniem ich poniesienia i dniem zapłaty występują różne kursy walut, koszty te odpowiednio podwyższa się lub obniża o różnice wynikające z zastosowania kursu sprzedaży walut z dnia zapłaty, ustalonego przez bank, z którego usług korzystał ponoszący koszt, oraz z zastosowania kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia poniesienia kosztów.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koszty uzyskania przychodów z tytułu stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej określa się w wysokości 0,25% kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali, o której mowa w art. 27 ust. 1, miesięcznie. Jeżeli podatnik uzyskuje przychody z

więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, koszty uzyskania za rok podatkowy nie mogą przekroczyć łącznie 4,5% kwoty, o której mowa w zdaniu poprzednim.”,

c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Koszty uzyskania przychodów, o których mowa w ust. 2, podwyższa się o 25%, jeżeli miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie otrzymuje dodatku za rozłąkę.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. U podatników prowadzących księgi rachunkowe koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, poniesione w latach poprzedzających rok podatkowy oraz w roku podatkowym, są potrącalne w tym roku podatkowym, w którym osiągnięte zostały odpowiadające im przychody, z zastrzeżeniem ust. 5a i 5b.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5d w brzmieniu:

„5a. Koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, odnoszące się do przychodów danego roku podatkowego, a poniesione po zakończeniu tego roku podatkowego do dnia:

- 1) sporządzenia sprawozdania finansowego, zgodnie z odrębnymi przepisami, nie później jednak niż do upływu terminu określonego do złożenia zeznania, jeżeli podatnicy są zobowiązani do sporządzania takiego sprawozdania, albo
 - 2) złożenia zeznania, nie później jednak niż do upływu terminu określonego do złożenia tego zeznania, jeżeli podatnicy, zgodnie z odrębnymi przepisami, nie są zobowiązani do sporządzania sprawozdania finansowego
- są potrącalne w roku podatkowym, w którym osiągnięte zostały odpowiadające im przychody.

5b. Koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, odnoszące się do przychodów danego roku podatkowego, a poniesione po dniu, o którym mowa w ust. 5a pkt 1 albo pkt 2, są potrącalne w roku podatkowym następującym po roku, za który sporządzane jest sprawozdanie finansowe lub składane zeznanie.

5c. Koszty uzyskania przychodów, inne niż koszty bezpośrednio związane z przychodami, są potrącalne w dacie ich poniesienia. Jeżeli koszty te dotyczą okresu dłuższego niż rok podatkowy, a nie jest możliwe określenie jaka ich część dotyczy danego roku podatkowego, w takim przypadku stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie do długości okresu, którego dotyczą.

5d. Za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodów uważa się dzień, na który ujęto w księgach rachunkowych (zaksięgowano) jako koszt na podstawie otrzymanej faktury (rachunku) albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów.”,

f) ust. 6 i 6a otrzymują brzmienie:

- „6. Zasada określona w ust. 5-5c, z zastrzeżeniem ust. 6b, ma zastosowanie również do podatników prowadzących podatkowe księgi przychodów i rozchodów albo uproszczone podatkowe księgi przychodów i rozchodów, pod warunkiem, że stale w każdym roku podatkowym księgi te będą prowadzone w sposób umożliwiający wyodrębnienie kosztów uzyskania odnoszących się tylko do tego roku podatkowego.
- 6a. W celu ustalenia wartości zużytych w działalności gospodarczej lub w działach specjalnych produkcji rolnej surowców i materiałów pochodzących z własnej produkcji roślinnej lub zwierzęcej oraz własnej gospodarki leśnej stosuje się odpowiednio przepis art. 11 ust. 2.”,
- g) po ust. 6a dodaje się ust. 6b i 6c w brzmieniu:
- „6b. Za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodów w przypadku podatników, o których mowa w ust. 6 uważa się dzień wystawienia faktury (rachunku) lub innego dowodu stanowiącego podstawę do zarachowania (ujęcia) kosztu.
- 6c. Koszty uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a)-c), stanowią udokumentowane koszty nabycia lub udokumentowane koszty wytworzenia, powiększone o udokumentowane nakłady poczynione w czasie posiadania tych rzeczy i praw majątkowych.”,
- h) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Miesięczne i roczne koszty obliczone według zasad określonych w ust. 2, w tym maksymalny roczny limit przewidziany dla tego samego rodzaju przychodów uzyskanych od więcej niż jednego podmiotu, mają zastosowanie do przychodów:
- 1) z tytułu zapłaty za przeniesienie prawa własności projektu wynalazczego, topografii układu scalonego, znaku towarowego lub wzoru zdobniczego przez pierwszego właściciela,
 - 2) z tytułu opłaty licencyjnej za przeniesienie prawa stosowania projektu wynalazczego, topografii układu scalonego, znaku towarowego lub wzoru zdobniczego, otrzymanej w pierwszym roku trwania licencji od pierwszej jednostki, z którą zawarto umowę licencyjną,
 - 3) z tytułu korzystania przez twórców z praw autorskich i artystów wykonawców z praw pokrewnych, w rozumieniu odrębnych przepisów, lub rozporządzania przez nich tymi prawami,
 - 4) z tytułów określonych w art. 13 pkt 2 i 4 - 9.”,
- i) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
- „9a. Koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 9a ust. 6, ustala się w wysokości 30% uzyskanego przychodu.”,
- j) uchyla się ust. 10,
- k) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
- „11. Jeżeli roczne koszty uzyskania przychodów, o których mowa ust. 2 lub ust. 2b, są niższe od wydatków na dojazd do zakładu lub zakładów pracy środkami transportu autobusowego, kolejowego, promowego lub komunikacji miejskiej, w rocznym rozliczeniu podatku koszty te mogą być przyjęte przez pracownika lub przez płatnika pracownika, w wysokości wydatków faktycznie

poniesionych, udokumentowanych wyłącznie imiennymi biletami okresowymi.”,

l) uchyla się ust. 11a,

m) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. Do przychodów, o których mowa w art. 14, nie mają zastosowania koszty uzyskania przychodów określone w ust. 9.

13. Przepisów ust. 2b oraz ust. 11 nie stosuje się w przypadku, gdy pracownik otrzymuje zwrot kosztów dojazdu do zakładu pracy, z wyjątkiem, gdy zwrócone koszty zostały zaliczone do przychodów podlegających opodatkowaniu.”;

15) w art. 22e w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wpłacić, w terminie do 20 dnia tego miesiąca, do urzędu skarbowego kwotę odsetek naliczonych od dnia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie składników majątku do dnia, w którym okres ich używania przekroczył rok i naliczoną kwotę odsetek wykazać w zeznaniach, o których mowa w art. 45 ust. 1 lub 1a pkt 2; odsetki obliczone od różnicy, o której mowa w pkt 2, wynoszą 0,1% za każdy dzień.”;

16) w art. 22g:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w razie otrzymania w związku z likwidacją osoby prawnej, z zastrzeżeniem ust. 14b, ustaloną przez podatnika wartość poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, nie wyższą jednak od ich wartości rynkowej.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wartość początkową składników majątku nabytych w sposób określony w ust. 1 pkt 3-5, wymagających montażu, powiększa się o wydatki poniesione na ich montaż.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli nie można ustalić ceny nabycia środków trwałych lub ich części nabytych przez podatników przed dniem założenia ewidencji, o której mowa w art. 22n, wartość początkową tych środków przyjmuje się w wysokości wynikającej z wyceny dokonanej przez podatnika, z uwzględnieniem cen rynkowych środków trwałych tego samego rodzaju z grudnia roku poprzedzającego rok założenia ewidencji oraz stanu i stopnia ich zużycia.”,

d) w ust. 13 uchyla się pkt 3 i 4,

e) po ust. 14 dodaje się ust. 14a i 14b w brzmieniu:

„14a. Przepis ust. 12 stosuje się odpowiednio w razie nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w drodze wkładu niepieniężnego. Jeżeli składniki majątku wchodzące w skład wkładu niepieniężnego nie były wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych

i prawnych prowadzonej przez podmiot wnoszący wkład niepieniężny, stosuje się odpowiednio ust. 14.

14b. W przypadku otrzymania w związku z likwidacją osoby prawnej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które uprzednio zostały wniesione do tej osoby prawnej jako wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, przepis ust. 12 stosuje się odpowiednio.”,

f) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16.Przy ustalaniu wartości początkowej poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, zgodnie z ust. 1 pkt 3-5 oraz ust. 2, 8, 9, 14 i 15, przepis art. 19 stosuje się odpowiednio.”;

17) w art. 22h po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a.Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w razie nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w drodze wkładu niepieniężnego, jeżeli składniki majątku wchodzące w skład wkładu niepieniężnego były wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podmiotu wnoszącego taki wkład.

3b. W przypadku otrzymania w związku z likwidacją osoby prawnej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które uprzednio zostały wniesione do tej osoby prawnej jako wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 22j:

a) w ust. 1:

- pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) dla środków transportu, w tym samochodów osobowych - 30 miesięcy,

3) dla budynków (lokali) i budowli, innych niż wymienione w pkt 4 - 10 lat, z wyjątkiem:

a) trwale związanych z gruntem budynków handlowo-usługowych wymienionych w rodzaju 103 Klasyfikacji i innych budynków niemieszkalnych wymienionych w rodzaju 109 Klasyfikacji, trwale związanych z gruntem,

b) kiosków towarowych o kubaturze poniżej 500 m³, domków kempingowych i budynków zastępczych

- dla których okres amortyzacji nie może być krótszy niż 3 lata,”

- dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dla budynków (lokali) niemieszkalnych, dla których stawka amortyzacyjna z Wykazu stawek amortyzacyjnych wynosi 2,5% - 40 lat pomniejszone o pełną liczbę lat, które upłynęły od dnia ich oddania po raz pierwszy do użytkowania do dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podatnika, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepis ust. 3 nie ma zastosowania do środków trwałych, o których mowa w ust. 1 pkt 4.”;

19) w art. 22k:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odpisów amortyzacyjnych można dokonywać od wartości początkowej maszyn i urządzeń zaliczonych do grupy 3-6 i 8 Klasyfikacji oraz środków transportu, z wyłączeniem samochodów osobowych, w pierwszym podatkowym roku ich używania przy zastosowaniu stawek podanych w Wykazie stawek amortyzacyjnych podwyższonych, z zastrzeżeniem ust. 2, o współczynnik nie wyższy niż 2,0, a w następnych latach podatkowych od ich wartości początkowej pomniejszonej o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne, ustalonej na początek kolejnych lat ich używania. Począwszy od roku podatkowego, w którym tak określona roczna kwota amortyzacji miałaby być niższa od rocznej kwoty amortyzacji obliczonej przy zastosowaniu metody określonej w art. 22i ust. 1, podatnicy dokonują dalszych odpisów amortyzacyjnych zgodnie z art. 22i.”,

b) uchyla się ust. 4-6,

c) dodaje się ust. 7-12 w brzmieniu:

„7. Podatnicy, w roku podatkowym, w którym rozpoczęli po raz pierwszy prowadzenie działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 11, oraz mali podatnicy, mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych, zaliczonych do grupy 3-8 Klasyfikacji, z wyłączeniem samochodów osobowych, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym równowartości kwoty 50.000 euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych.

8. Podatnicy mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 7 jednorazowo, nie wcześniej niż w miesiącu, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, lub stosować zasady określone w art. 22h ust. 4. W następnym roku podatkowym podatnicy dokonują odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej zgodnie z ust. 1, nie pomniejszając jej o odpisy amortyzacyjne dokonane w pierwszym roku podatkowym lub zgodnie z art. 22i.

9. Przy określaniu limitu, o którym mowa w ust. 7, nie uwzględnia się odpisów amortyzacyjnych od nieprzekraczającej 3.500 zł wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 22f ust. 3.

10. Przez podatnika rozpoczynającego po raz pierwszy prowadzenie działalności gospodarczej rozumie się osobę, która w roku rozpoczęcia tej działalności, a także w okresie dwóch lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia, nie prowadziła działalności gospodarczej samodzielnie lub jako wspólnik spółki niemającej osobowości prawnej oraz działalności takiej nie

prowadził małżonek tej osoby, o ile między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa.

11. Przepis ust. 7 ma zastosowanie do tych podatników rozpoczynających działalność, u których przewidywana przez nich wartość przychodów ze sprzedaży nieprzekroczy wyrażonej w złotych kwoty stanowiącej iloczyn 1/12 kwoty 800.000 euro i liczby miesięcy w roku podatkowym. Informację o przewidywanych przychodach ze sprzedaży podatnicy są obowiązani przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w formie pisemnej przed rozpoczęciem dokonywania odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 7.
12. Przeliczenia na złote kwoty, o których mowa w ust. 7 i 11, dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wystąpiły zdarzenia, o których mowa w tych przepisach, w zaokrągleniu do 1.000 zł.”;

20) w art. 22n:

a) w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Podatnicy prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów albo uproszczoną księgę przychodów i rozchodów są obowiązani do prowadzenia ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, zawierającej, z zastrzeżeniem ust. 3, co najmniej:”

b) uchyla się ust. 5;

21) w art. 23:

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 4,

- pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) odsetek za zwłokę z tytułu nieterminowych wpłat należności budżetowych i innych należności, do których stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej,”

- pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) kosztów reprezentacji, w tym poniesionych na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych, z wyjątkiem przypadków określonych przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy,”

- w pkt 43 w lit.b) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- importu usług oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, jeżeli nie stanowi on podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług,”

- uchyla się pkt 47,

- uchyla się pkt 60,

b) uchyla się ust. 3a;

22) w art. 24:

a) w ust. 2 zdanie pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„U podatników osiągających dochody z działalności gospodarczej i prowadzących podatkowe księgi przychodów i rozchodów albo uproszczone podatkowe księgi przychodów i rozchodów dochodem z działalności jest różnica pomiędzy przychodem w rozumieniu art. 14 a kosztami uzyskania powiększona o różnicę pomiędzy wartością remanentu końcowego i początkowego towarów handlowych, materiałów (surowców) podstawowych i pomocniczych, półwyrobów, wyrobów gotowych, braków i odpadków, jeżeli wartość remanentu końcowego jest wyższa niż wartość remanentu początkowego, lub pomniejszona o różnicę pomiędzy wartością remanentu początkowego i końcowego, jeżeli wartość remanentu początkowego jest wyższa. Dochodem z odpłatnego zbycia składników majątku, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1, wykorzystywanych na potrzeby działalności gospodarczej lub działów specjalnych produkcji rolnej, jest przychód z odpłatnego zbycia składników majątku, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1 lit.b), a w pozostałych przypadkach dochodem lub stratą jest różnica między przychodem z odpłatnego zbycia a:”

b) dodaje się ust. 16 w brzmieniu:

„16. Dochodem z tytułu, o którym mowa w art. 9a ust. 6, jest przychód pomniejszony o zryczałtowane koszty jego uzyskania, o których mowa w art. 22 ust. 9a.”;

23) w art. 24a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie wykonujące działalność gospodarczą, są obowiązane prowadzić podatkową księgę przychodów i rozchodów, zwaną dalej „księgą”, z zastrzeżeniem ust. 1d, 3 i 5, albo uproszczoną podatkową księgę przychodów i rozchodów, zwaną dalej „uproszczoną księgą”, z zastrzeżeniem ust. 3 i 5 albo księgi rachunkowe, zgodnie z odrębnymi przepisami, w sposób zapewniający ustalenie dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za rok podatkowy, w tym za okres sprawozdawczy, a także uwzględniać w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych informacje niezbędne do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych zgodnie z przepisami art. 22a-22o.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1d w brzmieniu:

„1a. W ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o której mowa w ust. 1, podatnicy są zobowiązani do wskazania osób fizycznych wykorzystujących samochody osobowe do celów prywatnych, z zastrzeżeniem ust. 1b i 1c.

1b. Podatnicy używający samochodów osobowych na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu, o której mowa w art. 23b ust. 1, lub innej umowy o podobnym charakterze, są obowiązani do uwzględnienia w odrębnej ewidencji informacji, o których mowa w ust. 1a.

- 1c. Przepis ust. 1a nie ma zastosowania do podatników, gdy przedmiotem ich działalności jest:
- 1) odsprzedaż samochodów osobowych, lub
 - 2) oddanie tych samochodów w odpłatne używanie na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innych umów o podobnym charakterze, i te samochody są przez podatnika przeznaczone wyłącznie do wykorzystania na te cele.
- 1d. Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie wykonujące działalność gospodarczą mogą prowadzić uproszczoną księgę, jeżeli ich przychody, w rozumieniu art. 14, z działalności prowadzonej samodzielnie albo przychody spółki – w roku poprzedzającym rok podatkowy – nie przekroczyły kwoty stanowiącej równowartość 250.000 euro.”,
- c) w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Obowiązek prowadzenia księgi albo uproszczonej księgi dotyczy również osób”;
- d) w ust. 3 uchyla się pkt 1,
- e) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:
- „6. Wielkości wyrażone w euro, o których mowa w ust. 1d, 4 i 5, przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu 30 września roku poprzedzającego rok podatkowy.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi sposób prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz uproszczonej podatkowej księgi przychodów i rozchodów, szczegółowe warunki, jakim powinny odpowiadać te księgi, aby stanowiły dowód pozwalający na określenie zobowiązań podatkowych, oraz szczegółowy zakres obowiązków związanych z ich prowadzeniem, a także terminy zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o prowadzeniu księgi albo uproszczonej księgi.”;
- 24) w art. 25 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. W przypadku kiedy podmiot krajowy dokonuje transakcji z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju wymienionym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 25a ust. 6, a warunki ustalone w takiej transakcji odbiegają od warunków jakie ustaliłyby między sobą niezależne podmioty i w wyniku tego podmiot krajowy nie wykazuje dochodów lub wykazuje dochody w zaniżonej wysokości – dochody podmiotu krajowego oraz należny podatek określa się w drodze oszacowania stosując metody wskazane w ust. 2 i 3 lub przy uwzględnieniu przepisów art. 19.”;
- 25) w art. 26:
- a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Podstawę obliczenia podatku, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 3, art. 29-30c oraz art. 30e-30f, stanowi dochód ustalony zgodnie z art. 9, art. 24 ust. 1, 2, 4, 4a-4e, ust. 6 lub art. 24b ust. 1 i 2 lub art. 25, po odliczeniu kwot”;

- b) uchyla się ust. 6a,
- c) ust. 13a otrzymuje brzmienie:

„13a. Wydatki o których mowa w ust. 1, podlegają odliczeniu jeżeli uprzednio nie zostały odliczone od dochodu (przychodu) lub podatku oraz nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów.”;

26) w art. 26c ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono wydatki, o których mowa w ust. 5 i 6. W sytuacji gdy podatnik osiąga za rok podatkowy stratę lub wielkość dochodu z działalności gospodarczej podatnika jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie trzy lata podatkowe licząc od końca roku, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.”;

27) uchyla się art. 26d;

28) w art. 27:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatek dochodowy, z zastrzeżeniem art. 29-30f oraz art. 44 ust. 4, pobiera się od podstawy jego obliczenia według następującej skali:”;

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Podatek wynosi
ponad	do	
	43 405	19% podstawy obliczenia podatku minus kwota 572 zł 54 gr
43 405	85 528	7 674 zł 41 gr + 30% nadwyżki ponad 43 405 zł
85 528		20 311 zł 31 gr + 40% nadwyżki ponad 85 528 zł

- b) dodaje się ust. 11 i 12 w brzmieniu:

„11. Pierwszy przedział dochodu, określony w skali, o której mowa w ust. 1, jak również kwota, o którą zmniejsza się podatek, określona w tym przedziale, podlegają w każdym roku podatkowym zmianie w stopniu odpowiadającym, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów w roku poprzedzającym rok podatkowy w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego, jeżeli wskaźnik ten wzrośnie.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, ogłasza w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok podatkowy, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, skalę

podatku dochodowego, o której mowa w ust. 1, na następny rok podatkowy, z uwzględnieniem zasady określonej w ust. 11.”;

29) uchyla się art. 27d i 27e;

30) po art. 27e dodaje się art. 27f w brzmieniu:

- „Art. 27f. 1. Od podatku dochodowego, obliczonego zgodnie z art. 27, pomniejszonego o kwotę składki, o której mowa w art. 27b, podatnik ma prawo odliczyć rocznie kwotę, obliczoną na zasadzie określonej w ust. 2, jeżeli w roku podatkowym wychowywał co najmniej troje własnych lub przysposobionych dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4.
2. Odliczeniu podlega kwota stanowiąca iloczyn liczby wychowywanych dzieci i kwoty zmniejszającej podatek, określonej w pierwszym przedziale skali podatkowej, według której był obliczony podatek.
 3. Odliczenie kwot, o których mowa w ust. 2, dotyczy łącznie obojga rodziców, z zastrzeżeniem ust. 4. Kwotę tę odlicza się od podatku jednego z rodziców lub od podatku obojga.
 4. W przypadku rodziców, w stosunku do których orzeczone zostały rozwód albo separacja, odliczenie przysługuje jednemu z nich, u którego dzieci faktycznie zamieszkują, o ile spełnione są warunki określone w ust. 1.
 5. Jeżeli przez część roku podatkowego dzieci faktycznie zamieszkują u każdego z rodziców, o których mowa w ust. 4, odliczenie przysługuje każdemu z nich, o ile spełnione są warunki określone w ust. 1; w tym przypadku kwota odliczenia stanowi iloczyn liczby miesięcy pobytu dzieci u rodzica i 1/12 kwoty, o której mowa w ust. 2.”;

31) uchyla się art. 28;

32) art. 30c otrzymuje brzmienie:

- „Art. 30c. 1. Podatek dochodowy od dochodów z działalności gospodarczej uzyskanych przez podatników, o których mowa w art. 9a ust. 2, z zastrzeżeniem art. 29-30, art. 30d i art. 44 ust. 4, wynosi 19% podstawy obliczenia podatku.
2. Podstawą obliczenia podatku, o której mowa w ust. 1, jest dochód ustalony zgodnie z art. 9 ust. 1, 2, 3 i 3a, art. 24 ust. 1 i 2 lub art. 24b ust. 1 i 2, lub art. 25. Dochód ten podatnicy mogą pomniejszać o składki na ubezpieczenie społeczne, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit.a). Wysokość składek ustala się na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie.
 3. Składki na ubezpieczenie społeczne, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit.a), podlegają odliczeniu od dochodu, o ile nie zostały:
 - 1) zaliczone do kosztów uzyskania przychodów lub

- 2) odliczone od dochodów opodatkowanych na zasadach określonych w art. 27.
4. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, osiąga również dochody z tytułu działalności gospodarczej wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ze źródeł przychodów znajdujących się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a dochody te nie są zwolnione od opodatkowania na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, dochody te łączy się z dochodami ze źródeł przychodów położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W tym przypadku od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów odlicza się kwotę równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu w obcym państwie. Odliczenie to nie może jednak przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w obcym państwie. Przepisy art. 11 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.
5. W przypadku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1, uzyskującego wyłącznie dochody z tytułu działalności gospodarczej wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ze źródeł przychodów znajdujących się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie są zwolnione od podatku dochodowego na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, zasadę określoną w ust. 4 stosuje się odpowiednio.
6. Dochodów z działalności gospodarczej, opodatkowanej w sposób określony w ust. 1, nie łączy się z dochodami opodatkowanymi na zasadach określonych w art. 27 oraz art. 30b i 30e.”;

33) po art. 30d dodaje się art. 30e i 30f w brzmieniu:

- „Art. 30e. 1. Od dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a)-c), podatek dochodowy wynosi 19% podstawy obliczenia podatku.
2. Podstawą obliczenia podatku, o której mowa w ust. 1, jest dochód stanowiący różnicę pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw, określony zgodnie z art. 19, a kosztami ustalonymi zgodnie z art. 22 ust. 6c, powiększoną o sumę odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 22h ust. 1 pkt 1, dokonanych od zbywanych nieruchomości lub praw, z zastrzeżeniem ust. 11.
3. W przypadku odpłatnego zbycia w drodze zamiany nieruchomości lub praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a)-c) dochód ustala się u każdej ze stron umowy na zasadach, o których mowa w ust. 2.
4. Podatek, jest płatny w terminie złożenia zeznania, o którym mowa w art. 45, za rok podatkowy, w którym nastąpiło odpłatne zbycie.
5. Przepisy ust. 2-4 nie mają zastosowania, z zastrzeżeniem ust. 6, do podatników dokonujących sprzedaży nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a)-c), którzy w terminie 14 dni od dnia dokonania tej sprzedaży złożą w urzędzie skarbowym oświadczenie, że przychód

uzyskany z tego tytułu, w okresie dwóch lat od dnia sprzedaży, wydatkują na cele mieszkaniowe.

6. Jeżeli podatnik złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, a przychód ze sprzedaży tych nieruchomości lub praw, w okresie dwóch lat od dnia sprzedaży:
 - 1) nie zostanie wydatkowany na cele mieszkaniowe, podstawę obliczenia podatku ustala zgodnie z ust. 2,
 - 2) wydatkuje w części na cele mieszkaniowe, opodatkowaniu podlega kwota stanowiąca różnicę pomiędzy przychodem ze sprzedaży określonym zgodnie z art. 19, a kwotą wydatków poniesionych na cele mieszkaniowe,
 - podatek wraz z naliczanymi odsetkami od tak ustalonej podstawy obliczenia podatku jest płatny w terminie złożenia zeznania, o którym mowa w art. 45, za rok podatkowy, w którym upłynął dwuletni okres od dnia sprzedaży.
7. Odsetki, o których mowa w ust. 6 nalicza się:
 - 1) od terminu płatności określonego w ust. 4 do dnia, w którym upłynął termin płatności określony w ust. 6 - w wysokości połowy odsetek za zwłokę pobieranych od zaległości podatkowych,
 - 2) począwszy od następnego dnia po upływie terminu określonego w ust. 6, aż do dnia zapłaty - w pełnej wysokości odsetek za zwłokę pobieranych od zaległości podatkowych.
8. Za cele mieszkaniowe, o których mowa w ust. 5 i 6, uważa się wydatki, poniesione na:
 - 1) nabycie budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, a także na nabycie gruntu lub udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z tym budynkiem lub lokalem,
 - 2) nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub udziału w takim prawie, prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udziału w takim prawie,
 - 3) nabycie gruntu lub udziału w gruncie, prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie przeznaczonych pod budowę budynku mieszkalnego, w tym również gruntu lub udziału w gruncie albo prawa wieczystego użytkowania gruntu lub udziału w takim prawie z rozpoczętą budową budynku mieszkalnego,
 - 4) budowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę, remont lub modernizację własnego budynku mieszkalnego, jego części lub własnego lokalu mieszkalnego,
 - 5) rozbudowę, nadbudowę, przebudowę lub adaptację na cele mieszkalne własnego budynku niemieszkalnego, jego części, własnego lokalu niemieszkalnego lub własnego pomieszczenia niemieszkalnego

- położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) spłatę kredytu lub pożyczki, a także odsetek od kredytu lub pożyczki zaciągniętych na cele, o których mowa w pkt 1-5, w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym również na spłatę kredytu lub pożyczki oraz odsetek od tego kredytu lub pożyczki zaciągniętych przed dniem uzyskania tych przychodów, z wyjątkiem odsetek od kredytu lub pożyczki, które zostały odliczone od podstawy opodatkowania.
- 9. Przez własny budynek, lokal lub pomieszczenie, o których mowa w ust. 8 pkt 4 i 5, rozumie się budynek, lokal lub pomieszczenie stanowiące własność lub współwłasność podatnika lub do którego podatnikowi przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udział w takim prawie.
- 10. Dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a)-c) nie łączy się z dochodami (przychodami) z innych źródeł.
- 11. Nie ustala się dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a)-c), jeżeli:
 - 1) sprzedaż nastąpiła w wykonaniu lub w związku z wielostronną umową o zamianie tych budynków lub praw do lokali,
 - 2) ich nabycie nastąpiło w drodze spadku lub darowizny,
 - 3) sprzedaż nastąpiła w celu uzyskania, w zamian za te nieruchomości lub prawa, spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu albo budynku mieszkalnego lub jego części.
- 12. Przepisy ust. 1-7 oraz ust. 11 nie mają zastosowania, jeżeli:
 - 1) budowa i sprzedaż budynków mieszkalnych lub lokali mieszkalnych oraz sprzedaż gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów jest przedmiotem działalności gospodarczej podatnika,
 - 2) przychód ze sprzedaży nieruchomości i praw stanowi przychód z działalności gospodarczej lub z działów specjalnych produkcji rolnej w rozumieniu art. 14 ust. 2 pkt 1.
- 13. Przepisy ust. 5 i 6 oraz ust. 11 nie mają zastosowania, jeżeli przychód ze sprzedaży lub zamiany wydatkowany jest na:
 - 1) nabycie gruntu lub udziału w gruncie, prawa wieczystego użytkowania gruntu lub udziału w takim prawie, budynku, jego części lub udziału w budynku, lub
 - 2) budowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę, modernizację, adaptację lub remont budynku albo jego części
 - przeznaczonych na cele rekreacyjne.

Art. 30f. 1. Osoby duchowne, w związku z pełnionymi funkcjami o charakterze duszpasterskim, opłacają od przychodów, o których mowa w art. 13 pkt 3 zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów osób duchownych, zwany dalej "ryczałtem".

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, zawiadamiają naczelnika urzędu skarbowego właściwego według miejsca wykonywania funkcji o charakterze duszpasterskim, zwanym dalej „właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego”, o rozpoczęciu pełnienia funkcji o charakterze duszpasterskim w terminie 14 dni od dnia objęcia funkcji.
3. Kwartalne stawki ryczałtu od przychodów proboszczów określone są w załączniku nr 3 do ustawy, zwanego dalej „załącznikiem nr 3”, a od przychodów wikariuszy określone są w załączniku nr 4 do ustawy, zwanego dalej „załącznikiem nr 4”.
4. Kwartalne stawki ryczałtu od przychodów proboszczów i od przychodów wikariuszy, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio do osób duchownych wszystkich wyznań, sprawujących porównywalne funkcje.
5. Ryczałt ulega zmniejszeniu o kwotę składki, o której mowa w art. 27b ust. 1 pkt 1 i ust. 2, opłaconej przez osobę duchowną w kwartale za jaki uiszczany jest ryczałt, o ile składka ta nie została odliczona od podatku obliczonego na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30c.
6. Wysokość składki, o której mowa w ust. 5, ustala się na podstawie dokumentów stwierdzających jej poniesienie.
7. Do dnia 31 stycznia roku następującego po roku podatkowym osoba duchowna jest obowiązana złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, roczną deklarację, według ustalonego wzoru, o wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b ust. 1 pkt 1 i ust. 2, odliczonej od ryczałtu w poszczególnych kwartałach.
8. Wikariusze lub inni duchowni pełniący czasowo funkcje proboszczów opłacają ryczałt według stawek określonych w załączniku nr 3.
9. Osoby duchowne kierujące jednostkami kościelnymi posiadającymi samodzielną administrację w wydzielonej części parafii (w szczególności wikariatami eksponowanymi, kuracjami, lokacjami) opłacają ryczałt według stawek określonych w załączniku nr 3, właściwych dla liczby mieszkańców tej części parafii. Proboszcz parafii opłaca w takim przypadku ryczałt według stawki odpowiadającej liczbie mieszkańców, zmniejszonej o liczbę mieszkańców wydzielonej części parafii.
10. Rektorzy i inne osoby duchowne kierujące jednostkami kościelnymi posiadającymi samodzielną administrację bez wydzielonej części parafii opłacają ryczałt według stawek określonych w załączniku nr 4, dla parafii o liczbie mieszkańców powyżej 1.000 do 3.000, w zależności od siedziby kierowanej jednostki lub miejsca zatrudnienia.
11. Osoby duchowne nie pełniące funkcji proboszczów, wikariuszy i rektorów, które osiągają przychody wymienione w ust. 1 z misji, rekolekcji oraz innych posług religijnych, jeżeli zawiadomią właściwego naczelnika urzędu skarbowego o osiągnięciu takich przychodów, opłacają ryczałt według stawek określonych w załączniku nr 4 dla parafii o liczbie mieszkańców powyżej 1.000 do 3.000, w zależności od miejsca zamieszkania.
12. Liczbę mieszkańców przyjmuje się według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy.

13. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydaje decyzję ustalającą wysokość ryczału, odrębnie na każdy rok podatkowy.
14. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na wniosek osoby duchownej, odpowiednio obniża stawki ryczału określone w załącznikach nr 3 i 4, jeżeli liczba wyznawców na danym terenie stanowi mniejszość w ogólnej liczbie mieszkańców. Osoba duchowna jest obowiązana dołączyć do wniosku oświadczenie o liczbie wyznawców. Przepis ust. 13 stosuje się odpowiednio.
15. Osoby duchowne opłacają ryczałt pomniejszony o zapłacone w kwartale składki, o których mowa w art. 27b ust. 1 pkt 1 i ust. 2, bez wezwania, w terminie do dnia 20 następnego miesiąca po upływie kwartału, a za czwarty kwartał do dnia 28 grudnia roku podatkowego, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje właściwy naczelnik urzędu skarbowego.
16. W razie rozpoczęcia wykonywania funkcji w ciągu kwartału, stawkę ryczału za okres od dnia rozpoczęcia wykonywania funkcji do końca kwartału ustala się za każdy dzień w wysokości 1/90 części stawki kwartalnej.
17. W razie zawiadomienia przez osobę duchowną właściwego naczelnika urzędu skarbowego o:
 - 1) zaprzestaniu na stałe wykonywania funkcji, stawkę ryczału zmniejsza się odpowiednio w sposób określony w ust. 16,
 - 2) przerwie w wykonywaniu funkcji trwającej dłużej niż jeden miesiąc i zgłoszeniu tego faktu w ciągu trzech dni od dnia jej rozpoczęcia, kwartalną stawkę ryczału zmniejsza się w sposób określony w ust. 16 o każdy dzień przerwy trwającej ponad miesiąc.
18. W przypadku zmiany miejsca wykonywania funkcji, osoba duchowna jest obowiązana w terminie siedmiu dni zawiadomić o tym naczelników urzędów skarbowych właściwych według dotychczasowego i nowego miejsca wykonywania funkcji oraz podać dane niezbędne do ustalenia wysokości ryczału według nowego miejsca wykonywania funkcji. Obowiązek zawiadomienia dotyczy również odpowiednio osób, których charakter wykonywanej funkcji ulega zmianie.
19. W przypadkach określonych w ust. 18 właściwy naczelnik urzędu skarbowego, ustalając wysokość ryczału za okres do końca roku podatkowego, stosuje odpowiednio przepis ust. 16.
20. Osoby duchowne opłacające ryczałt, w związku z pełnionymi funkcjami o charakterze duszpasterskim są zwolnione od obowiązku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych.
21. Osoby duchowne mogą zrzec się opłacania ryczału i opłacać za ten rok podatek dochodowy na zasadach określonych w art. 27 ust. 1, prowadząc podatkową księgę przychodów i rozchodów albo uproszczoną podatkową księgę przychodów i rozchodów, pod warunkiem, że zawiadomią o tym na piśmie właściwego naczelnika urzędu skarbowego:
 - 1) w terminie do dnia 20 stycznia roku podatkowego, lub

- 2) do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia pełnienia funkcji o charakterze duszpasterskim w przypadku rozpoczęcia pełnienia tych funkcji w ciągu roku podatkowego, lub
 - 3) w terminie 14 dni po otrzymaniu decyzji ustalającej wysokość ryczałtu.
22. Zrzeczenia, o którym mowa w ust. 21, osoba duchowna dokonuje w formie pisemnego oświadczenia albo w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, jeżeli osoba duchowna zrzeka się opodatkowania w formie ryczałtu poczynawszy od dnia rozpoczęcia wykonywania funkcji o charakterze duszpasterskim.
23. Stawki określone w załączniku nr 3 i 4, są corocznie podwyższane w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku poprzedzającego rok podatkowy w stosunku do tego samego okresu roku ubiegłego, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
24. Przy obliczaniu stawek w sposób określony w ust. 23, pomija się końcówki wyrażone w groszach.
25. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok podatkowy ogłasza, w drodze obwieszczenia, stawki obliczone zgodnie z ust. 23 i 24, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;
- 34) w art. 32:
- a) w ust. 1 uchyla się pkt 4,
 - b) w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) dochody podatnika przekroczą górną granicę pierwszego lub drugiego przedziału skali, a odpowiednio małżonek lub dziecko nie uzyskują żadnych dochodów z wyjątkiem renty rodzinnej lub dochody małżonka mieszczą się w niższych przedziałach skali - zaliczki za miesiące od początku roku włącznie do miesiąca, w którym dochód podatnika przekroczył górną granicę drugiego przedziału skali, wynoszą 19%, a za miesiące następujące po tym miesiącu 30% dochodu uzyskanego w danym miesiącu.”
 - c) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Za dochód, o którym mowa w ust. 1 i 1a, uważa się uzyskane w ciągu miesiąca przychody w rozumieniu art. 12 oraz zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacane przez płatnika, po odliczeniu miesięcznych kosztów uzyskania w wysokości określonej w art. 22 ust. 2 lub 2b oraz po odliczeniu potrąconych przez płatnika w danym miesiącu składek na ubezpieczenie społeczne, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit.b).”
 - d) w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) określa ten zakład pracy jako właściwy do stosowania odliczenia, o którym wyżej mowa.”
 - e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Zakład pracy przy obliczaniu zaliczki stosuje miesięczne koszty uzyskania przychodów w wysokości określonej w art. 22 ust. 2b, jeżeli pracownik złoży oświadczenie o spełnieniu warunku określonego w tym przepisie; przepisy ust. 3a i 4 stosuje się odpowiednio.”;

35) w art. 34:

a) w ust. 9:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie uzyskał w roku podatkowym innych dochodów, z wyjątkiem określonych w art. 30-30c oraz art. 30e-30f,”

- uchyla się pkt 5,

- ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„- podatek wynikający z rozliczenia rocznego obniżony, o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b ust. 1 pkt 2 i ust. 2, pobranej w roku podatkowym przez organ rentowy oraz o kwoty określone w art. 27f ust. 2, jeżeli podatnik złoży w terminie do dnia 10 stycznia roku następującego po roku podatkowym oświadczenie, na zasadach określonych w art. 37 ust. 1a pkt 4 lit.b), jest podatkiem należnym od podatnika za dany rok, chyba że naczelnik urzędu skarbowego wyda decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego w innej wysokości.”

b) w ust. 12 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Zwrócone nadpłaty w gotówce płatnik potrąca z kwot pobranych zaliczek przekazywanych urzędowi skarbowym, wykazując je w deklaracji, o której mowa w art. 38 ust. 1a.”;

36) w art. 35 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zaliczkę obliczoną w sposób określony w ust. 3 zmniejsza się o kwotę, o której mowa w art. 32 ust. 3, jeżeli zaliczkę pobierają płatnicy określeni w ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 7, a podatnik przed pierwszą wypłatą należności w roku podatkowym lub przed upływem miesiąca, w którym zaczął osiągać takie dochody, złoży płatnikowi oświadczenie według ustalonego wzoru, że nie osiąga równocześnie innych dochodów, z wyjątkiem określonych w art. 30-30c oraz art. 30e-30f.”;

37) w art. 35a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Osoba prowadząca gospodarstwo domowe, która zawarła umowę aktywizacyjną na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, jest obowiązana, jako płatnik, do poboru miesięcznej zaliczki na podatek dochodowy w wysokości 19% należności wynikającej z umowy aktywizacyjnej.

2. Przy obliczaniu zaliczki, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się:

- 1) miesięczne koszty uzyskania przychodu, o których mowa w art. 22 ust. 2,
 - 2) składki na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit.b), potrącone w danym miesiącu, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Kwoty pobranych zaliczek na podatek, płatnik przekazuje w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika.”,
- c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
- „4a. W terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym płatnik jest obowiązany przesłać do urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania płatnika, roczną deklarację, według ustalonego wzoru.
- 4b. W razie zaprzestania przez płatnika poboru zaliczek, o których mowa w ust. 1, przed końcem stycznia roku następującego po roku podatkowym, deklarację, o której mowa w ust. 4a, płatnik przekazuje w terminie do dnia ustania obowiązku poboru tych zaliczek.”,
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. W terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym płatnik jest obowiązany przesłać podatnikowi oraz urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, a w przypadku podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2a, urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych - imienną informację, sporządzoną według ustalonego wzoru.”,
- e) uchyla się ust. 6;
- 38) w art. 37:
- a) w ust. 1:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poza dochodami uzyskanymi od płatnika nie uzyskał innych dochodów, z wyjątkiem dochodów określonych w art. 30-30c oraz art. 30e i 30f,”,
 - uchyla się pkt 4,
- b) w ust. 1a pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) odlicza od podatku:
- a) kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b ust. 1 pkt 2 i ust. 2, pobranej w roku podatkowym,
 - b) na wniosek podatnika kwoty, o których mowa w art. 27f ust. 2, jeżeli podatnik w terminie, o którym mowa w ust. 1, złoży oświadczenie, w którym:
 - stwierdzi, że spełnia warunki określone w art. 27f,

- wskaże liczbę dzieci, na które przysługuje odliczenie,
 - wskaże kwotę odliczenia, o której mowa w art. 27f ust. 2,”
- c) w ust. 4 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
„Zwrócone nadpłaty w gotówce płatnik potrąca z kwot pobranych zaliczek przekazywanych urzędowi skarbowemu, wykazując je w deklaracji, o której mowa w art. 38 ust. 1a.”;
- 39) w art. 38:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Płatnicy, o których mowa w art. 31 i art. 33-35, przekazują, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, kwoty pobranych zaliczek na podatek w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby. Jeżeli między kwotą potrąconego podatku a kwotą wpłaconego podatku występuje różnica, należy ją wyjaśnić w deklaracji, o której mowa w ust. 1a.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
„1a. W terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w art. 31 i art. 33-35, są obowiązani przesłać do urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby, roczną deklarację, według ustalonego wzoru.
1b. W razie zaprzestania przez płatników, o których mowa w art. 31 i art. 33-35, prowadzenia działalności przed końcem stycznia roku następującego po roku podatkowym, deklarację o której mowa w ust. 1a, płatnik przekazuje w terminie do dnia zaprzestania tej działalności.”;
- 40) w art. 41:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, osoby prawne i ich jednostki organizacyjne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują świadczeń z tytułu działalności, o której mowa w art. 13 pkt 2 i 4-9 oraz art. 18, osobom określonym w art. 3 ust. 1, są obowiązane jako płatnicy pobierać, z zastrzeżeniem ust. 4, zaliczki na podatek dochodowy w wysokości 19% należności pomniejszonej o miesięczne koszty uzyskania przychodów w wysokości określonej w art. 22 ust. 2 oraz o potrącone przez płatnika w danym miesiącu składki, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit.b).”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Płatnicy nie są obowiązani do poboru zaliczek od należności z tytułów, o których mowa w art. 13 pkt 2, 6 i 8, jeżeli podatnik złoży oświadczenie, że wykonywane przez niego usługi wchodzą w zakres prowadzonej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.”,
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Jeżeli przedmiotem:
- 1) wygranych (nagród), o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2,
 - 2) świadczeń, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 4,
 - 3) świadczeń, o których mowa w art. 13 pkt 2 i 4-9 oraz w art. 18
- nie są pieniądze, podatnik jest obowiązany wpłacić płatnikowi kwotę zaliczki lub należnego zryczałtowanego podatku przed udostępnieniem wygranej lub świadczenia.”;
- 41) art. 41a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 41a. Płatnicy, o których mowa w art. 31, art. 33-35 i art. 41 ust. 1, na wniosek podatnika obliczają i pobierają w ciągu roku zaliczki na podatek dochodowy, stosując zamiast stawki 19% wyższe stawki podatkowe określone w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1.”;
- 42) w art. 42:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Płatnicy, o których mowa w art. 41, przekazują kwoty pobranych zaliczek na podatek oraz kwoty zryczałtowanego podatku, w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki (podatek) - na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w art. 41, są obowiązani przesłać do urzędu skarbowego którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby, roczne deklaracje, według ustalonego wzoru. Przepis art. 38 ust. 1b stosuje się odpowiednio.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani przesłać podatnikom, o których mowa:
- 1) w art. 3 ust. 1, oraz urzędom skarbowym, którymi kierują naczelnicy urzędów skarbowych właściwi według miejsca zamieszkania podatnika -

imienne informacje o wysokości dochodu, o którym mowa w art. 41 ust. 1, sporządzone według ustalonego wzoru,

- 2) w art. 3 ust. 2a, oraz urzędach skarbowych, którymi kierują naczelnicy urzędów skarbowych właściwi w sprawach opodatkowania osób zagranicznych - imienne informacje sporządzone według ustalonego wzoru, również gdy płatnik w roku podatkowym sporządzał i przekazywał informacje w trybie przewidzianym w ust. 4.”,

43) w art. 42e:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy za zakład pracy, o którym mowa w art. 31, wypłaty świadczeń określonych w art. 12 dokonuje komornik sądowy lub podmiot niebędący następcą prawnym zakładu pracy, przejmujący jego zobowiązania wynikające ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, są oni obowiązani, jako płatnicy, do poboru zaliczki na podatek dochodowy obliczonej według stawki 19%.

2. Przy obliczaniu zaliczki, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się:

- 1) miesięczne koszty uzyskania przychodu w wysokości określonej w art. 22 ust. 2,
- 2) potrącone w danym miesiącu składki, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit.b).”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kwoty pobranych zaliczek na podatek, płatnicy przekazują w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki - na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby.”,

c) dodaje się ust. 5-6 w brzmieniu:

„5. W terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym płatnicy są obowiązani przesłać do urzędu skarbowego którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby, roczną deklarację, według ustalonego wzoru. Przepis art. 38 ust. 1b stosuje się odpowiednio.

6. W terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym płatnicy, są obowiązani przekazać podatnikowi i urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, a w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych - imienne informacje sporządzone według ustalonego wzoru.”;

44) w art. 44:

- a) w ust. 1 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:
- „- są obowiązani bez wezwania wpłacać w ciągu roku podatkowego zaliczki na podatek dochodowy według zasad określonych w ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 3f-3h.”,
- b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Dochodem z działalności gospodarczej stanowiącym podstawę obliczenia zaliczki u podatników prowadzących podatkowe księgi przychodów i rozchodów albo uproszczone podatkowe księgi przychodów i rozchodów jest różnica pomiędzy wynikającym z tych ksiąg przychodem i kosztami jego uzyskania.”,
- c) ust. 3a otrzymuje brzmienie”
- „3a. Podatnicy uzyskujący dochody, o których mowa w ust. 1a, są obowiązani wpłacać zaliczki miesięczne w wysokości 19% dochodu za miesiące, w których uzyskali ten dochód, w terminie do dnia 20 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, a za grudzień - w terminie złożenia zeznania podatkowego. Za dochód, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uważa się uzyskane w ciągu miesiąca przychody po odliczeniu miesięcznych kosztów uzyskania w wysokości określonej w art. 22 ust. 2 oraz zapłaconych w danym miesiącu składek, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2. Podatnik przy obliczaniu zaliczki może stosować zamiast stawki 19% wyższe stawki podatkowe określone w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1.”,
- d) po ust. 3f dodaje się ust. 3g-3i w brzmieniu:
- „3g. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, będący małymi podatnikami oraz podatnicy rozpoczynający po raz pierwszy prowadzenie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 22k ust. 10, mogą wpłacać zaliczki kwartalne. Wysokość zaliczek za pierwszy, drugi i trzeci kwartał roku podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 3h, ustala się w następujący sposób:
- 1) obowiązek wpłacania zaliczki powstaje, poczynając od kwartału, w którym dochody te przekroczyły kwotę powodującą obowiązek zapłacenia podatku,
 - 2) zaliczkę za ten kwartał stanowi podatek obliczony od tego dochodu według zasad określonych w art. 26, 27 i 27b,
 - 3) zaliczkę za kolejne kwartały ustala się w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku a sumą zaliczek za kwartały poprzedzające.
- 3h. Podatnicy, o których mowa w ust. 3f, będący małymi podatnikami oraz podatnicy rozpoczynający po raz pierwszy prowadzenie działalności gospodarczej, mogą wpłacać na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje właściwy naczelnik urzędu skarbowego, zaliczki kwartalne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku, obliczonym zgodnie z art. 30c, a sumą należnych zaliczek za poprzednie kwartały, z uwzględnieniem art. 27b. Przepis art. 22k ust. 10 stosuje się odpowiednio.
- 3i. Mali podatnicy, którzy wybrali kwartalny sposób wpłacania zaliczek, są obowiązani do dnia 20 lutego roku podatkowego, zawiadomić właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tego sposobu wpłacania zaliczek.

Podatnicy, którzy rozpoczynają po raz pierwszy prowadzenie działalności w trakcie roku podatkowego, składają zawiadomienie w terminie do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia tej działalności, nie później jednak niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu. Zawiadomienie dotyczy również lat następnych, chyba że podatnik, w terminie do dnia 20 lutego roku podatkowego zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatek od dochodu, o którym mowa w art. 24 ust. 3, ustala się w formie ryczałtu w wysokości 10% tego dochodu. Podatek jest płatny w terminie płatności zaliczki za ostatni miesiąc prowadzenia działalności, a w przypadku podatników, którzy wybrali kwartalny sposób wpłacania zaliczek – w terminie płatności zaliczki za ostatni kwartał prowadzenia działalności. W tym przypadku podatnik jest obowiązany w terminie płatności tego podatku złożyć w urzędzie skarbowym spis pozostałych na dzień likwidacji towarów handlowych, materiałów (surowców) podstawowych i pomocniczych, półwyrobów, wyrobów gotowych, braków i odpadków oraz rzeczowych składników majątku związanego z wykonywaną działalnością, w tym także dzieł sztuki, eksponatów muzealnych i aparatury audiowizualnej, nie będących środkami trwałymi, wycenionych według cen zakupu, jeżeli wydatki na ich nabycie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów.”,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zaliczki miesięczne od dochodów wymienionych w ust. 1, za okres od stycznia do listopada, uiszczą się w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Zaliczkę za grudzień, w wysokości należnej za listopad uiszczą się w terminie do dnia 20 grudnia roku podatkowego. Zaliczki kwartalne, za okres od pierwszego do trzeciego kwartału roku podatkowego podatnicy uiszczają w terminie do dnia 20 każdego miesiąca następującego po kwartale za który wpłacana jest zaliczka. Zaliczka za ostatni kwartał jest uiszczana w wysokości zaliczki za kwartał poprzedni, w terminie do 20 grudnia.”,

g) uchyla się ust. 6b-6i,

h) w ust. 7a zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„7a. Podatnicy, którzy po raz pierwszy rozpoczęli prowadzenie działalności gospodarczej, są zwolnieni na warunkach określonych w ust. 7c z obowiązków wynikających z ust.6, z tytułu tej działalności, w roku podatkowym następującym:”,

i) ust. 7b otrzymuje brzmienie:

„7b. Przez podatnika rozpoczynającego po raz pierwszy prowadzenie działalności gospodarczej rozumie się osobę, która w roku rozpoczęcia tej działalności, a także w okresie trzech lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia, nie prowadziła działalności gospodarczej samodzielnie lub jako wspólnik spółki niemającej osobowości prawnej oraz działalności takiej nie prowadził małżonek tej osoby, o ile między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa.”,

j) w ust. 7c pkt 1-3 otrzymują brzmienie:

- „1) w okresie poprzedzającym rok korzystania z tego zwolnienia osiągnęli przychód z działalności gospodarczej średniomiesięcznie w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwoty co najmniej 1 000 euro, przeliczonej według średniego kursu euro, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, z ostatniego dnia roku poprzedzającego rok rozpoczęcia tej działalności,
 - 2) od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej do dnia 1 stycznia roku podatkowego, w którym rozpoczynają korzystanie ze zwolnienia, byli małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej, a w okresie poprzedzającym rok korzystania ze zwolnienia zatrudniali, na podstawie umowy o pracę, w każdym miesiącu co najmniej 5 osób w przeliczeniu na pełne etaty,
 - 3) w prowadzonej działalności gospodarczej nie wykorzystują środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a także innych składników majątku, o których mowa w art. 24 ust. 3 - o znacznej wartości - udostępnionych im nieodpłatnie przez osoby zaliczone do 0, I i II grupy podatkowej w rozumieniu przepisów o podatku od spadków i darowizn, wykorzystywanych uprzednio w działalności gospodarczej prowadzonej przez te osoby i stanowiących ich własność,”
- k) ust. 7e i 7f otrzymują brzmienie:
- „7e. Podatnicy korzystający ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 7a, wykazują w zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) składanym za rok podatkowy, w którym korzystali z tego zwolnienia, dochód osiągnięty (stratę poniesioną) z działalności gospodarczej. Dochodu tego nie łączy się z dochodami z innych źródeł. Strata podlega rozliczeniu zgodnie z art. 9.
 - 7f. Dochód z działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 7e, łączy się z dochodem (stratą) z tego źródła, wykazanym w zeznaniach o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) składanych za pięć kolejnych lat następujących bezpośrednio po roku, w którym podatnik korzystał ze zwolnienia - w wysokości 20% tego dochodu w każdym z tych lat. Przepis ten stosuje się odpowiednio również do podatników, którzy w latach następujących po roku korzystania ze zwolnienia wybrali sposób opodatkowania na zasadach określonych w art. 30c.”
- l) w ust. 7g pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) osiągnęli przychód z działalności gospodarczej średniomiesięcznie w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwoty niższej niż 1 000 euro, przeliczonej według średniego kursu euro, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, z ostatniego dnia roku poprzedniego, lub”
- m) w ust. 7i pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w roku podatkowym, w którym korzystają z tego zwolnienia - są obowiązani do wpłacenia należnych zaliczek od dochodu osiągniętego od początku roku, w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym utracili prawo do zwolnienia; w tym przypadku nie nalicza się odsetek za zwłokę od zaległości z tytułu tych zaliczek,”;

45) po art. 44b dodaje się art. 44c w brzmieniu:

„Art. 44c. Wysokość zaliczek lub podatku, o których mowa w art. 31, 33 -35a, 41, 42e i art. 44 płatnik lub podatnik jest obowiązany udokumentować w sposób umożliwiający sprawdzenie poprawności ich obliczenia.”;

46) w art. 45:

a) w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) działalności gospodarczej opodatkowanej na zasadach określonych w art. 30c.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opodatkowanych zgodnie z art. 29-30a i 30f”,

c) ust. 3a i 3b otrzymują brzmienie:

„3a. W przypadku otrzymania zwrotu uprzednio:

1) zapłaconych i odliczonych składek na ubezpieczenie zdrowotne,

2) odliczonej darowizny,

3) zapłaconego za granicą i odliczonego podatku,

– w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym wystąpiły te okoliczności, podatnik jest obowiązany doliczyć do dochodu lub podatku, obliczonego zgodnie z art. 27 albo art. 30c, kwoty uprzednio odliczone.

3b. W zeznaniu, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 1a, wykazuje się należny podatek dochodowy, o którym mowa w art. 29-30a i 30e, jeżeli podatek ten nie został pobrany przez płatnika.”,

d) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) różnicę między podatkiem należnym wynikającym z zeznania, o którym mowa w ust. 1, a sumą należnych za dany rok zaliczek, w tym również sumą zaliczek pobranych przez płatników”,

e) po ust. 5b dodaje się ust. 5c-5g w brzmieniu:

„5c. Urząd skarbowy, na wniosek podatnika, przekazuje na rzecz jednej organizacji pożytku publicznego działającej na podstawie ustawy o działalności pożytku publicznego, zwanej dalej „organizacją pożytku publicznego” wybranej przez podatnika, kwotę w wysokości nieprzekraczającej 1% podatku należnego wynikającego z zeznania podatkowego, po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w dół.

5d. Wskazanie w zeznaniu podatkowym organizacji pożytku publicznego, o której mowa w ust. 5g, poprzez podanie jej nazwy, numeru wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego i numeru rachunku bankowego, traktuje się na równi ze złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 5c.

5e. Przekazania kwoty, o której mowa w ust. 5c, na rachunek bankowy organizacji pożytku publicznego - po pomniejszeniu o koszty przelewu bankowego - dokonuje urząd skarbowy właściwy miejscowo dla złożenia zeznania

podatkowego, w terminie trzech miesięcy od upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego, o którym mowa w ust. 1.

5f. Przekazanie kwoty, o której mowa w ust. 5c, następuje pod warunkiem, że zeznanie podatkowe zostanie złożone przed upływem terminu określonego dla złożenia tego zeznania.

5g. W terminie do końca roku podatkowego, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem sprawiedliwości, ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz organizacji mających status organizacji pożytku publicznego na dzień 30 listopada roku podatkowego.”;

47) w art. 45b pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) deklaracji i informacji, o których mowa w art. 30f ust. 7, art. 35 ust. 10, art. 35a ust. 4a i 5, art. 38 ust. 1a, art. 39 ust. 1 i 3, art. 42 ust. 1a i 2, art. 42a, art. 42e ust. 5 i 6 oraz art. 43 ust. 1, ”;

48) Załączniki do ustawy otrzymują odpowiednio brzmienie określone w załącznikach do niniejszej ustawy:

- 1) załącznik nr 1 stanowi załącznik nr 3,
- 2) załącznik nr 2 stanowi załącznik nr 4.

Art. 5 W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2000r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a dodaje się pkt 9 – 11 w brzmieniu:

„9)samochodzie osobowym – oznacza to samochód osobowy oraz inny pojazd samochodowy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, konstrukcyjnie przeznaczony do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, z wyjątkiem :

- a) pojazdu samochodowego mającego jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą, klasyfikowany na podstawie przepisów prawa o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van,
- b) pojazdu samochodowego mającego więcej niż jeden rząd siedzeń, które oddzielone są od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420 Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538.

przegrodą i u którego długość części przeznaczony do przewozu ładunków, mierzona po podłodze od najdalej wysuniętego punktu podłogi pozwalającego postawić pionową ścianę lub trwałą przegrodę pomiędzy podłogą a sufitem do tylnej krawędzi podłogi, przekracza 50% długości pojazdu; dla obliczenia proporcji, o której mowa w zdaniu poprzednim, długość pojazdu stanowi odległość pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a tylną krawędzią podłogi części pojazdu przeznaczony do przewozu ładunków, mierzona w linii poziomej wzdłuż pojazdu pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a punktem wyprowadzonym w pionie od tylnej krawędzi podłogi części pojazdu przeznaczony do przewozu ładunków,

- c) pojazdu samochodowego, który ma otwartą część przeznaczoną do przewozu ładunków,
 - d) pojazdu samochodowego, który posiada kabinę kierowcy i nadwozie przeznaczone do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu,
 - e) pojazdu samochodowego będącego pojazdem specjalnym w rozumieniu przepisów prawa o ruchu drogowym o przeznaczeniach wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy o podatku od towarów i usług,
- 10) małym podatniku – oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 800.000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w zaokrągleniu do 1.000 zł,
- 11) wykorzystywaniu samochodu osobowego do celów prywatnych – oznacza to:
- a) udostępnienie samochodu wpisanego do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych lub używanego na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu, o której mowa w art. 17b ust. 1 lub innej umowy o podobnym charakterze, przez pracodawcę pracownikowi na jego cele osobiste,
 - b) udostępnienie samochodu, o którym mowa w lit. a, udziałowcowi, akcjonariuszowi, członkowi organów stanowiących osób prawnych na ich cele osobiste,
 - c) udostępnienie samochodu, o którym mowa w lit. a, członkowi spółdzielni i jego domownikowi na ich cele osobiste,
 - d) udostępnienie samochodu, o którym mowa w lit. a, przez podatnika osobom niewymienionym w lit. a-c na ich cele osobiste, w związku z łączącym podatników z tymi osobami stosunkiem prawnym,”;

2) po art. 4a dodaje się art. 4b i 4c w brzmieniu:

„Art. 4b .1. Spełnienie wymagań dla pojazdów samochodowych określonych w art. 4a pkt 9 lit. a-d stwierdza się na podstawie dodatkowego badania technicznego przeprowadzonego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu, zawierającego właściwą adnotację o spełnieniu tych wymagań.

2. Kopię zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, podatnik jest obowiązany dostarczyć, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, do właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

3. W przypadku gdy w pojeździe, o którym mowa w ust. 1, dla którego wydano zaświadczenie, zostały wprowadzone zmiany, w wyniku których pojazd nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 4a pkt 9 lit. a-d - podatnik obowiązany jest do pisemnego zawiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tych okolicznościach, w terminie 7 dni od ich zaistnienia.

Art. 4c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić w drodze rozporządzenia wykaz pojazdów samochodowych, nieuznawanych za samochody osobowe, o których mowa w art. 4a pkt 9.”;

3) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1c w brzmieniu:

„1a. W ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o której mowa w ust. 1, podatnicy są zobowiązani do wskazania osób fizycznych, wykorzystujących samochody osobowe do celów prywatnych, z zastrzeżeniem ust. 1b i 1c.

1b. Podatnicy używający samochodów osobowych na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu, o której mowa art. 17b ust. 1 lub innej umowy o podobnym charakterze, są zobowiązani do uwzględnienia w odrębnej ewidencji, informacji o których mowa w ust. 1a.

1c. Przepis ust. 1a nie ma zastosowania do podatników, gdy przedmiotem ich działalności jest:

1) odsprzedaż samochodów osobowych, lub

2) oddanie tych samochodów w odpłatne używanie na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innych umów o podobnym charakterze, i te samochody są przez podatnika przeznaczone wyłącznie do wykorzystania na te cele.”;

4) w art. 11 po ust. 4 dodaje się ust 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku kiedy podmiot krajowy dokonuje transakcji z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju wymienionym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 9a ust. 6, a warunki ustalone w takiej transakcji odbiegają od warunków jakie ustaliłyby między sobą niezależne podmioty i w wyniku tego podmiot krajowy nie wykazuje dochodów lub wykazuje dochody w zaniżonej wysokości – dochody podmiotu krajowego oraz należny podatek określa się w drodze oszacowania stosując metody wskazane w ust. 2 i 3 lub przy uwzględnieniu przepisów art. 14.”;

5) w art. 12:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

10) kwota:

- a) w wysokości odpowiadającej miesięcznie 0,5% wartości początkowej samochodu osobowego, ustalonej na podstawie art. 16g, jeżeli nie zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 9 ust. 1a,
 - b) w wysokości odpowiadającej miesięcznie 0,5% ceny samochodu osobowego wynikającej z zawartej umowy, a jeżeli cena nie została zawarta w umowie, ceny rynkowej tego samochodu z dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 9 ust. 1b, jeżeli samochód osobowy jest wykorzystywany na podstawie tej umowy, a nie zostały spełnione warunki, o których mowa w tym przepisie.”
- b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:
- „3a. Za datę powstania przychodu, o którym mowa w ust. 3, uważa się, z zastrzeżeniem ust. 3c i 3d, dzień dostawy towarów lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż dzień:
 - 1) wystawienia faktury, albo
 - 2) uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności.”
- c) ust. 3c i 3d otrzymują brzmienie:
- „3c. Uznaje się, że usługa została częściowo wykonana w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze nie rzadziej niż raz w roku.
 - 3d. Przepis ust. 3c stosuje się odpowiednio do dostawy towarów w sposób ciągły; przez dostawę towarów w sposób ciągły rozumie się dostawę w sposób nieprzerwany.”
- d) po ust. 3d dodaje się ust. 3e w brzmieniu:
- „3e. Za towary, o których mowa w ust. 3a i 3d, uważa się rzeczy i prawa majątkowe oraz wszelkie postacie energii i gazu.”
- 6) w art. 15:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Kosztami uzyskania przychodów są koszty ponoszone w celu osiągnięcia przychodów oraz zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16. Koszty poniesione w walutach obcych przelicza się na złote według kursów średnich ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski z dnia poniesienia kosztu. Jeżeli koszty wyrażone są w walutach obcych, a między dniem ich poniesienia i dniem zapłaty występują różne kursy walut, koszty te odpowiednio podwyższa się lub obniża o różnice wynikające z zastosowania kursu sprzedaży walut z dnia zapłaty, ustalonego przez bank, z którego usług korzystał ponoszący koszt, oraz z zastosowania kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia poniesienia kosztów.”
 - b) w ust. 1b pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe utworzone zgodnie z odrębnymi przepisami – do wysokości stanowiącej przyrost tych rezerw na koniec roku podatkowego w stosunku do ich stanu na początek roku; przy ustalaniu zaliczek, o których mowa w art. 25 ust. 1, kosztem uzyskania jest przyrost stanu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na koniec miesiąca, za który wpłacana jest zaliczka, w stosunku do stanu tych rezerw na początek roku podatkowego.”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, poniesione w latach poprzedzających rok podatkowy oraz w roku podatkowym, są potrącalne w tym roku podatkowym, w którym osiągnięte zostały odpowiadające im przychody, z zastrzeżeniem ust. 4a i 4b.”,

d) dotychczasowy ust. 4a otrzymuje oznaczenie ust. 4e i dodaje się ust. 4a-4d w brzmieniu:

„4a. Koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, odnoszące się do przychodów danego roku podatkowego, a poniesione po zakończeniu tego roku podatkowego do dnia:

- 1) sporządzenia sprawozdania finansowego, zgodnie z odrębnymi przepisami, nie później jednak niż do upływu terminu określonego do złożenia zeznania, jeżeli podatnicy są zobowiązani do sporządzania takiego sprawozdania, albo
- 2) złożenia zeznania, nie później jednak niż do upływu terminu określonego do złożenia tego zeznania, jeżeli podatnicy, zgodnie z odrębnymi przepisami, nie są zobowiązani do sporządzania sprawozdania finansowego

- są potrącalne w roku podatkowym, w którym osiągnięte zostały odpowiadające im przychody.

4b. Koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, odnoszące się do przychodów danego roku podatkowego, a poniesione po dniu, o którym mowa w ust. 4a pkt 1 albo pkt 2, są potrącalne w roku podatkowym następującym po roku, za który sporządzane jest sprawozdanie finansowe lub składane zeznanie.

4c. Koszty uzyskania przychodów, inne niż koszty bezpośrednio związane z przychodami, są potrącalne w dacie ich poniesienia. Jeżeli koszty te dotyczą okresu dłuższego niż rok podatkowy, a nie jest możliwe określenie jaka ich część dotyczy danego roku podatkowego, w takim przypadku stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie do długości okresu, którego dotyczą.

4d. Za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodów uważa się dzień, na który ujęto w księgach rachunkowych (zaksięgowano) jako koszt na podstawie otrzymanej faktury (rachunku) albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów.”;

7) w art. 16:

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 4,
- pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) kosztów reprezentacji, w tym poniesionych na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych, z wyjątkiem przypadków określonych przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy,”,

- w pkt 46 w lit. b tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- importu usług oraz wewnątrzspółnotowego nabycia towarów, jeżeli nie stanowi on podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.”,

- uchyla się pkt 49,

- uchyla się pkt 65,

b) uchyla się ust. 3a;

8) w art. 16e w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wpłacić, w terminie do 20 dnia tego miesiąca, do urzędu skarbowego kwotę odsetek naliczonych od dnia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie składników majątku do dnia, w którym okres ich używania przekroczył rok i naliczoną kwotę odsetek wykazać w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1; odsetki obliczone od różnicy, o której mowa w pkt 2, wynoszą 0,1% za każdy dzień.”;

9) w art. 16g:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w razie otrzymania w związku z likwidacją osoby prawnej, z zastrzeżeniem ust. 10b, ustaloną przez podatnika wartość poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, nie wyższą jednak od ich wartości rynkowej.”,

b) ust. 6 otrzymują brzmienie:

„6. Wartość początkowa składników majątku nabytych w sposób określony w ust. 1 pkt 3-5, wymagających montażu, powiększa się o wydatki poniesione na ich montaż.”,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W razie nabycia w drodze kupna lub przyjęcia do odpłatnego korzystania przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, łączną wartość początkową nabytych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych stanowi:

1) suma ich wartości rynkowej w przypadku wystąpienia dodatkowej wartości firmy, ustalonej zgodnie z ust. 2,

2) różnica między ceną nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, ustaloną zgodnie z ust. 3 i 5, a wartością składników majątkowych niebędących środkami trwałymi ani wartościami niematerialnymi i prawnymi, w przypadku niewystąpienia dodatkowej wartości firmy.”,

d) dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu:

„10a. Przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio w razie nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w drodze wkładu niepieniężnego. Jeżeli składniki majątku wchodzące w skład wkładu niepieniężnego nie były wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podmiot wnoszący wkład niepieniężny, stosuje się odpowiednio ust. 10.

10b. W przypadku otrzymania w związku z likwidacją osoby prawnej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które uprzednio zostały wniesione do tej osoby prawnej jako wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio.”,

e) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Przy ustalaniu wartości początkowej poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, zgodnie z ust. 1 pkt 3-5 oraz ust. 2, 10 i 11 stosuje się odpowiednio art. 14.”;

10) w art. 16h dodaje się ust. 3a i 3b brzmieniu:

„3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w razie nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w drodze wkładu niepieniężnego, jeżeli składniki majątku wchodzące w skład wkładu niepieniężnego były wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podmiotu wnoszącego taki wkład.

3b. W przypadku otrzymania w związku z likwidacją osoby prawnej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które uprzednio zostały wniesione do tej osoby prawnej, jako wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 16j:

a) w ust. 1:

- pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) dla środków transportu, w tym samochodów osobowych - 30 miesięcy,

3) dla budynków (lokali) i budowli, innych niż wymienione w pkt 4 - 10 lat, z wyjątkiem:

a) trwale związanych z gruntem budynków handlowo-usługowych wymienionych w rodzaju 103 Klasyfikacji i innych budynków niemieszkalnych wymienionych w rodzaju 109 Klasyfikacji, trwale związanych z gruntem,

b) kiosków towarowych o kubaturze poniżej 500 m³, domków kempingowych i budynków zastępczych

- dla których okres amortyzacji nie może być krótszy niż 3 lata,”,

- dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dla budynków (lokali) niemieszkalnych, dla których stawka amortyzacyjna z Wykazu stawek amortyzacyjnych wynosi 2,5% - 40 lat pomniejszone o pełną liczbę lat, które upłynęły od dnia ich oddania po raz pierwszy do użytkowania do dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podatnika, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepis ust. 3 nie ma zastosowania do środków trwałych, o których mowa w ust. 1 pkt 4.”;

12) w art. 16k:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odpisów amortyzacyjnych można dokonywać od wartości początkowej maszyn i urządzeń zaliczonych do grupy 3-6 i 8 Klasyfikacji oraz środków transportu, z wyłączeniem samochodów osobowych, w pierwszym podatkowym roku ich używania przy zastosowaniu stawek podanych w Wykazie stawek amortyzacyjnych podwyższonych, z zastrzeżeniem ust. 2, o współczynnik nie wyższy niż 2,0, a w następnych latach podatkowych od ich wartości początkowej pomniejszonej o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne, ustalonej na początek kolejnych lat ich używania. Począwszy od roku podatkowego, w którym tak określona roczna kwota amortyzacji miałaby być niższa od rocznej kwoty amortyzacji obliczonej przy zastosowaniu metody określonej w art. 16i ust. 1, podatnicy dokonują dalszych odpisów amortyzacyjnych zgodnie z art. 16i.”,

b) uchyla się ust. 4-6,

c) dodaje się ust. 7 – 12 w brzmieniu:

„7. Podatnicy, w roku podatkowym, w którym rozpoczęli działalność, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11, oraz mali podatnicy, mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych, zaliczonych do grupy 3-8 Klasyfikacji, z wyłączeniem samochodów osobowych, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym równowartości kwoty 50.000 euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych.

8. Podatnicy mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 7, jednorazowo, nie wcześniej niż w miesiącu, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, lub stosować zasady określone w art. 16h ust. 4. W następnym roku podatkowym podatnicy dokonują odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej zgodnie z ust. 1, nie pomniejszając jej o odpisy amortyzacyjne dokonane w pierwszym roku podatkowym lub zgodnie z art. 16i.

9. Przy określaniu limitu, o którym mowa w ust. 7, nie uwzględnia się odpisów amortyzacyjnych od nieprzekraczającej 3.500 zł wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 16f ust. 3.

10. Przepisy ust. 7 mają zastosowanie do tych podatników rozpoczynających działalność, u których przewidywana przez nich wartość przychodów ze sprzedaży nie przekroczy wyrażonej w złotych kwoty stanowiącej iloczyn 1/12 kwoty 800.000 euro i liczby miesięcy w roku podatkowym. Informację o przewidywanych przychodach ze sprzedaży podatnicy są obowiązani przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w formie pisemnej przed rozpoczęciem dokonywania odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 7.

11. Przepisy ust. 7 nie mają zastosowania do podatników rozpoczynających działalność, którzy zostali utworzeni:

- 1) w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników, o których mowa w art. 3 ust. 1, albo
- 2) w wyniku przekształcenia spółki lub spółek niemających osobowości prawnej, albo
- 3) przez osoby fizyczne, które wniosły na poczet kapitału nowoutworzonego podmiotu uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty co najmniej 10.000 euro, przy czym wartość tych składników oblicza się stosując odpowiednio art. 14.

12. Przeliczenia na złote kwoty, o których mowa w ust. 7 i 10 oraz ust. 11 pkt 3, dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wystąpiły zdarzenia, o których mowa w tych przepisach, w zaokrągleniu do 1.000 zł.”;

13) w art. 18:

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 1,
- pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) darowizn wynikających z odrębnych ustaw.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Odliczenie darowizn wynikające z odrębnych ustaw stosuje się, jeżeli wysokość darowizny jest udokumentowana dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanego, a w przypadku darowizny innej niż pieniężna – dokumentem, z którego wynika wartość tej darowizny, oraz oświadczeniem obdarowanego o jej przyjęciu.”,

d) uchyla się ust. 1e i 1f,

e) ust. 1g otrzymuje brzmienie:

„1g. Podatnicy korzystający z odliczeń na podstawie ust. 1 pkt 7 są obowiązani wykazać w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, kwotę przekazanej darowizny, kwotę dokonanego odliczenia oraz dane pozwalające na identyfikację obdarowanego, w szczególności jego nazwę, adres i numer identyfikacji podatkowej.”,

f) uchyla się ust. 1h i 1i;

14) uchyla się art. 18c;

15) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 1b, 2a, 3 – 5 oraz art. 21 i 22, są obowiązani wpłacać na rachunek urzędu skarbowego zaliczki miesięczne w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.”,

b) dodaje się ust. 1a – 1e w brzmieniu:

1a. Zaliczki miesięczne, o których mowa w ust. 1, za okres od pierwszego do przedostatniego miesiąca roku podatkowego podatnik uiszcza w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Zaliczka za ostatni miesiąc jest uiszczana w wysokości zaliczki za miesiąc poprzedni do 20 dnia ostatniego miesiąca roku podatkowego; ostateczne rozliczenie podatku za rok podatkowy następuje w terminie ustalonym do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (poniesionej straty) za ten rok.

1b. Podatnicy rozpoczynający działalność, w pierwszym roku podatkowym, z zastrzeżeniem ust. 1c, oraz mali podatnicy, mogą wpłacać zaliczki kwartalne w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie kwartały. Przez kwartał rozumie się kwartał roku kalendarzowego.

1c. Zaliczki kwartalne, za okres od pierwszego do przedostatniego kwartału roku podatkowego, podatnicy, o których mowa w ust. 1b, uiszczają w terminie do dnia 20 każdego miesiąca następującego po kwartale, za który wpłacana jest zaliczka. Zaliczka za ostatni kwartał jest uiszczana w wysokości zaliczki za kwartał poprzedni do 20 dnia ostatniego miesiąca roku podatkowego; ostateczne rozliczenie podatku za rok podatkowy następuje w terminie ustalonym do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (poniesionej straty) za ten rok.

1d. Do podatników rozpoczynających działalność, którzy zamierzają wpłacać zaliczki kwartalne, o których mowa w ust. 1b, przepisy art. 16k ust. 9 i 10 stosuje się odpowiednio.

1e. Podatnicy, którzy wybrali kwartalne wpłaty zaliczek, o których mowa w ust. 1b, mają obowiązek w terminie do dnia 20 drugiego miesiąca roku podatkowego zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tej metody.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1e, dotyczy lat następnych, chyba że podatnik w terminie wpłaty pierwszej zaliczki za dany rok podatkowy zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z kwartalnych wpłat zaliczek.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1, uprzednio zadeklarowali, że przeznaczą dochód na cele określone w tych przepisach i dochód ten wydatkowali na inne cele - podatek od tego dochodu, bez wezwania, wpłaca się do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wydatku; przepis ten stosuje się również do dochodów za lata poprzedzające rok podatkowy, zadeklarowanych i niewydatkowanych w tych latach na cele określone w art. 17 ust. 1b.”,

e) uchyla się ust. 6-10;

16) w art. 25a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku dochodu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 2, spółka przejmująca obowiązana jest bez wezwania, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał dochód, wpłacić na rachunek urzędu skarbowego podatek, o którym mowa w art. 22.”;

17) w art. 26:

a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Jeżeli przychody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 3, są uzyskiwane od zleceniodawców zagranicznych, zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej są obowiązane przed wyjściem statku z portu polskiego wpłacić na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje właściwy według siedziby Morskiej Agencji naczelnik urzędu skarbowego należny podatek obliczony od przychodu z tytułu wywozu ładunku i pasażerów przyjętych do przewozu w porcie polskim. Dowód wpłaty podatku zagraniczne przedsiębiorstwo morskiej żeglugi handlowej jest obowiązane przekazać właściwej miejscowo Morskiej Agencji. Jeżeli jednak przed wyjściem statku z portu polskiego nie jest możliwe ustalenie wysokości przychodu za wywóz ładunków i pasażerów, zagraniczne przedsiębiorstwo morskiej żeglugi handlowej jest obowiązane wpłacić zaliczkę na podatek od przewidywanego przychodu, a następnie w ciągu 60 dni od dnia wyjścia z portu wpłacić różnicę między kwotą należnego podatku a kwotą wpłaconej zaliczki.”,

b) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, przekazują kwoty podatku w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zgodnie z ust. 1 i 2 pobrano podatek, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 - na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych. Płatnicy są obowiązani przesłać podatnikom, o których mowa w:

- 1) art. 3 ust. 1 - informację o wysokości pobranego podatku,
- 2) art. 3 ust. 2, oraz urzędowi skarbowemu - informację o dokonanych wypłatach i pobranym podatku sporządzone według ustalonego wzoru.

3a. Płatnicy są obowiązani przesłać informację, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w terminie przekazania kwoty pobranego podatku, a informację, o której mowa w ust. 3 pkt 2, w terminie do końca trzeciego miesiąca roku następującego po roku podatkowym, w którym dokonano wypłat, o których mowa w ust. 1, również wówczas, gdy płatnik w roku podatkowym sporządzał i przekazywał informacje w trybie przewidzianym w ust. 3b.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnicy, o których mowa w ust. 1a, są obowiązani, bez wezwania, wpłacić należny zryczałtowany podatek na rachunek urzędu skarbowego określonego w ust. 3, jeżeli dochody z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziałów w

zyskach osób prawnych, od których płatnik nie pobrał podatku w związku z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 1a, zostały wydatkowane na inne cele niż wymienione w art. 17 ust. 1.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku dochodu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6, spółka przejmująca lub nowo zawiązana jest obowiązana jako płatnik, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał dochód, wpłacić podatek, o którym mowa w art. 22, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 - na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych. Podatnik jest obowiązany przed tym terminem przekazać płatnikowi kwotę tego podatku. W terminie wpłaty podatku płatnik jest obowiązany przesłać podatnikowi informację o wpłaconym podatku, sporządzoną według ustalonego wzoru.”;

18) po art. 26 dodaje się art. 26a i 26b w brzmieniu:

„Art. 26a. Wysokość zaliczek lub podatku, o których mowa w art. 25 – 26, podatnik lub płatnik jest obowiązany udokumentować w sposób umożliwiający sprawdzenie poprawności ich obliczenia.

„Art. 26b. W terminie do końca pierwszego miesiąca roku następującego po roku podatkowym, w którym powstał obowiązek zapłaty podatku, płatnicy, o których mowa w art. 26, i podatnicy, o których mowa w art. 22 ust. 4b, art. 25a oraz 26 ust. 1b i 4, są obowiązani przesłać do urzędu skarbowego którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 - na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, roczne deklaracje, według ustalonego wzoru.”

19) w art. 28a:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) deklaracji i informacji, o których mowa w art. 26 ust. 3 i 6 oraz w art. 26b,”,

b) uchyla się pkt 4.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁷⁾) w art. 72 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494, Nr 180, poz. 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141.

„8) zaświadczenia wydanego na podstawie odrębnych przepisów przez właściwy organ potwierdzający:

a) uiszczenie podatku od towarów i usług od pojazdów sprowadzanych z państw członkowskich Unii Europejskiej lub

b) brak obowiązku, o którym mowa w lit. a

- jeżeli sprowadzany pojazd jest rejestrowany po raz pierwszy;"

2) ust.1a otrzymuje brzmienie:

„1a.W przypadku gdy sprowadzany pojazd jest przedmiotem dostawy dokonanej przez podatnika podatku od towarów i usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dokonaniem pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. a, może być zastąpione fakturą z wyszczególnioną kwotą podatku od towarów i usług potwierdzającą dokonanie tej dostawy przez tego podatnika, pod warunkiem że odprzedaż pojazdów stanowi przedmiot działalności tego podatnika.";

3) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przepis ust. 1 pkt 8 stosuje się, jeżeli od daty pierwszej rejestracji pojazdu do daty jego przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) nie upłynął więcej niż rok,

2) upłynął więcej niż rok lecz pojazd nie przejechał więcej niż 6.000 km w momencie nabycia tego pojazdu.”.

Art. 7 W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu, z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,”;

2) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2.Składki na ubezpieczenie chorobowe podlegających temu ubezpieczeniu osób, wymienionych w ust. 1 finansują w całości, z własnych środków, płatnicy składek.”;

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 187, 1925 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 86, poz. 732, Nr 132, poz. 1110, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 150, poz. 1248, Nr 163, poz. 1362, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1412, Nr 183, poz. 1538, Nr 184, poz. 1539 i Nr 249, poz. 2104.

- 3) w art. 22 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2) 9% podstawy wymiaru – na ubezpieczenia rentowe,
3) 1,80% podstawy wymiaru – na ubezpieczenia chorobowe.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 399, Nr 143, poz. 1199 i Nr 169, poz. 1418) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przy spółce kapitałowej – wniesienie lub podwyższenie wniesionego do spółki wkładu, którego wartość powoduje podwyższenie kapitału zakładowego, pożyczkę udzieloną spółce przez wspólnika (akcjonariusza) oraz dopłaty;”;
- 2) w art. 1a:
a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”;
b) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) podatek od towarów i usług – podatek od towarów i usług w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.⁸⁾) lub podatek od wartości dodanej pobierany na podstawie przepisów obowiązujących w państwach członkowskich.”;
- 3) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) czynności cywilnoprawne, jeżeli przynajmniej jedna ze stron z tytułu dokonania tej czynności jest:
a) opodatkowana podatkiem od towarów i usług,
b) zwolniona z podatku od towarów i usług, z wyjątkiem:
- umów sprzedaży i zamiany, których przedmiotem jest: nieruchomości lub jej część, albo prawo użytkowania wieczystego lub udział w tym prawie,
- umowy spółki i jej zmiany;”;
- 4) w art. 3 w ust 1:
a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) z chwilą dokonania czynności cywilnoprawnej;”;
b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) z chwilą powołania się na fakt dokonania czynności cywilnoprawnej – jeżeli podatnik nie złożył deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych w terminie 5 lat od końca roku, w którym upłynął termin płatności podatku, a następnie po upływie tego terminu powołuje się przed organem podatkowym lub organem kontroli skarbowej na fakt jej dokonania.”;

5) art. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„Art. 4. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, z zastrzeżeniem art. 5, będących:

- 1) przy umowie sprzedaży – kupującym;
- 2) przy umowie zamiany – nabywającym rzeczy lub prawa majątkowe o wyższej wartości, a gdy wartość jest równa - nabywcą wskazanym przez strony czynności;
- 3) przy umowie darowizny – obdarowanym;
- 4) przy umowie dożywocia – nabywcą własności nieruchomości;
- 5) przy ustanowieniu odpłatnej renty – podmiot, na rzecz którego ustanowiono rentę;
- 6) przy umowie o zniesienie współwłasności lub o dział spadku – podmiotem nabywającym rzeczy lub prawa majątkowe ponad udział we współwłasności lub spadku;
- 7) przy umowie majątkowej małżeńskiej – jeden z małżonków;
- 8) przy ustanowieniu odpłatnego użytkowania, w tym również nieprawidłowego oraz odpłatnej służebności – użytkownikiem lub nabywającym prawo służebności;
- 9) przy umowie pożyczki i umowie depozytu nieprawidłowego – biorącym pożyczkę lub przechowawcą;
- 10) przy ustanowieniu hipoteki – składającym oświadczenia woli o ustanowieniu hipoteki.

Art. 5. Przy umowie spółki cywilnej obowiązek podatkowy ciąży na współnikach odpowiednio do wartości wniesionych przez nich do spółki wkładów, udzielonych pożyczek, wniesionych dopłat oraz oddanych przez nich spółce rzeczy lub praw majątkowych do nieodpłatnego używania, a przy pozostałych umowach spółki – na spółce.”;

6) w art. 6 :

- a) w ust. 1 w pkt 1 uchyla się lit. a,
- b) ust. 3 - 5 otrzymują brzmienie:

„3. Jeżeli podatnik nie określił wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej lub wartość określona przez niego nie odpowiada, według oceny organu podatkowego, wartości rynkowej, organ ten wezwie podatnika do jej określenia, podwyższenia lub obniżenia, w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania, podając jednocześnie wartość według własnej, wstępnej oceny.

4. Jeżeli podatnik, pomimo wezwania, o którym mowa w ust. 3, nie określił wartości lub podał wartość nieodpowiadającą wartości rynkowej, organ podatkowy dokona jej określenia z uwzględnieniem opinii biegłego. Jeżeli wartość określona w ten sposób przekroczy o 33% wartość podaną przez podatnika, koszty opinii ponosi podatnik.

5. Jeżeli z treści czynności cywilnoprawnych, wymienionych w ust. 1 pkt 6, wynika prawo żądania świadczeń, które nie mogą być oznaczone pod względem wielkości w chwili zawierania umowy, podstawę opodatkowania ustala się w miarę wykonywania świadczeń. Organ podatkowy może jednak, za zgodą podatnika, przyjąć do podstawy opodatkowania prawdopodobną wartość wszystkich świadczeń za okres trwania czynności.”,

c) w ust. 9:

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wartość wkładów do spółki lub powiększających jej majątek, wartość kapitału zakładowego lub jego podwyższenia, kwoty dopłat, kwoty lub wartość pożyczek udzielonych spółce przez wspólnika (akcjonariusza) oraz wartość rzeczy lub praw majątkowych oddanych spółce do nieodpłatnego używania – przez podmioty zwolnione na podstawie art. 8 pkt 2 –5 lub na podstawie przepisów odrębnych ustaw;”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) kwoty pożyczek udzielonych spółce kapitałowej przez wspólnika (akcjonariusza) oraz kwoty dopłat w spółce kapitałowej, które były opodatkowane podatkiem od czynności cywilnoprawnych, a następnie zostały przeznaczone na podwyższenie kapitału zakładowego.”;

7) w art. 7:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jeżeli podatnik dokonując czynności cywilnoprawnej, w wyniku której nastąpiło przeniesienie własności, nie wyodrębnił wartości rzeczy lub praw majątkowych, do których mają zastosowanie różne stawki – od łącznej wartości tych rzeczy lub praw majątkowych;”,

b) uchyla się ust. 4;

8) w art. 9:

a) w pkt 10

- lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) w formie pieniężnej, pod warunkiem przeznaczenia ich w okresie 12 miesięcy od dnia zawarcia umowy na zakup towarów lub usług na cele związane z prowadzoną działalnością gospodarczą pożyczkobiorcy i udokumentowania zakupu fakturą w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług,”,

- uchyla się lit. h,

- b) w pkt 11 uchyla się lit. b;
- 9) w art. 10:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Notariusze są płatnikami podatku od czynności cywilnoprawnych dokonywanych w formie aktu notarialnego.”,
- b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:
„3a. Płatnicy są obowiązani:
- 1) prowadzić rejestr podatku;
 - 2) wpłacić pobrany podatek na rachunek organu podatkowego właściwego ze względu na siedzibę płatnika, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano podatek, a także przekazać w tym terminie deklarację o wysokości pobranego i wpłaconego podatku przez płatnika według ustalonego wzoru;
 - 3) przekazywać, w terminie o którym mowa pkt 2, organowi podatkowemu właściwemu ze względu na siedzibę płatnika odpisy sporządzanych aktów notarialnych dotyczących czynności cywilnoprawnych stanowiących przedmiot opodatkowania oraz kopii rejestrów podatku.”,
- c) uchyla się ust. 3b,
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wzory deklaracji, o których mowa w ust. 1 i ust. 3a pkt 2, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych, a w szczególności:
 - a) w deklaracji, o której mowa w ust. 1 – datę i miejsce dokonania czynności cywilnoprawnej, imię i nazwisko albo nazwę lub firmę podatnika, numer identyfikacji podatkowej oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) podatnika, zwięzłe określenie treści i przedmiotu czynności, miejsce jego położenia lub wykonywania praw majątkowych, podstawę opodatkowania, odliczenia od podstawy opodatkowania, stawkę podatku, kwotę należnego podatku,
 - b) w deklaracji, o której mowa w ust. 3a pkt 2 – imię i nazwisko płatnika, adres siedziby kancelarii notarialnej, numer identyfikacji podatkowej, kwotę pobranego podatku w danym miesiącu, kwotę potrąconego wynagrodzenia z tytułu poboru podatku oraz kwotę podatku wpłaconego naczelnikowi urzędu skarbowego i datę sporządzenia deklaracji,
 - 2) szczegółowy sposób zapłaty, pobierania i zwrotu podatku, w tym czynności związane z poborem podatku i sposób udzielania przez płatnika pouczeń podatnikowi oraz treść rejestru podatku
- uwzględniając konieczność wnikliwości i szybkości postępowania podatkowego oraz zmniejszenia kosztów jego prowadzenia, jak również prawidłowy sposób poboru podatku przez płatników.”;

10) w art. 11 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

11) w art. 12 w ust. 1:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) od przeniesienia własności nieruchomości, własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, spółdzielczego prawa do lokalu użytkowego oraz wynikających z przepisów prawa spółdzielczego: prawa do domu jednorodzinnego i prawa do lokalu w małym domu mieszkalnym lub prawa użytkowania wieczystego - naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce położenia nieruchomości, jeżeli nieruchomość położona jest na terenie działania dwóch lub więcej organów podatkowych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce położenia większej części nieruchomości;

2) od przeniesienia własności rzeczy lub praw majątkowych, innych niż wymienione w pkt 1, oraz od pozostałych umów - naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub adres siedziby podatnika; ”,

b) uchyla się pkt 4.

Art. 9. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w § 2:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) pisemne interpretacje prawa podatkowego wydawane w indywidualnych sprawach,”,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) bezczynność organów w przypadkach określonych w pkt 1-4a.”;

2) w art. 146 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd uwzględniając skargę na akt lub czynność, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, uchyla ten akt albo stwierdza bezskuteczność czynności.”;

3) art. 149 otrzymuje brzmienie:

„Art. 149. Sąd uwzględniając skargę na bezczynność organów w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4a zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub

⁹⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 162, poz. 1692 z 2004 r. oraz Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118 z 2005 r.

dokonania czynności lub stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prawo do renty socjalnej ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu innego niż wymieniony w ust. 1-4, zaliczonego do źródeł przychodów podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.³⁾), z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1 i 2.”;

2) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Organ wypłacający rentę socjalną może wystąpić do urzędu skarbowego o przekazanie informacji o wysokości przychodów objętych podatkiem dochodowym od osób fizycznych w celu dokonania weryfikacji oświadczenia złożonego przez osobę pobierającą rentę.”.

Art.11. W ustawie z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 202, poz. 1958 oraz z 2004 r. Nr 263, poz. 2619) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 uchyla się ust. 4;

2) uchyla się art. 9.

Art.12. W ustawie z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 202, poz. 1956 i Nr 222, poz. 2201 oraz z 2004 r. Nr 263, poz. 2619), w art. 18 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Przepis art. 42 ust. 1 i 1a ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2007 r., stosuje się odpowiednio.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2005 r. Nr 249, poz. 2104) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 w pkt 1 uchyla się lit.e;

2) w art. 20 w ust. 3 uchyla się pkt 6.

Art. 14. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 1 uchyla się lit. b;
- 2) w art. 23 w ust. 4 uchyla się pkt 3.

Art.15. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

"6) zbycie praw, o których mowa w pkt 5;

7) ustanowienie oraz zbycie prawa wieczystego użytkowania gruntów.”;

- 2) w art. 15:

- a) ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2.

2. Działalnością gospodarczą jest działalność:

1) wytwórcza;

2) rolnicza;

3) budowlana;

4) handlowa;

5) usługowa;

6) zawodowa;

7) polegająca na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu kopalin ze złóż;

8) polegająca na wykorzystywaniu towarów oraz wartości niematerialnych i prawnych

- zmierzająca do osiągnięcia korzyści majątkowych, prowadzona bez względu na jej cel oraz rezultat, wykonywana niezależnie, we własnym imieniu, w sposób zorganizowany i ciągły.

3. Za działalność gospodarczą nie uznaje się czynności, jeżeli wszelką odpowiedzialność wobec osób trzecich - z wyłączeniem odpowiedzialności za

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 35, poz. 305, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 192, poz. 1963 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 86, poz. 732, Nr 94, poz. 788, Nr 95, poz. 806, Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1366, Nr 233, poz. 1994 i Nr 267, poz. 2260.

popęlnienie czynów niedozwolonych - za ich wykonywanie ponosi zlecający wykonanie tych czynności oraz:

1) są one wykonywane pod kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez zlecającego te czynności lub

2) wykonujący te czynności nie ponosi ryzyka gospodarczego związanego z prowadzoną działalnością, a w szczególności wszelkie istotne koszty związane z prowadzeniem działalności są ponoszone przez zlecającego czynności.”;

b) uchyla się ust. 3a;

3) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art.19.1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż z dniem :

1) wystawienia faktury;

2) uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności, w tym również zadatku, zaliczki, przedpłaty lub raty – w odniesieniu do tej części należności , która została uregulowana lub której termin upłynął.

- z zastrzeżeniem ust. 2-10, art. 20, art. 21 ust. 1 i art. 138b.

2. Uznaje się, że usługa została częściowo wykonana w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze nie rzadziej jednak niż raz w roku.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do dostawy towarów w sposób ciągły; przez dostawę towarów w sposób ciągły rozumie się dostawę w sposób nieprzerwany, w szczególności dostawę energii, gazu, wody.

4. W eksporcie towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą potwierdzenia przez urząd celny określony w przepisach celnych wywozu towaru poza terytorium Wspólnoty.

5. Obowiązek podatkowy w imporcie towarów powstaje z chwilą powstania długu celnego, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7.

6. W przypadku objęcia towarów procedurą celną: uszlachetniania czynnego w systemie ceł zwrotnych, odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, przetwarzania pod kontrolą celną - obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą objęcia towarów tą procedurą.

7. Jeżeli import towarów objęty jest procedurą celną: składu celnego, odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień, tranzytu, a od towarów tych pobierane są opłaty wyrównawcze lub opłaty o podobnym charakterze i nie powstaje jednocześnie dług celny - obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wymagalności tych opłat.

8. W przypadku wydania towarów przez komitenta na rzecz komisanta, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3, obowiązek podatkowy u komitenta powstaje z chwilą powstania obowiązku podatkowego u komisanta.

9. W przypadku ustanowienia prawa wieczystego użytkowania gruntów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części poszczególnych opłat pobieranych z tego tytułu.

10. W imporcie usług obowiązek podatkowy powstaje z dniem dokonania całości lub części zapłaty (w tym przedpłat, zaliczek, zadatków, rat), nie później niż z upływem terminu płatności określonym w umowie, nie później jednak niż 30. dnia od dnia wykonania usługi. W przypadku dokonania części zapłaty obowiązek podatkowy powstaje w tej części.”;

4) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie :

„6. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19 ust. 4-7 i 10, art. 20.”;

5) w art. 29:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie :

„6. W przypadku czynności :

1) ustanowienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego lub ustanowienia na rzecz członka spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, lub ustanowienia na rzecz członka odrębnej własności lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu, lub przeniesienia własności lokalu w rozumieniu przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych;

2) przeniesienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej własności domu jednorodzinnego w rozumieniu przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych

- jako kwotę należną, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się wartość należnego wkładu budowlanego albo wkładu mieszkaniowego, pomniejszoną o kwotę należnego podatku. Do wniesienia wkładu w formie innej niż pieniężna przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio. W przypadku gdy część wkładu budowlanego lub mieszkaniowego została sfinansowana z zaciągniętego przez spółdzielnię mieszkaniową kredytu na sfinansowanie kosztów budowy, podstawę opodatkowania powiększa się o kwotę kredytu, w części przypadającej na dany lokal.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów pomniejszona o kwotę podatku, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, z zastrzeżeniem ust. 10a.”,

c) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, której przedmiotem są towary używane, o których mowa w art. 43 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów pomniejszona o kwotę podatku, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia. Podstawą opodatkowania, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest wartość rynkowa towaru w chwili jego przekazania pomniejszona o kwotę podatku, jeżeli wartość ta jest niższa niż cena nabycia towaru pomniejszona o kwotę podatku albo niższa niż koszt wytworzenia.”;

6) w art. 33:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacenia kwoty obliczonego podatku, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do poboru podatku należnego z tytułu importu towarów, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”;

7) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. W przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. a-c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302/1 z 19.10.1992, z późn. zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2 t. 4), w której okresem rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może wykazać kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji dla podatku od towarów i usług składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celnego, w którym podatnik dokonuje formalności przed organami celnymi związanych z importem towarów, aktualnego zaświadczenia wydanego nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu, potwierdzającego:

1) brak zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym podatku) odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnego podatku. Udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za rok podatkowy (okres rozliczeniowy), którego dotyczy zaległość;

2) zarejestrowanie jako podatnika VAT czynnego;

3) stosowanie przez podatnika od co najmniej 12 miesięcy procedury uproszczonej, o której mowa w art.76 ust.1 lit.a-c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92.

3. Warunek przedstawienia zaświadczeń określonych w ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli naczelnik urzędu celnego posiada złożone przez podatnika aktualne zaświadczenia, o których mowa w ust. 2.

4. Podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozliczania podatku na zasadach określonych w ust. 1, w terminie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego podatnik będzie stosował takie rozliczenie.

5. W przypadku rezygnacji z rozliczania podatku na zasadach określonych w ust.1 podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego

oraz naczelnika urzędu skarbowego o tej rezygnacji w terminie do końca miesiąca, w którym dokonywał takiego rozliczenia.

6. W przypadku rozliczania podatku na zasadach określonych w ust.1, organ celny pobiera, na zasadach i w trybie stosowanym przy zabezpieczeniu należności celnych na podstawie przepisów celnych, zabezpieczenie w wysokości równej kwocie podatku, który nie został uiszczony.”;

8) w art. 34:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do należności podatkowych określonych zgodnie z art. 33 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące powiadamiania dłużnika o kwocie należności wynikających z długu celnego, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacenia kwoty obliczonego podatku, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”;

9) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art.37a. 1.Podatnik jest zobowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celnego, o których mowa w art.33 ust.2 i 3, a podatkiem należnym z tytułu importu towarów wykazany przez podatnika w deklaracji dla podatku od towarów i usług zgodnie z art.33a w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tych decyzji.

2. Przepisy art.37 ust.2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

10) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 19 ust. 5-7 oraz art. 33-37a stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.”;

11) w art. 42 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie został spełniony przed złożeniem deklaracji podatkowej za:

1) okres kwartalny lub za okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest ostatnim w kwartale - podatnik wykazuje tę dostawę w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, jako dostawę na terytorium kraju;

2) okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest pierwszym lub drugim w kwartale – podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, do momentu otrzymania dowodów wywozu towarów z terytorium kraju i dostarczenia ich do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego innym niż

terytorium kraju, nie później jednak niż za ostatni w kwartale miesięczny okres rozliczeniowy; w przypadku nieotrzymania tych dowodów za ostatni w kwartale miesięczny okres rozliczeniowy dostawę tę wykazuje się za ten ostatni okres rozliczeniowy jako dostawę na terytorium kraju.”;

12) w art. 86:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwotę podatku naliczonego stanowi :

1) suma kwot podatku określonych w fakturach otrzymanych przez podatnika:

a) z tytułu nabycia towarów i usług,

b) potwierdzających dokonanie przedpłaty (zaliczki, zadatku, raty), jeżeli wiązały się one z powstaniem obowiązku podatkowego,

c) od komitenta z tytułu dostawy towarów będącej przedmiotem umowy komisji

- z uwzględnieniem rabatów określonych w art.29 ust.4;

2) w przypadku importu – suma kwot podatku wynikająca z dokumentu celnego, z zastrzeżeniem pkt 5;

3) zryczałtowany zwrot podatku, o którym mowa w art.116 ust.6;

4) kwota podatku należnego od importu usług, kwota podatku należnego od dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, kwota podatku należnego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów;

5) kwota podatku należnego z tytułu importu towarów w przypadkach, o których mowa w art.33a.”,

b) uchyla się ust. 3 – 7a,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie :

„10. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje:

1) z chwilą powstania obowiązku podatkowego z tytułu którego u nabywcy występuje podatek naliczony, z zastrzeżeniem pkt 2-4 oraz ust. 11, 12, 16 i 18;

2) w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 4 - w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy w podatku należnym u nabywcy odpowiednio od importu usług lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub od dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca;

3) w przypadku dokonania spisu z natury określonego w art. 113 ust. 5 i 7 - nie później niż w rozliczeniu za okres, w którym dokonano tego spisu;

4) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi - za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w tym rejestrze lub wykazania tego podatku w deklaracji zgodnie z art. 33a”,

d) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli podatnik nie otrzyma faktury lub dokumentu celnego przed złożeniem rozliczenia za dany okres rozliczeniowy, może obniżyć kwotę podatku należnego w rozliczeniu za następny okres rozliczeniowy.”,

e) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku otrzymania faktury, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a lub lit. c, przed nabyciem prawa do rozporządzania towarem jak właściciel albo przed wykonaniem usługi, z wyłączeniem przypadków, gdy faktura dokumentuje czynności, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje z chwilą nabycia prawa do rozporządzania towarem lub z chwilą wykonania usługi.”,

f) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Jeżeli w okresie rozliczeniowym podatnik nie wykonywał żadnych czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz nie wykonywał czynności poza terytorium kraju, kwotę podatku naliczonego może przenieść do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy.”;

13) w art. 87:

a) ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem ust. 3, 4a i 6, zwrot różnicy podatku następuje na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju wskazanym w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach, w terminie 70 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika.

3. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego sprawdzenia naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego; jeżeli przeprowadzone postępowanie wykaże zasadność zwrotu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, urząd skarbowy wypłaca podatnikowi należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.

4. W przypadku wydłużenia terminu, o którym mowa w ust. 3, urząd skarbowy na wniosek podatnika wypłaca zwrot w terminie wymienionym w ust. 2, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a – 4j w brzmieniu:

„4a. W przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności wymienionych w art. 5, oraz podatników, wykonujących te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, różnica podatku podlegająca zwrotowi w kwocie przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały one zaliczone do środków trwałych nabywcy, podlega zwrotowi w terminie 180 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej.

4b. Przepisu ust. 4a nie stosuje się, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego

zwrotu podatku, pomniejszonej o kwotę stanowiącą równowartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, o których mowa w ust. 4a.

4c. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 4 i ust. 4b, może być złożone w formie:

- 1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
- 2) poręczenia banku;
- 3) weksla z poręczeniem wekslowym banku;
- 4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
- 5) papierów wartościowych na okaziciela o określonym terminie wykupu, wyemitowane przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski, bankowe papiery wartościowe i listy zastawne o określonym terminie wykupu, wyemitowane we własnym imieniu i na własny rachunek przez bank wymieniony w wykazie gwarantów, określonym na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej;
- 6) depozytu w gotówce; depozyt składa się w walucie polskiej;
- 7) zastawu na wkładzie pieniężnym na bankowym rachunku lokaty terminowej.

4d. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 4b, dotyczące zwrotu podatku w wysokości nie większej niż wyrażonej w złotych kwocie odpowiadającej równowartości 1000 euro, może być złożone w formie weksla.

4e. Przepisy art. 33e – 33g Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

4f. Naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia, jeżeli stwierdzi, że:

- 1) nie zapewni ono pokrycia w całości wypłacanej kwoty zwrotu, o której mowa w ust. 4 i ust. 4b, lub
- 2) w przypadku przyjęcia zabezpieczenia z określonym terminem ważności, nie zabezpiecza ono w sposób pełny pokrycia w terminie wypłacanej kwoty zwrotu.

4g. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 4 i ust. 4b, zostaje zwolnione na wniosek podatnika po upływie 180 dni od dnia złożenia deklaracji, w której była wykazana kwota zwrotu podatku.

4h. Przepisy ust. 4a i 4b przestają mieć zastosowanie począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 12 miesięcy lub po upływie 4 kwartałów, za które podatnik składał deklaracje podatkowe, oraz rozliczał się terminowo z podatków stanowiących dochód budżetu państwa, w tym również jako płatnik podatku dochodowego od osób fizycznych. Po upływie tego terminu na wniosek podatnika następuje zwolnienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4b, jeżeli zwolnienie zabezpieczenia nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w ust. 4g.

4i. Zwolnienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4g i 4h, zostaje wstrzymane:

- 1) w przypadku wszczęcia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej - do czasu zakończenia tego postępowania, a w przypadku kontroli – do upływu terminu przewidzianego do

wszczęcia postępowania podatkowego po zakończeniu kontroli, jeżeli postępowanie to nie zostało wszczęte;

2) w przypadku wszczęcia postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej – do czasu zakończenia tego postępowania.

4j. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia nie przysługują odsetki.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a) W przypadku, gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje, na jego wniosek złożony wraz z deklaracją, zwrot podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia. Przepisy ust. 3 – 4j stosuje się odpowiednio.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek podatnika, złożony wraz z deklaracją podatkową, urząd skarbowy jest obowiązany zwrócić różnicę podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, gdy kwoty podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, wynikają z:

1) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone;

2) dokumentów celnych oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34 i zostały przez podatnika zapłacone.

3) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub importu usług lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota podatku należnego od tych transakcji,

- przy czym przepis ust. 3 i 4, 4c – 4j stosuje się odpowiednio.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do podatników wymienionych w ust. 4a.”,

f) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób przyjmowania zabezpieczeń, o których mowa w ust. 4 i ust. 4b;

2) inne niż wymienione w ust. 4c formy zabezpieczeń oraz sposób ich przyjmowania

- uwzględniając konieczność zabezpieczenia zwracanej kwoty podatku.”;

14) w art. 88 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie :

„3) paliw silnikowych, oleju napędowego oraz gazu, wykorzystywanych do napędu samochodów osobowych, o których mowa w art. 138a ust. 1 pkt 1;”;

15) uchyla się art. 93;

16) w art. 97 uchyla się ust. 5 – 8;

17) w art. 99:

a) ust. 1 – 4 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale, z zastrzeżeniem ust. 2 – 10 i art. 133.

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem małych podatników rozliczających się metodą kasową, mogą składać deklaracje podatkowe za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do ostatniego dnia kwartału, następującego przed miesiącem, za który będzie po raz pierwszy składana miesięczna deklaracja podatkowa. Podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przed dniem rozpoczęcia wykonywania tych czynności.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy utracili prawo do rozliczania się metodą kasową lub zrezygnowali z tego prawa.

4. Podatnicy, o których mowa w ust. 2 i 3 mogą ponownie składać deklaracje podatkowe za okresy kwartalne, nie wcześniej jednak niż po upływie 24 miesięcy, za które składali deklaracje miesięczne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do ostatniego dnia pierwszego miesiąca kwartału, za który będzie złożona kwartalna deklaracja po raz pierwszy.”

b) uchyla się ust. 5 i 6;

18) w art. 103:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2 – 4, art. 33 i 33a.

2. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 2, 3 i 8, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2d w brzmieniu:

„2a. Podatnicy, którzy nie skorzystali z możliwości, o której mowa w art. 99 ust. 2, inni niż mali podatnicy, obowiązani są do dokonywania bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, zaliczkowych wpłat podatku za dwa pierwsze

miesiące kwartału w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego, wynikającej z deklaracji złożonej za poprzedni kwartał - w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który wpłacana jest zaliczka.

2b. Kwotę należnego zobowiązania podatkowego przyjmuje się za zerową, jeżeli w wyniku rozliczenia za dany kwartał, zobowiązanie takie nie wystąpi lub wynikała będzie kwota zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1.

2c. W przypadku podatników, u których w poprzednim kwartale należne zobowiązanie było zerowe w rozumieniu ust. 2b, nie powstaje obowiązek dokonywania zaliczek. Podatnik może wpłacić zaliczkę w wysokości faktycznego rozliczenia za miesiąc, za który wpłacana jest zaliczka.

2d. Przepisy ust. 2a – 2c stosuje się odpowiednio do podatników:

1) rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży osiągnie lub przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określone w art. 2 pkt 25, z tym że w kwartale, w którym podatnik po raz pierwszy rozpoczął wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5, nie powstaje obowiązek dokonywania zaliczek; przepis ust. 2c zdanie drugie stosuje się odpowiednio,

2) którzy w trakcie roku podatkowego przekroczą kwoty, o których mowa w art. 2 pkt 25, z tym że wpłata zaliczek obowiązuje od kwartału następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie.”;

19) art. 104 otrzymuje brzmienie :

„ Art. 104. 1. Przepisy art. 21, art. 86 ust. 16-18 stosuje się również do podatników rozpoczynających w ciągu roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwot określonych w art. 2 pkt 25.

2. W przypadku przekroczenia kwot określonych w ust. 1 podatnik traci prawo do rozliczania się metodą kasową począwszy od rozliczenia za miesiąc następujący po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie, oraz w następnym roku podatkowym.”;

20) w art. 105:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) brak obowiązku uiszczenia podatku z tytułu przywozu z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju pojazdów, które mają być dopuszczone do ruchu na terytorium kraju.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się, jeżeli od daty pierwszej rejestracji pojazdu do daty jego przywozu na terytorium kraju nie upłynął więcej niż rok.”;

21) w art. 109:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, lub prowadzi ją w sposób nierzetelny, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22 %.”,

b) uchyla się ust. 4-8;

22) art.110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. W przypadku gdy osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nie są obowiązane do prowadzenia ewidencji określonej w art. 109 ust. 3 w związku z dokonywaniem sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 i 82 ust. 3, dokonają sprzedaży opodatkowanej i nie zapłacą podatku należnego, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości tej sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22 %.”;

23) w art. 111:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie :

„4. Podatnicy, którzy rozpoczną ewidencjonowanie obrotu i kwot podatku należnego w obowiązujących terminach, mogą odliczyć od tego podatku kwotę wydatkowaną na zakup każdej z kas rejestrujących zgłoszonych na dzień rozpoczęcia (powstania obowiązku) ewidencjonowania w wysokości 90 % jej ceny zakupu (bez podatku), nie więcej jednak niż 700 zł .”;

24) w art. 114 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisy art. 99 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

25) po art. 114 dodaje się art. 114a w brzmieniu:

„Art. 114a. 1. Podatnik będący osobą fizyczną, u którego wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 35.000 euro, świadczący wyłącznie usługi na rzecz osób fizycznych niebędących podatnikami podatku, może wybrać opodatkowanie w formie ryczałtu kwotowego, zwanego na potrzeby tego artykułu ryczałtem, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu

skarbowego, w terminie do końca kwartału poprzedzającego kwartał, od którego podatnik będzie stosował ryczałt. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwot podatku.

2. Stawka ryczałtu, o którym mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) 500 zł – w przypadku usług, wymienionych w załączniku nr 10 do ustawy;
- 2) 200 zł – w przypadku usług wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy
- z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Stawki ryczałtu podwyższa się o 20 % w przypadku gdy podatnik zatrudnia 1. osobę albo o 40 % - w przypadku gdy podatnik zatrudnia 2. osoby.

4. Przepisy ust. 1 - 3 nie mają zastosowania do podatników, którzy:

- 1) dokonują dostaw towarów, wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów, eksportu towarów lub wykonują czynności, o których mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1;
- 2) poza usługami, o których mowa w ust. 2, wykonują inne rodzaje działalności podlegające opodatkowaniu podatkiem;
- 3) poza usługami, o których mowa w ust. 2, wykonują również jako wspólnik w spółce cywilnej lub w spółce handlowej w ramach tych spółek działalność gospodarczą;
- 4) zatrudniają podwykonawców lub osoby na podstawie innych umów niż umowa o pracę;
- 5) zatrudniają na umowę o pracę więcej niż 2. pracowników;
- 6) świadczą usługi z wykorzystaniem materiałów własnych, których wartość przekracza 20 % wartości usługi.

5. Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczałtu, zwany dalej podatnikiem ryczałtowym:

- 1) nie ma prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86, oraz do wykazywania w fakturach kwoty podatku;
- 2) obowiązany jest:
 - a) prowadzić dzienną ewidencję obrotów;
 - b) składać w terminie, o którym mowa w art. 99 ust. 1, skróconą deklarację podatkową;
 - c) bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, wpłacać podatek za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym miesiącu, za który płacony jest ryczałt.

6. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się odpowiednio do podatników rozpoczynających wykonywanie czynności określonych w art. 5 w trakcie roku podatkowego, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określonej w ust. 1.

7. Przeliczenia kwot wymienionych w ust. 1 lub ust. 6 wyrażonych w euro, dokonuje się wg kursu euro zgodnie z art. 2 pkt 25.

8. Podatnik ryczałtowy traci prawo do rozliczania się w formie ryczałtu:

1) począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy, następujący po kwartale, w którym podatnik przekroczył kwotę, o której mowa w ust. 1, a w przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności wymienionych w art. 5, począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy, następujący po kwartale, w którym podatnik przekroczył kwotę o której mowa w ust. 6;

2) począwszy od rozliczenia następującego po kwartale, w którym wystąpiły okoliczności, o których mowa w ust. 4.

9. Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczałtu, może zrezygnować z tej formy opodatkowania, nie wcześniej jednak, niż od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 8. kwartałów, w trakcie których podatnik rozliczał się w tej formie, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do końca kwartału, w którym podatnik rozliczał się w formie ryczałtu.

10. Podatnik, który utracił prawo do rozliczania się w formie ryczałtu lub z niej zrezygnował, może dopiero po upływie 3 lat, licząc od końca kwartału, w którym utracił to prawo lub z niego zrezygnował, ponownie korzystać z tej formy opodatkowania, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca kwartału, w którym rozliczał się na zasadach ogólnych.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 5 pkt 2 lit. b, zawierającej co najmniej dane identyfikujące podatnika, wysokość obrotów oraz kwotę podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając termin i miejsce składania deklaracji podatkowej.”;

26) w dziale XII dodaje się rozdział 9 w brzmieniu:

„Rozdział 9

Opodatkowanie wykorzystywania samochodów osobowych

Art. 138a. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o :

1) samochodach osobowych – rozumie się przez to samochody osobowe oraz inne pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, konstrukcyjnie przeznaczone do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, z wyjątkiem :

a) pojazdów samochodowych mających jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą, klasyfikowanych na podstawie przepisów prawa o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van,

b) pojazdów samochodowych mających więcej niż jeden rząd siedzeń, które oddzielone są od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą i u których długość części przeznaczonej do przewozu ładunków, mierzona po podłodze od najdalej wysuniętego punktu podłogi pozwalającego postawić pionową ścianę lub trwałą przegrodę pomiędzy podłogą a sufitem do tylnej krawędzi podłogi, przekracza 50 % długości pojazdu; dla

obliczenia proporcji, o której mowa w zdaniu poprzednim, długość pojazdu stanowi odległość pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a tylną krawędzią podłogi części pojazdu przeznaczonej do przewozu ładunków, mierzona w linii poziomej wzdłuż pojazdu pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a punktem wyprowadzonym w pionie od tylnej krawędzi podłogi części pojazdu przeznaczonej do przewozu ładunków,

c) pojazdów samochodowych, które mają otwartą część przeznaczoną do przewozu ładunków,

d) pojazdów samochodowych, które posiadają kabinę kierowcy i nadwozie przeznaczone do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu,

e) pojazdów samochodowych będących pojazdami specjalnymi w rozumieniu przepisów prawa o ruchu drogowym o przeznaczeniach wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy;

2) wykorzystywaniu samochodu osobowego – rozumie się przez to w każdym przypadku zarówno wykorzystywanie samochodu osobowego na cele związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, jak i na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia.

2. Spełnienie wymagań dla pojazdów samochodowych określonych w ust. 1 lit. a-d, stwierdza się na podstawie dodatkowego badania technicznego przeprowadzonego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu, zawierającego właściwą adnotację o spełnieniu tych wymagań.

3. Kopię zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2, podatnik jest obowiązany dostarczyć, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, do naczelnika urzędu skarbowego.

4. W przypadku gdy w pojeździe, dla którego wydano zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zostały wprowadzone zmiany, w wyniku których pojazd nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 lit. a-d - podatnik obowiązany jest do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o tych okolicznościach, w terminie 7 dni od ich zaistnienia.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może w drodze rozporządzenia określić inne niż wymienione w ust. 1 pkt 1 pojazdy samochodowe nie będące samochodami osobowymi.

Art.138b.1. W przypadku wykorzystywania przez podatnika samochodu osobowego, obowiązek podatkowy powstaje w ostatnim dniu każdego miesiąca, w tym również u podatników, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy.

2.Przepis ust. 1 stosuje się w przypadkach, gdy podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony w całości lub w części, z wyjątkiem gdy samochody osobowe są przedmiotem działalności gospodarczej podatnika polegającej na:

1) odprzedaży tych samochodów lub

2) oddaniu tych samochodów w odpłatne używanie na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innych umów o podobnym charakterze, i te samochody są przez podatnika przeznaczone wyłącznie do wykorzystania na te cele.

Art. 138c.1. W przypadku wykorzystywania samochodu osobowego podstawą opodatkowania jest kwota stanowiąca równowartość 0,5 % wartości początkowej przyjętej przez podatnika dla celów amortyzacji w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, nie mniej jednak niż 0,5 % wartości rynkowej samochodu osobowego z dnia przyjęcia do użytkowania pomniejszona o kwotę podatku.

2. W przypadku wykorzystywania przez podatnika samochodu osobowego na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze, z wyjątkiem umów, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2, podstawą opodatkowania jest kwota stanowiąca równowartość 0,5 % wartości samochodu osobowego określonej w umowie, nie mniej jednak niż 0,5 % wartości rynkowej samochodu osobowego z dnia przyjęcia go do użytkowania pomniejszona o kwotę podatku.

3. Wartość rynkową samochodu osobowego określa się na podstawie przeciętnych cen stosowanych w danej miejscowości, lub na danym rynku.”;

27) w załączniku nr 9 :

a) tytuł załącznika otrzymuje brzmienie :

„Wykaz przeznaczeń pojazdów specjalnych, o których mowa w art. 138a ust. 1 lit. e.”,

b) dodaje się poz. 11 w brzmieniu:

“Poz.	Przeznaczenia pojazdów specjalnych
11	Pogrzebowy “

28) dodaje się załącznik nr 10 i 11 w brzmieniu określonym w załączniku nr 3 i 4 do niniejszej ustawy.

Art.16. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W stosunku do osób prowadzących działalność gospodarczą opodatkowaną podatkiem dochodowym od osób fizycznych na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych, za dochód uważa się przychód z tej działalności pomniejszony o koszty uzyskania przychodu, obciążenie podatkiem należnym i składkami na ubezpieczenie zdrowotne określonymi w przepisach o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia, związane z prowadzeniem tej działalności oraz odliczonymi od dochodu składkami na ubezpieczenia społeczne niezaliczonymi do kosztów uzyskania przychodów, określonymi w odrębnych

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493.

przepisach, z tym że różnicę przychodów i kosztów ich uzyskania ustala się za miesiąc poprzedzający miesiąc złożenia wniosku w oparciu o te wielkości za okresy od początku roku do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku oraz od początku roku do końca miesiąca poprzedzającego ten miesiąc; wysokość miesięcznego obciążenia podatkiem, składkami na ubezpieczenie zdrowotne oraz składkami na ubezpieczenia społeczne przyjmuje się z miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku.”;

2) uchyla się ust. 8.

Art. 17. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn.zm.¹²⁾) w art. 61c uchyla się ust.6.

Art.18. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn.zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 82:

a) w ust. 5 uchyla się pkt 7,

b) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę, której świadczenie emerytalne lub rentowe nie przekracza miesięcznie kwoty minimalnego wynagrodzenia, od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, w przypadku gdy osoba ta uzyskuje dodatkowe przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50 % kwoty najniższej emerytury.

9. Składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę zaliczoną do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, w przypadku gdy osoba ta uzyskuje przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury.”;

2) w art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Składka na ubezpieczenie zdrowotne podlega odliczeniu od podatku dochodowego od osób fizycznych oraz zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób duchownych - na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.”.

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788 i Nr 164, poz. 1366.

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485.

Art. 19. W ustawie z dnia 20 maja 2005 r. o dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenie przedemerytalne albo zasiłek przedemerytalny (Dz. U. Nr 102, poz. 852) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6:
 - a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,
 - b) uchyla się ust. 4;

2) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Organ wypłacający może wystąpić do urzędu skarbowego o przekazanie informacji o wysokości przychodów objętych podatkiem dochodowym od osób fizycznych w celu dokonania weryfikacji oświadczenia, o którym mowa w art. 11.”.

Art. 20. 1. Wnioski o wydanie pisemnych interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach wniesione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W sprawach zmiany lub uchylecia pisemnych interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Skutki prawne związane z wydaniem, na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pisemnych interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach ocenia się wedle przepisów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Do nabycia własności rzeczy lub praw majątkowych, które nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 2 w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. 1. Do obliczenia dochodów uzyskanych w 2006 r. nie mają zastosowania przepisy art. 22 ust. 2, ust. 9 pkt 5 i ust. 11 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r.

2. Do obliczenia dochodu uzyskanego w 2006 r. z tytułu stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, koszty uzyskania przychodów:

- 1) wynoszą 106 zł 92 gr miesięcznie, a za rok podatkowy nie więcej niż 1.283 zł 04 gr, w przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody z tytułu jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej;
- 2) nie mogą przekroczyć łącznie 1.924 zł 38 gr za rok podatkowy, w przypadku, gdy podatnik uzyskuje przychody równocześnie z więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej;
- 3) wynoszą 133 zł 65 gr miesięcznie, a za rok podatkowy łącznie nie więcej niż 1 603 zł 80 gr, w przypadku gdy miejsce stałego lub czasowego zamieszkania

podatnika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę;

4) nie mogą przekroczyć łącznie 2 405 zł 48 gr za rok podatkowy, w przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody równocześnie z więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, a miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, i podatnik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę.

3. Do obliczenia dochodów uzyskanych w 2006 r. z tytułów określonych w art. 13 pkt 5, 7 i 9 ustawy wymienionej w art. 4, stosuje się koszty w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1, a jeżeli podatnik tego samego rodzaju przychody z jednego z tytułów określonego w art. 13 pkt 5, 7 i 9, uzyskuje od więcej niż jednego podmiotu, roczne koszty uzyskania przychodu nie mogą przekroczyć łącznie 1.924 zł 38 gr za rok podatkowy;
4. Jeżeli roczne koszty uzyskania przychodów, o których mowa ust. 1, są niższe od wydatków na dojazd do zakładu lub zakładów pracy środkami transportu autobusowego, kolejowego, promowego lub komunikacji miejskiej, w rocznym rozliczeniu podatku koszty te mogą być przyjęte przez pracownika lub przez płatnika pracownika, w wysokości wydatków faktycznie poniesionych, udokumentowanych wyłącznie imiennymi biletami okresowymi.

Art. 23. 1. Do obliczenia podatku dochodowego za 2006 r., o którym mowa w art. 27 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., nie ma zastosowania skala podatkowa, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r.

2. Podatek dochodowy, z zastrzeżeniem art. 28-30, art. 30a-30d oraz art. 44 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., od dochodów uzyskanych w 2006 r. pobiera się od podstawy jego obliczenia według następującej skali:

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Podatek wynosi
ponad	do	
	42 764	19% podstawy obliczenia podatku minus kwota 564 zł 08 gr
42 764	85 528	7 561 zł 08 gr + 30% nadwyżki ponad 42 764 zł
85 528		20 390 zł 28 gr + 40% nadwyżki ponad 85 528 zł

3. Jeżeli u podatników, którzy w 2006 r. osiągnęli wyłącznie przychody z tytułu emerytur i rent nie podlegających podwyższeniu stosownie do art. 55 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 4, po odliczeniu podatku według skali określonej w ust. 2, pozostaje kwota przychodu niższa niż kwota stanowiąca 20% górnej granicy pierwszego przedziału skali podatkowej określonej w ust. 2, w stosunku rocznym, podatek określa się tylko w wysokości nadwyżki ponad tę kwotę.

Art. 24. 1. Do sporządzenia rocznego obliczenia podatku za 2006 r., o którym mowa w art. 37 ustawy wymienionej w art. 4, stosuje się koszty uzyskania przychodu, o których mowa w art. 22.

2. Do sporządzenia rocznego obliczenia podatku za 2006 r., o którym mowa w art. 34 ust. 9 i 37, ustawy wymienionej w art. 4, stosuje się skalę podatkową określoną w art. 23.

Art. 25. 1. Osoba prowadząca gospodarstwo domowe zachowuje prawo do odliczenia, o którym mowa w art. 27e ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., z tytułu wydatków ponoszonych do końca obowiązywania umowy zawartej przed dniem 1 stycznia 2007 r.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do wydatków ponoszonych w związku z przedłużeniem umowy, o której mowa w ust. 1, dokonanych po dniu 31 grudnia 2006 r.

Art. 26.1. Jeżeli podatnik w okresie od dnia 1 maja 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. oraz od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia złożenia zeznania za 2006 r., nie później jednak niż do dnia upływu terminu określonego dla złożenia tego zeznania, dokonał darowizny pieniężnej, zwanej dalej „wpłatą”, o której mowa w art. 27d ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., podatek dochodowy wynikający z zeznania podatkowego za 2006r. zmniejsza się na zasadach określonych w tym artykule, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zmniejszenie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się, jeżeli wpłaty nie zostały uprzednio odliczone od dochodu (przychodu) lub nie zmniejszyły podatku należnego wynikającego z uprzednio złożonego zeznania podatkowego.

Art. 27. 1. Do dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) ustawy wymienionej w art. 4, nabytych lub wybudowanych (oddanych do użytkowania) do dnia 1 stycznia 2007 r., stosuje się zasady określone w ustawie wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r.

2. Przepis art. 21 ust. 1 pkt 32 lit.e ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 31 grudnia 2006r., nie ma zastosowania do podatników, którzy odsetki od kredytu lub pożyczki odliczali lub odliczają na podstawie art. 26b ustawy wymienionej w art. 4.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji, o której mowa w art. 28 ust. 4, ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełniania, terminu i miejsca składania; rozporządzenie ma na celu umożliwienie identyfikacji podatnika, i urzędu skarbowego, do którego kierowana jest deklaracja, oraz poprawnego obliczenia podatku.

Art. 28. 1. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2007r. rozpoczęli amortyzację środków trwałych na podstawie art. 22j ust. 1 pkt 3 i art. 22k ust. 4-6 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r., stosują do amortyzacji tych środków przepisy art. 22j ust. 1 pkt 3 i art. 22k ust. 4-6 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r.

2. Przepis art. 22n ust. 5 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., ma zastosowanie do podatników, którzy na dzień 31 grudnia 2006 r. korzystali z opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych lub w formie karty podatkowej na podstawie ustawy wymienionej w art. 52, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r.

Art. 29. Przepis art. 45 ust. 3a pkt 3 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., ma zastosowanie do wymienionego w nim zdarzenia powstałego po dniu 31 grudnia 2006 r.

Art. 30. Podatnicy, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 1a ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., którzy w okresie od dnia 1 lutego 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. oraz od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia złożenia zeznania za 2006 r., nie później jednak niż do dnia upływu terminu określonego dla złożenia tego zeznania, dokonali darowizny pieniężnej, zwanej „wpłatą”, na rzecz organizacji pożytku publicznego działającej na podstawie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, podatek dochodowy wynikający z zeznania o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych w 2006 r., zmniejszają na zasadach określonych w art. 14a ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r.

Art. 31. 1. Podatnicy, którzy na dzień 31 grudnia 2006 r. korzystali z opodatkowania pozarolniczej działalności gospodarczej ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych lub w formie karty podatkowej na podstawie ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r., są obowiązani w terminie do dnia 20 stycznia 2007r. złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemne oświadczenie o wyborze sposobu opodatkowania dochodów z działalności gospodarczej, o ile kontynuują prowadzenie działalności po dniu 31 grudnia 2006r. Jeżeli w wyznaczonym terminie podatnik nie złoży oświadczenia, przyjmuje się, że dochody z tej działalności opodatkowane są na zasadach określonych w art. 27 ustawy wymienionej w art. 4.

2. Podatnicy, którzy na dzień 31 grudnia 2006r. korzystali z opodatkowania przychodów, o których mowa w art. 6 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r., na podstawie tej ustawy, mogą złożyć w terminie do dnia 20 stycznia 2007r. właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemne oświadczenie o stosowaniu ryczałtowych kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 9a ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Jeżeli w wyznaczonym terminie podatnik nie złoży oświadczenia, przyjmuje się, że dochód ustala się przy zastosowaniu rzeczywistych kosztów.

Art. 32. 1. Do podatników, którzy przed dniem 1 stycznia 2007 r. wycofali z pozarolniczej działalności gospodarczej, składniki majątku, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 5 lit.f ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r., a następnie dokonali ich zbycia i pomiędzy pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym składniki majątku zostały wycofane z działalności i dniem ich zbycia nie upłynęło sześć lat, to przychody z tego zbycia stanowią przychód z działalności gospodarczej i podlegają opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym w wysokości 3%

uzyskanego przychodu. Przepis art. 45 ust. 3b ustawy wymienionej w art. 4, stosuje się odpowiednio.

2. Do podatników, którzy przed dniem 1 stycznia 2007r. wycofali z pozarolniczej działalności gospodarczej, składniki majątku, o których mowa w art. 12 ust. 10 ustawy, wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r., a następnie dokonali ich zbycia i pomiędzy pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym składniki majątku zostały wycofane z działalności i dniem ich zbycia nie upłynęło sześć lat, to przychody z tego zbycia stanowią przychód z działalności gospodarczej i podlegają opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym w wysokości 10% uzyskanego przychodu. Przepis art. 45 ust. 3b ustawy wymienionej w art. 4, stosuje się odpowiednio.

3. Do podatników opodatkowanych na zasadach określonych w ustawie wymienionej w art. 47, którzy przed dniem 1 stycznia 2007 r. dokonali odpłatnego zbycia budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, gruntu lub udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z tym budynkiem lub lokalem, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub udziału w takim prawie oraz prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udziału w takim prawie, wykorzystywanych w pozarolniczej działalności gospodarczej, a odpłatne zbycie zostało dokonane przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie (oddanie do użytkowania), przepis art. 28 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r., stosuje się odpowiednio.

Art. 33. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r., obowiązani są sporządzić spis z natury stosownie do postanowień art. 20 ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r.

2. Do przychodów uzyskanych w 2006r. przez podatników, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 1a ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r. stosuje się art. 21 ust. 2-5 ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r.

Art. 34. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r. są obowiązani wydawać na żądanie klienta rachunki i faktury, o których mowa w odrębnych przepisach, stwierdzające sprzedaż wyrobu, towaru lub wykonanie usługi, oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków i faktur w okresie pięciu lat podatkowych, licząc od końca roku, w którym wystawiono rachunek lub fakturę.

2. Do podatników, o których mowa w art. 23 i 42 ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r., stosuje się art. 31 ust. 4 i 44 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r.

Art. 35. W zakresie określenia na 2007 r. kwoty i stawek, o których mowa w art. 54 ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., nie ma zastosowania art. 55 ustawy wymienionej w art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r.

Art. 36. Przepisy aktów prawnych wydanych na podstawie ustaw wymienionych w art. 4 i art. 47, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007r., zachowują moc do czasu wydania aktów prawnych na mocy niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2007r.

Art. 37. Podatnicy, których rok podatkowy rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2007r. i zakończy się po tym dniu, stosują do przyjętego przez siebie roku podatkowego ustawę, o której mowa w art. 5, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006r.

Art. 38. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, którzy przed dniem 1 stycznia 2007r. rozpoczęli amortyzację środków trwałych na podstawie art. 16j ust. 1 pkt 3 i art. 16k ust. 4-6 ustawy, o której mowa w art. 5, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006r., stosują do amortyzacji tych środków przepisy art. 16j ust. 1 pkt 3 i art. 16k ust. 4-6 ustawy, o której mowa w art. 5, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006r.

Art. 39. 1. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2007r. określali przychody należne na podstawie art. 14 ust. 1g ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r., a którzy przed dniem 1 stycznia 2007r. wystawili faktury, których termin płatności określony jest po dniu 31 grudnia 2006r., dla ustalenia daty powstania przychodu należnego określonego w tym przepisie, stosują przepis art. 14 ust. 1g ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r.

2. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2007r. określali przychody należne na podstawie art. 12 ust. 3d ustawy, o której mowa w art. 5, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r., a którzy przed dniem 1 stycznia 2007r. wystawili faktury, których termin płatności określony jest po dniu 31 grudnia 2006r., dla ustalenia daty powstania przychodu należnego określonego w tym przepisie, stosują przepis art. 12 ust. 3d ustawy, o której mowa w art. 5, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 40. Ilekroć w innych ustawach jest mowa o dochodzie określonym na podstawie deklaracji miesięcznej, rozumie się przez to dochód wykazany w zeznaniu podatkowym złożonym za rok poprzedzający rok podatkowy.

Art. 41. Do czynności cywilnoprawnych, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 42. Przepis art. 6 ust. 9 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie do odliczania od podstawy opodatkowania kwot pożyczek udzielonych spółce przez wspólników (akcjonariuszy) od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 43. 1. Do postępowań wszczętych i nie zakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie art. 15 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 109-110 oraz art. 111 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 15, w brzmieniu obowiązującym przed datą wejścia w życie art. 15.

2. Przepis art. 15 pkt 13 stosuje się począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po kwartale, w którym wszedł w życie art. 15 niniejszej ustawy.

3. Do podatników, którzy przed dniem wejścia w życie art. 15 niniejszej ustawy wpłacili kaucję, o której mowa w art. 97 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 15, stosuje się przepisy art. 97 ust. 5-8 tej ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie art. 15 niniejszej ustawy.

Art. 44. 1. W stosunku do podatników, którzy zostali zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni przed dniem wejścia w życie art. 15 ustawy, rozliczających się za okresy miesięczne, przepisy art. 15 pkt 17 - 19 i pkt 22 stosuje się począwszy od kwartału następującego po kwartale, w którym wszedł w życie art. 15.

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1:

1) rozliczenia za poszczególne miesiące kwartału, w którym wszedł w życie art. 15 niniejszej ustawy, dokonują zgodnie z przepisami obowiązującymi przed zmianą;

2) w terminie do ostatniego dnia kwartału, w którym wszedł w życie art. 15 niniejszej ustawy, obowiązani są do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu za jakie okresy rozliczeniowe będą składać deklaracje podatkowe; brak zawiadomienia równoznaczny jest z wyborem rozliczania za okresy miesięczne, o którym mowa w art. 99 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 15 ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 45. Odliczenia podatku naliczonego od rat wynikających z zawartych umów najmu, dzierżawy, leasingu i innych umów o podobnym charakterze, których przedmiotem są samochody osobowe, o których mowa w art. 15 pkt 26 ustawy, podatnicy dokonują według zasad obowiązujących przed dniem wejścia w życie art. 15 niniejszej ustawy, jeżeli umowy zostały zawarte przed dniem wejścia w życie art. 15 niniejszej ustawy.

Art. 46.1. Przepisów art. 138b i art. 138c, o których mowa w art. 15 pkt 26 ustawy, nie stosuje się do samochodów osobowych nabytych przed dniem wejścia w życie art. 15 niniejszej ustawy, w stosunku do których podatek naliczony został ograniczony zgodnie z art. 86 ust. 3 – 8 ustawy, o której mowa w art. 15, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie art. 15.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do samochodów osobowych zaimportowanych, nabytych w drodze wewnątrzwspólnotowego nabycia oraz nabytych w drodze umowy leasingu.

Art. 47. Traci moc ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn.zm.¹⁴⁾).

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 1104 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1363 i 1369 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 169, poz. 1384, Nr 172, poz. 1412 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 135,

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007r., z tym, że:

- 1) art. 4 i 5 mają zastosowanie do dochodów uzyskanych (poniesionych strat) od dnia 1 stycznia 2007r.
- 2) art. 15 oraz 43-46, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z tym, że przepis art. 44 ust. 2 pkt 2 stosuje się od dnia ogłoszenia.

Załączniki do ustawy z dnia(poz.)

Załącznik nr 1

Załącznik nr 3

KWARTALNE STAWKI RYCZAŁTU OD PRZYCHODÓW PROBOSZCZÓW

Objaśnienie:

Liczbę mieszkańców przyjmuje się według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, za który opłacany jest ryczałt, według danych właściwych organów administracji miast i gmin, prowadzących ewidencje ludności.

W parafiach o liczbie mieszkańców		Wysokość stawek w złotych
powyżej	Do	
	1 000	338
1 000	2 000	385
2 000	3 000	416
3 000	4 000	454
4 000	5 000	493
5 000	6 000	540
6 000	7 000	586
7 000	8 000	634
8 000	9 000	683
9 000	10 000	741
10 000	12 000	805
12 000	14 000	875
14 000	16 000	950
16 000	18 000	1030
18 000	20 000	1114
20 000		1207

Załącznik nr 4

KWARTALNE STAWKI RYCZAŁTU OD PRZYCHODÓW WIKARIUSZY

Objaśnienie:

Liczbę mieszkańców przyjmuje się według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, za który opłacany jest ryczałt, według danych właściwych organów administracji miast i gmin, prowadzących ewidencję ludności.

W parafiach o liczbie mieszkańców		Jeżeli siedziba parafii znajduje się		
powyżej	do	na terenie gminy lub miasta o liczbie mieszkańców do 5 000	w mieście o liczbie mieszkańców	
			powyżej 5 000 do 50 000	powyżej 50 000
wysokość stawek w złotych				
	1 000	107	215	309
1 000	3 000	309	324	324
3 000	5 000	324	341	356
5 000	8 000	331	356	365
8 000	10 000	341	374	383
10 000		356	383	394

WYKAZ USŁUG OPODATKOWANYCH W FORMIE RYCZAŁTU
KWOTOWEGO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 114a UST. 2 pkt 1

Poz.	Symbol PKWiU	NAZWA USŁUGI
1	2	3
1	30.02.90-00.00	Usługi instalowania komputerów i innych urządzeń do przetwarzania informacji
2	72.50.12-00.10	Usługi konserwacji i napraw komputerów i ich wyposażenia
3	72.50.12-00.20	Usługi instalowania pakietów programowych
4	74.11.11-00.00	Usługi w zakresie doradztwa prawnego i reprezentacji w dziedzinie prawa karnego
5	74.11.12-00.00	Usługi w zakresie doradztwa prawnego i reprezentacji w postępowaniu sądowym w innych dziedzinach prawa
6	74.11.13-00.00	Usługi w zakresie doradztwa prawnego i reprezentacji w postępowaniu ustawowym w kolegiach, komisjach arbitrażowych itp.
7	74.11.17-00.00	Usługi w zakresie doradztwa prawnego i informacji prawnej, pozostałe
8	74.12.30-00.00	Usługi w zakresie doradztwa podatkowego
9	74.20.21-00.00	Usługi architektoniczne doradcze na etapie projektu koncepcyjnego
10	74.20.23-00.00	Usługi architektoniczne, pozostałe
11	74.20.33-00.00	Usługi projektowania technicznego instalacji mechanicznych i elektrycznych budynków
12	74.20.52-00.00	Usługi architektonicznego kształtowania krajobrazu
13	74.83.13-00.00	Usługi tłumaczeń pisemnych
14	74.83.14-00.00	Usługi tłumaczeń ustnych

WYKAZ USŁUG OPODATKOWANYCH W FORMIE RYCZAŁTU
KWOTOWEGO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 114a UST. 2 pkt 2

Poz.	Symbol PKWiU	NAZWA USŁUGI
1	2	3
1	32.30.92	Usługi napraw i konserwacji profesjonalnego sprzętu radiowo-telewizyjnego oraz sprzętu do operowania dźwiękiem i obrazem
2	ex 45.41	Roboty tynkarskie (w budynkach mieszkalnych)
3	ex 45.43.1	Roboty związane z wykładaniem podłóg i ścian płytkami (w budynkach mieszkalnych)
4	ex 45.43.2	Roboty związane z wykładaniem podłóg i ścian, w tym tapetą, pozostałe (w budynkach mieszkalnych)
5	ex 45.44.10	Roboty szklarskie (w budynkach mieszkalnych)
6	ex 45.44.21	Roboty związane z malowaniem wewnątrz budynków (mieszkalnych)
7	ex 45.44.22	Roboty związane z malowaniem budynków na zewnątrz (mieszkalnych)
8	52.71	Usługi w zakresie napraw obuwia i innych wyrobów skórzanych
9	52.72	Usługi w zakresie napraw elektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego
10	52.73	Usługi w zakresie napraw zegarków, zegarów i biżuterii
11	52.74.1	Usługi w zakresie napraw pozostałych artykułów użytku osobistego i domowego
12	52.74.12	Usługi w zakresie napraw rowerów
13	52.74.13-00.10	Usługi w zakresie napraw mebli domowych
14	52.74.13-00.20	Usługi w zakresie napraw artykułów oświetleniowych użytku domowego
15	60.22.11-00.00	Usługi taksówek osobowych
16	ex 74.7	Usługi sprzątania i czyszczenia obiektów (mieszkalnych)
17	93.02	Usługi fryzjerskie i kosmetyczne

UZASADNIENIE.

Projekt zmiany ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw, stanowi propozycję kompleksowej reformy prawa podatkowego. Celem wprowadzanych w ustawie zmian jest uproszczenie sytemu podatkowego. Planowane zmiany dotyczą trzech płaszczyzn sytemu prawa podatkowego:

- 1) zmian przepisów proceduralnych zawarte w ustawach- z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), z dnia 30 sierpnia 2002 r – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. r 153, poz. 1270, z późn. zm.);
- 2) zmian przepisów materialnych zawartych w ustawach : z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2004 r. Nr 142, poz. 1514, z późn. zm.), 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.), 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.), o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. nr 41, poz. 399, z późn. zm.), z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz ustawy wprowadzającej ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 202, poz. 1958, z późn. zm.), z dnia 12 listopada 2003 o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 202, poz. 1958, z późn. zm.), z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.);
- 3) zmian dostosowujących inne ustawy do reformy podatkowej- z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.), z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.); z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.), z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 203, poz. 1966, z późn. zm.), z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255, z późn. zm.), z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. nr 64, poz. 593, z póxn. zm.), z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.), z dnia 20 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.) z dnia 20 maja 2005 r. o dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia przedemerytalne albo zasiłek pieniężny (Dz. U. nr 102, poz. 852).

I. Art.1 projektu. Projektowane zmiany w ustawie **Ordynacja podatkowa:**

Art. 3 pkt 2 – zmiana dostosowawcza w związku z dodaniem nowego rozdziału 3 Interpretacje prawa podatkowego w dziale II.

Art. 3 pkt 4 – zmiana dostosowawcza. Definicję tę uzupełniono o uproszczoną podatkową księgę przychodów i rozchodów. Zmiana jest konsekwencją projektowanych zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. Uproszczoną podatkową księgę przychodów i rozchodów będą mogły prowadzić osoby fizyczne, spółki cywilne osób

fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie wykonujące działalność gospodarczą, jeżeli ich przychody, w rozumieniu art. 14 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, z działalności prowadzonej samodzielnie albo przychody spółki – w roku poprzedzającym rok podatkowy – nie przekroczyły kwoty stanowiącej równowartość 250.000 euro.

Art. 13 § 2 pkt 4 – zmiana dostosowawcza w związku z dodaniem nowego rozdziału 3 Interpretacje prawa podatkowego w dziale II.

Art. 14a – 14e są uchylane w związku z uregulowaniem całości problematyki interpretacji prawa podatkowego w nowych rozdziałach 3 i 4 w dziale II.

Art. 19 § 4 to oznaczenie obecnego przepisu **art. 20**, który jest uchylany. Zmiana dostosowawcza związana z dodaniem nowych **rozdziałów 3 i 4** w dziale II.

Rozdział 3 - Interpretacje przepisów prawa podatkowego. Zasada państwa prawnego wymaga, aby normy prawne, nakładające na obywateli obowiązki podatkowe, były na tyle jasne i zrozumiałe, by ciężar podatkowy stał się możliwy do przewidzenia. Tego wymagają zasady pewności prawa, bezpieczeństwa prawnego oraz zaufania do państwa i stanowionego w nim prawa, wyprowadzone z zasady państwa prawnego. Prawo urzeczywistniane jest w procesie stosowania, który decyduje w ostatecznym efekcie o jego miejscu i roli w życiu społecznym. Stosowanie prawa to przede wszystkim określanie konsekwencji prawnych ustalonego stanu faktycznego – wiązanie stanu faktycznego z odpowiednią normą prawną. Stabilne prawo podatkowe jest jednym z istotnych elementów prowadzenia działalności gospodarczej, umożliwia bowiem planowanie działań przedsiębiorcy oraz w znacznym stopniu determinuje podejmowane przez niego decyzje. Stabilność prawa podatkowego zapewnia nie tylko stanowienie jasnych i przejrzystych przepisów, ale też ich jednolite interpretowanie przez organy podatkowe. Ten drugi cel mają realizować przepisy dotyczące „wiązących interpretacji prawa podatkowego”.

Analizując problematykę interpretacji prawa podatkowego zwrócić należy uwagę na ewolucję przepisów normujących tę problematykę, jaka dokonała się w ostatnich latach. Jeszcze w 1997r. interpretacje Ministra Finansów nie wymagały publikacji, podatnik nie dysponował formalnym prawem wnioskowania o interpretację w swojej indywidualnej sprawie, a nawet jeżeli takową otrzymał, nie korzystał z żadnej normatywnej ochrony w zakresie objętym interpretacją. Kolejne zmiany Ordynacji podatkowej zobligowały Ministra Finansów do publikacji wydanych interpretacji w „Biuletynie Skarbowym Ministra Finansów” i nałożyły na urzędy skarbowe obowiązek udzielania informacji na wniosek podatnika. Zaznaczona w przepisach Ordynacji podatkowej została zasada „nieszkodzenia” w razie zastosowania się do interpretacji. Od 1 stycznia 2003r. znowelizowana Ordynacja podatkowa nakazuje publikację interpretacji Ministra Finansów w „Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów”, precyzuje zasadę „nieszkodzenia”, nakłada obowiązek udzielania informacji także na samorządowe organy podatkowe, określa formalny standard informacji (ocena prawna), stwarza system weryfikacji informacji przez izby skarbowe oraz upublicznia tezy udzielanych informacji przy wykorzystaniu Internetu. Kompleksowej zmiany w tej materii dokonano wraz z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej. Niestety, obecnie obowiązujące przepisy zawierają wiele nieścisłości i luk utrudniających ich praktyczne stosowanie przez organy podatkowe. Również orzecznictwo sądów administracyjnych i głosy przedstawicieli doktryny prawa podatkowego potwierdzają istnienie poważnych wątpliwości interpretacyjnych nawet w najbardziej fundamentalnych kwestiach. Na rozpatrzenie przez Trybunał Konstytucyjny oczekuje obecnie pytanie prawne Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w którym podnosi się niezgodność z Konstytucją RP aż ośmiu przepisów Ordynacji podatkowej dotyczących „wiązących interpretacji”. Oczekiwania podatników, w szczególności inwestorów, wymagają dalszego budowania zaufania do prawa

podatkowego i aparatu skarbowego. Istnieje potrzeba zwiększenia prawnej ochrony podmiotu, który swoje działania dostosował do posiadanej interpretacji organu podatkowego.

Obszerność regulacji w zakresie interpretacji przepisów prawa podatkowego wymaga dodania w Ordynacji podatkowej nowego **rozdziału 3 Interpretacje przepisów prawa podatkowego**. Dalsze pozostawienie wielokrotnie rozbudowywanej regulacji dotyczącej „wiązących interpretacji” w środku rozdziału „*Właściwość organów podatkowych*” jest legislacyjnie wadliwe i czyni systematykę ustawy nieprzejrzystą.

Art. 19a normuje „interpretacje ogólne” analogicznie do obecnie obowiązującego art. 14 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej.

Ujednolicenie stosowania prawa podatkowego przez podległy Ministrowi Finansów aparat ma zagwarantować równość i powszechność opodatkowania, a tym samym urzeczywistnić zasadę sprawiedliwości podatkowej. Potrzeba zwiększania pewności i poprawiania jakości „interpretacji indywidualnych” wymaga zmiany w zakresie organów właściwych do ich wydawania. **Art. 19b § 1** obowiązek ten przenosi z naczelników urzędów skarbowych i celnych na ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Wprowadzenie centralnego modelu wydawania interpretacji zapobiegnie rozbieżnościom, jakie powstają obecnie w związku z wydawaniem odmiennych opinii na podstawie jednakowego stanu faktycznego (podyktowanych czasami rozbieżnym orzecznictwem sądów administracyjnych). Zmniejszenie ilości organów uprawnionych do wydawania interpretacji przyczyni się do ujednolicenia stosowania prawa przez aparat skarbowy i ułatwi Ministrowi Finansów sprawowanie ogólnego nadzoru w tym zakresie.

Rozszerza się zakres wydawania wiążących interpretacji w indywidualnych sprawach na interpretacje dotyczące zdarzeń przyszłych (**art. 19b § 2**). Istotą „wiązących interpretacji prawa podatkowego” jest bowiem, co można stwierdzić na podstawie prawodawstwa innych państw, wydawanie interpretacji dotyczących zdarzeń przyszłych (działań lub zaniechań, które podatnik rozważa). Poprzez rozszerzenie tego kierunku zmian wiążącą interpretację prawa podatkowego będzie mógł uzyskać podmiot, który dopiero planuje działania gospodarcze na terytorium RP (**art. 19b § 1**). Przepisy **art. 19b § 3 i 4** stanowią odpowiednik obecnie obowiązującego art. 14a § 2-5 Ordynacji. Minister jest zobowiązany do udzielenia pisemnych informacji, chyba że problem będący przedmiotem zapytania jest objęty kontrolą podatkową, postępowaniem podatkowym albo postępowaniem przed sądem administracyjnym. Dla uproszczenia i przyśpieszenia postępowania przewiduje się określenie jednolitego standardu wniosku o wiążącą interpretację (**art. 19b § 5**).

Interpretacja indywidualna zawiera ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (**art. 19c § 1**). W razie negatywnej oceny stanowiska podatnika udzielona informacja powinna zawierać nie tylko uzasadnienie prawne tej negatywnej oceny, ale także wskazanie prawidłowego stanowiska (**art. 19c § 2**). Odmowa wydania interpretacji indywidualnej następuje w formie postanowienia, na które służy zażalenie (**art. 19c § 3**). Termin wydania wiążącej interpretacji wynosi 3 miesiące i nie podlega przedłużeniu (**art. 19d**).

Zgodnie z **art. 19e** minister właściwy do spraw finansów publicznych może w każdym czasie zmienić wydaną interpretację, jeżeli stwierdzi, że interpretacja jest nieprawidłowa. Takie elastyczne uprawnienie zapewni większą jednolitość interpretacji przepisów. W zakresie wydawania wiążących interpretacji nie będzie stosowana procedura analogiczna do postępowania podatkowego, która obecnie wywołuje wiele wątpliwości i zastrzeżeń natury konstytucyjnej, a która nie jest niezbędna do osiągnięcia celu wiążących interpretacji tj. zagwarantowania bezpieczeństwa zachowań podatnika. Pismo zawierające interpretację indywidualną podlegać będzie jednak zaskarżeniu do sądu administracyjnego (zmiana w art. 3 § 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Art. 19f - wiążące interpretacje podlegają opłacie, stanowiącej dochód budżetu państwa. Opłatę proponuje się w wysokości rekompensującej przynajmniej techniczno-biurowe koszty jakie administracja musi ponieść w związku z procedurą wydania wiążącej interpretacji. Wyższa opłata od interpretacji dotyczących zdarzeń przyszłych uzasadniona jest większym stopniem złożoności zagadnień wymagających interpretacji, co się z kolei wiąże z większymi nakładami pracy jakie należy ponieść na wydanie wiążącej interpretacji.

Art. 19g § 1 i 3 określa przesłanki i formę pozostawienia bez rozpatrzenia wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej. Przepis **art. 19g § 2** ma usprawnić tryb postępowania; jak wskazuje dotychczasowa praktyka brak opłaty od wniosku bardzo często powoduje przedłużenie czasu trwania postępowania i wywołuje spory, co do terminu załatwienia wniosku (w związku z art. 139 § 4 opóźnień spowodowanych z winy strony nie wlicza się do terminu załatwienia wniosku).

Przepis **art. 19h** zawiera niezbędne odesłania do przepisów dotyczących postępowania podatkowego.

Interpretacje ogólne oraz interpretacje indywidualne (po usunięciu danych identyfikujących pytającego) będą zamieszczane na stronie internetowej Ministerstwa Finansów - **art. 19i § 3**. Interpretacje ogólne, tak jak obecnie, będą publikowane w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów (**art. 19i § 1**). Taka forma upowszechniania wiedzy o stosowaniu prawa podatkowego może zmniejszyć ilość wniosków o interpretacje indywidualne. Interpretacje indywidualne otrzyma również właściwy organ podatkowy pierwszej instancji (**art. 19i § 2**).

W zakresie interpretacji dotyczących podatków pobieranych przez wójtów, burmistrzów i prezydenta miasta nie jest możliwa centralizacja wiążących interpretacji, gdyż w tym zakresie obowiązują też akty prawa miejscowego (dotyczące stawek, zwolnień podatkowych). Właściwymi do wydawania interpretacji w tym zakresie będą więc nadal organy podatkowe I instancji (**art. 19j § 1**). W tym zakresie interpretacje indywidualne będą wydawane w drodze decyzji, co zagwarantuje podatnikom podatków lokalnych prawo do skargi do sądu administracyjnego (na decyzję ostateczną samorządowego kolegium odwoławczego). Konsekwentnie opłata za wydanie interpretacji indywidualnej stanowić będzie dochód budżetu j.s.t. (**art. 19j § 3**).

Rozdział 4 – Zasada nieszkodzenia. Podatnik nie ma obowiązku zastosowania się do interpretacji. Stosując się do interpretacji (ogólnych i indywidualnych) jest chroniony przed negatywnymi skutkami ich ewentualnej zmiany - **art. 19k § 1 i 2**. W ramach zasady nieszkodzenia podatnik jest też wolny od odpowiedzialności karnej-skarbowej i obowiązku uiszczania odsetek (**art. 19k § 3**).

Projektowane przepisy uszczegółwiają realizację zasady nieszkodzenia (**art. 19l i art. 19m**) wprowadzają kluczowe z logicznego i praktycznego punktu widzenia rozróżnienie na interpretacje dotyczące:

- zaistniałych stanów faktycznych (zwolnienie z odsetek, sankcji podatkowych i karnych-skarbowych),
- zdarzeń przyszłych (zwolnienie z podatku, odsetek, sankcji podatkowych i karnych-skarbowych).

Zupełnie inna jest sytuacja prawna i oczekiwania podatnika „A”, który dokonuje samodzielnej oceny skutków podatkowych własnych zachowań i dokonuje rozliczenia podatkowego bez występowania o „wiązącą interpretację”, a inna podatnika „B”, który występuje o uprzednią ocenę przez organ podatkowy jego stanowiska o skutkach podatkowych planowanych działań.

Podatnik „A” podejmuje działania bez uprzedniej „konsultacji” z organem podatkowym. Powstanie obowiązku podatkowego jest wynikiem treści ustawy i działań

podatnika. Organ podatkowy w żaden sposób „nie współuczestniczy” w ocenie skutków podatkowych działań podatnika. Organ podatkowy nie może więc „wprowadzić w błąd” podatnika co do skutków podatkowych związanych z działaniami podatnika. Interpretacja w takim przypadku będzie jedynie potwierdzeniem poprawności rozliczenia podatkowego lub sygnalizacją nieprawidłowości w tym rozliczeniu, które podatnik może usunąć składając korektę deklaracji podatkowej. Zmiana interpretacji spowoduje zmniejszenie lub zwiększenie zobowiązania podatkowego, wymagając złożenia dodatkowej korekty deklaracji. W każdym razie zdarzenia skutkujące powstaniem zobowiązania podatkowego są wynikiem samodzielnych zachowań podatnika. Nie ma więc uzasadnienia do zwolnienia podatnika „A” z obowiązku zapłaty podatku wynikającego ze złożonej korekty deklaracji. Zaznaczyć należy, że korektę deklaracji podatnik „A” składa z opóźnieniem spowodowanym zmianami interpretacji. Podatnik „A” musiałby więc ponieść konsekwencje w postaci odsetek za zwłokę i sankcje karnych-skarbowych, związane z opóźnieniem w czasie prawidłowej korekty deklaracji podatkowej. I tylko w zakresie tych konsekwencji można stosować zasadę nieszkodzenia jako zwolnienie z odsetek, sankcji podatkowych i karnych-skarbowych.

Podatnik „B” oczekuje konsultacji z organem podatkowym w zakresie skutków podatkowych przyszłych zdarzeń (najczęściej planowanych działań) występując o wydanie interpretacji. Od treści interpretacji może uzależniać swoją decyzję o podjęciu tych działań, ich zmodyfikowaniu lub rezygnacji z ich podjęcia, chociaż nie musi zastosować się do tej interpretacji. Podatnik „B” działa w zaufaniu do organu podatkowego. Organ podatkowy, poprzez treść interpretacji, oddziałuje na zachowania podatnika, a zatem pośrednio ma wpływ na powstanie obowiązku podatkowego. Podatnik „B” zmuszony byłby wkalkulować w swe działania gospodarcze nieprzewidziane wcześniej skutki podatkowe. W tej sytuacji należy zaniechać wyciągania konsekwencji z niezawinionych błędów popełnionych przez podatnika „B”, a więc zwolnić go z obowiązku zapłaty podatku, odsetek, sankcji podatkowych i karnych-skarbowych.

Art. 19o określa skutki tzw. „milczącej interpretacji” tj. przypadku nie wydania interpretacji indywidualnej w terminie 3 miesięcy.

Organ podatkowy wydaje decyzję określającą wysokość zwolnienia z obowiązku zapłaty podatku lub określa wysokość nadpłaty (**art. 19m § 3 i 4**). Organ podatkowy rezygnuje więc z podatku, którego zapłata stanowiłaby szkodę dla podatnika. Nie ma tu uznaniowości, gdyż zwolnienie następuje z mocy prawa (**art. 19m § 1**). Obowiązkiem organu podatkowego jest jedynie określenie wysokości tego zwolnienia z podatku. Postępowanie dowodowe powinno zmierzać w szczególności do ustalenia, czy i w jakim zakresie podatnik zastosował się do błędnej interpretacji (czy skutki podatkowe powstały przed otrzymaniem interpretacji, czy po jej otrzymaniu) oraz w jakiej wysokości podatek jest związany z zastosowaniem się do błędnej interpretacji. Zwolnienie jest możliwe po ukształtowaniu wysokości zobowiązania podatkowego zgodnie z ustawą podatkową w korekcie deklaracji podatkowej lub decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

Przepisy **art. 19n** i **art. 19p** poszerzają zastosowanie zasady nieszkodzenia w zakresie wiążących interpretacji wydanych na wniosek osoby planującej utworzyć spółkę, inwestora, płatnika, inkasenta oraz obejmują szczególne typy zaległości podatkowych, o których mowa w art. 52 § 1 Ordynacji podatkowej.

Szkody powstałe w wyniku zastosowania się do wiążącej interpretacji, która następnie została zmieniona lub nie została uwzględniona w postępowaniu podatkowym przez właściwy organ podatkowy, które nie zostaną wyrównane zastosowaniem przepisów Ordynacji podatkowej, będą zaspokajane w trybie odszkodowawczym na podstawie przepisów prawa cywilnego (**art. 19k § 1** i art. 260 w związku z art. 77 Konstytucji RP).

Proponowany **art. 24c** stanowi próbę rekonstrukcji klauzuli obejścia prawa podatkowego po wyroku z dnia 11 maja 2004r. sygn. akt K 4/03 (Dz. U. Nr 122, poz. 1288).

W wyroku tym Trybunał Konstytucyjny w orzekł, że art. 24b § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa jest niezgodny z art. 2 w związku z art. 217 Konstytucji. Stwierdzono, że zawarta w tym przepisie klauzula generalna dotycząca obejścia prawa podatkowego nie spełnia konstytucyjnych standardów przyzwoitej legislacji a w konsekwencji narusza podstawowe elementy kształtujące treść zasady zaufania do państwa i stanowionego prawa (art. 2 Konstytucji) i nie realizuje wymogu należytej określoności ustawowo określonych elementów zobowiązań podatkowych (art. 217 Konstytucji). Trybunał Konstytucyjny nie wykluczył istnienia normy obejścia prawa podatkowego wskazując jednak na prawne uwarunkowania jej wprowadzenia.

Art. 24d przewidujący podawanie do publicznej wiadomości treści decyzji, w których została zastosowana klauzula obejścia prawa spełnia umożliwia społeczny nadzór nad zakresem wykorzystania tej klauzuli i spełnia walor profilaktyczny, wskazując jakie zachowania podatników mogą wiązać się z ryzykiem zastosowania tej klauzuli.

Art. 26 § 2 przenosząc na płatnika wyłączną odpowiedzialność za niepobranie przez płatnika podatku dochodowego lub pobrania tego podatku w zaniżonej wysokości przyczyni się do ograniczenia „szarej strefy” w zatrudnieniu.

W orzecznictwie sądów administracyjnych poważne wątpliwości budzi zwolnienie podatnika z obowiązku podpisania deklaracji podatkowej, jeżeli ta deklaracja została sporządzona przez pełnomocnika podatnika. Rozstrzygając te wątpliwości w kierunku ułatwiającym podatnikom wywiązywanie się z ich obowiązków podatkowych, należy przyjąć jako zasadę dopuszczalność podpisywania deklaracji podatkowych przez pełnomocnika podatnika (**art. 32a § 1**) oraz zwolnienie podatnika z obowiązku podpisania deklaracji, która została podpisana przez jego pełnomocnika (**art. 32b**). Odrębne ustawy mogą wprowadzać w tym zakresie odmienne rozwiązania. Jakkolwiek pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji podatkowych uznaje się za pełnomocnictwo o charakterze szczególnym w stosunku do pełnomocnictwa procesowego należy odpowiednio stosować w tym zakresie przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa oraz prawa cywilnego dotyczące pełnomocnictwa (**art. 32a § 4**). Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji powinno być złożone w organie właściwym w sprawie deklaracji, których pełnomocnictwo dotyczy (**art. 32a § 2**). **Art. 32a § 3** normuje sytuację wielości podatników (np. wspólne rozliczenie małżonków w podatku dochodowym).

Art. 59 § 1 pkt 8a i § 2 pkt 4a – nowy przypadek wygaśnięcia zobowiązania podatkowego związany jest z realizacją „zasady nieszkodzenia”.

Art. 68 § 3 zostaje skreślony w związku z dostosowaniem do zmieniającej się ustawy o podatku od towarów i usług (likwidacja ustalania dodatkowego zobowiązania).

Art. 74 § 2 pkt 4 zmiana dostosowawcza do zmienianej ustawy o podatku od towarów i usług. Okresem rozliczeniowym w podatku od towarów i usług będzie kwartał i po zakończeniu tego okresu może powstać nadpłata z tytułu zaliczek, analogicznie jak w podatkach dochodowych.

Przeprowadzenie rozprawy wydłuża czas trwania postępowania odwoławczego, co wymaga urealnienia terminu zakończenia tego postępowania (z 2 miesięcy na 3 miesiące) – **art. 139 § 3**.

Art. 172 § 2 pkt 3a określa protokół jako formę zachowania ustaleń z rozprawy (analogicznie do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego).

Obecnie kontakt strony postępowania z organem prowadzącym postępowanie jest bardzo ograniczony i następuje w zasadzie jedynie podczas przeprowadzenia dowodów, które wymagają obecności strony lub wezwania strony do dokonania określonych czynności. Poza tym strona może kontaktować się z organem prowadzącym postępowanie zasadniczo tylko w formie pisemnej. Wskazane jest poszerzenie możliwości kontaktów strony postępowania z organem prowadzącym postępowanie. Temu służyć ma przywrócenie procedury rozprawy administracyjnej dla postępowań podatkowych (przed wejściem w życie ustawy – Ordynacja

podatkowa procedura rozprawy miała zastosowanie w sprawach podatkowych). Rozprawa będzie przeprowadzana z urzędu przez organ odwoławczy (**art. 200a**), jeżeli zachodzi potrzeba wyjaśnienia istotnych okoliczności stanu faktycznego sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin lub sprecyzowania argumentacji prawnej prezentowanej przez stronę w toku postępowania. Pierwsza z wymienionych przesłanek ma na celu skoncentrowanie wszystkich niezbędnych czynności dowodowych w jednym czasie i w jednym miejscu, przez co może przyczynić się do obniżenia kosztów postępowania i zmniejszenia jego uciążliwości dla strony oraz dla innych uczestników postępowania. Rozprawa będzie przeprowadzona, gdy istnieje potrzeba sprecyzowania argumentacji prawnej przedstawionej przez stronę w toku postępowania. Stworzy to większe możliwości czynnego udziału strony w toku postępowania oraz wyjaśnienia wątpliwości organu, co do merytorycznej poprawności i spójności stanowiska prezentowanego przez stronę postępowania. Rozprawa może być też przeprowadzona na wniosek strony lub organu podatkowego pierwszej instancji. W rozprawie uczestniczy upoważniony pracownik organu podatkowego pierwszej instancji, który wydał decyzję co do której wniesiono odwołanie (**art. 200c § 3**).

Przepisy **art. 200b-200e** normują zasady zwoływania rozprawy i jej przeprowadzania i stanowią odwzorowanie analogicznych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, ze zmianami dostosowawczymi uwzględniającymi specyfikę postępowania podatkowego. W razie niestawiennictwa na rozprawie strony wnioskującej o przeprowadzenie rozprawy, rozprawa jest zamykana (**art. 200d**).

Wykonanie decyzji wymierzającej podatek jest wstrzymane do czasu zakończenia postępowania w sprawie zwolnienia z podatku (zasada nieszkodzenia zastosowaniem się do wiążącej interpretacji – **art. 224c**).

Art. 267 § 1 pkt 1a stanowi podstawę do obciążenia strony kosztami stawiennictwa innych uczestników na niedoszlą do skutku rozprawę.

W celu promowania rzetelnego wywiązywania się z obowiązków podatkowych proponuje się wprowadzić nową instytucję prawa – „sprawdzonego podatnika”. Sprawdzonym podatnikiem zostaje podmiot wpisany do rejestru prowadzonego przez dyrektorów izb skarbowych, który łącznie spełnia warunki wskazujące, że podmiot w sposób stały prowadzi działalność gospodarczą i rzetelnie wywiązuje się ze swych obowiązków podatkowych (**art. 292a § 1**). Minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie prowadził Centralny Rejestr Sprawdzonych Podatników. Takie rozwiązanie organizacyjne (**art. 292c § 1 i 2**) zapewni sprawniejsze monitorowanie podmiotów, które są wpisane do rejestru w zakresie spełniania warunków do posiadania statusu sprawdzonego podatnika. Istotnym elementem koncepcji „sprawdzonego podatnika” jest nałożenie na podmiot, który chce uzyskać taki status obowiązku przeprowadzania zewnętrznego audytu podatkowego - przez podmiot niepowiązany ze sprawdzonym podatnikiem (**art. 292a § 1 pkt 5 i § 2** oraz **art. 292b**). Takie rozwiązanie zwiększa gwarancję poprawności rozliczeń podatkowych sprawdzonego podatnika i jednocześnie pozwoli na zmniejszenie częstotliwości kontroli sprawdzonego podatnika przez aparat skarbowy.

Przepisy **art. 292b – art. 292h** normują zasady funkcjonowania rejestru sprawdzonych podatników. W sprawie dokonania wpisu do rejestru wydaje się postanowienie (**art. 292h § 1**). W sprawie odmowy dokonania wpisu do rejestru oraz skreślenia z rejestru wydaje się decyzję (**art. 292h § 2**).

Sprawdzony podatnik będzie korzystać z domniemania braku zaległości podatkowych (**art. 292i**). Organy podatkowe mają obowiązek sygnalizacji zamiaru wszczęcia kontroli z miesięcznym wyprzedzeniem (**art. 292j**). Decyzja podatkowa wydana wobec sprawdzonego podatnika nie będzie podlegać wykonaniu w czasie trwania sporu (postępowanie odwoławcze,

postępowanie przed sądami administracyjnymi) - **art. 292k**. Termin na wydanie wiążącej interpretacji na wniosek sprawdzonego podatnika wynosi 1 miesiąc – **art. 292l**.

Art. 305p z uwagi zakres uprawnień „sprawdzonego podatnika” szczególnie sankcjonuje rzetelność dokonywanego audytu podatkowego, które jest jednym a warunków uzyskania statusu „sprawdzonego podatnika”.

II. Art. 2. Projektowane zmiany w ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2004 r. Nr 142, poz. 1514, z późn.zm) mają przede wszystkim na celu realizację założeń rządowego programu reformy systemu podatkowego, a w szczególności zapewnienie ochrony interesów majątkowych członków najbliższej rodziny.

Pozostałe zmiany są konsekwencją projektowanej regulacji dotyczącej zwolnienia od podatku nabywców zaliczonych do kręgu osób najbliższych (0 grupy) oraz mają charakter porządkujący i precyzujący obowiązujące przepisy.

Projekt zawiera także przepisy przejściowe, których konsekwencją jest stosowanie nowej regulacji do nabycia rzeczy i praw majątkowych, które nastąpiło po dniu wejścia w życie ustawy.

Zmiany mające na celu zniesienie obciążeń podatkowych dla nabywających nieodpłatnie majątek od osób najbliższych („0 grupa podatkowa”)

W obecnym stanie prawnym podatkowi od spadków i darowizn podlega nabycie przez osoby fizyczne własności rzeczy znajdujących się na terytorium RP lub praw majątkowych wykonywanych na terytorium RP, tytułem spadku, darowizny, zasiedzenia, nieodpłatnego zniesienia współwłasności oraz zachowku, jeżeli uprawniony nie uzyskał go w postaci uczynionej przez spadkodawcę darowizny lub w postaci powołania do spadku albo w postaci zapisu. Podatkowi podlega również nabycie praw do wkładu oszczędnościowego na podstawie dyspozycji wkładcy na wypadek jego śmierci oraz nabycie jednostek uczestnictwa na podstawie dyspozycji uczestnika funduszu inwestycyjnego otwartego albo specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego na wypadek jego śmierci.

Mając na względzie konieczność szczególnej ochrony sytuacji majątkowej rodziny oraz uwzględniając fakt, że nieodpłatne przekazywanie majątku odbywa się, co do zasady, między osobami najbliższymi, przyjęte w projekcie rozwiązania prowadzą do zmodyfikowania grup podatkowych i całkowitego zwolnienia od podatku nieodpłatnego nabycia majątku od osób najbliższych. Szczególne powiązania osobiste i rodzinne między krewnymi w linii prostej oraz małżonkami uzasadniają utworzenie 0 grupy całkowicie zwolnionej od podatku, do której zaliczeni byliby: małżonek, zstępni, wstępni, pasierb, ojczym i macocha (art. 2 pkt 8 projektu). Do I grupy podatkowej zaliczeni byliby pozostali nabywcy z dotychczasowej I grupy, tj.: rodzeństwo, synowa, zięć i teściowie, natomiast zakres podmiotowy II i III grupy pozostałby bez zmian. Jednocześnie proponuje się, aby wprowadzenie całkowitego zwolnienia od podatku nabywców zaliczonych do 0 grupy podatkowej, następowało pod warunkiem zgłoszenia faktu nabycia majątku organowi podatkowemu, a dodatkowo w przypadku nabycia pieniędzy przekazania ich przy wykorzystaniu systemu bankowego (art. 2 pkt 2 lit. e i pkt 3 projektu).

Wprowadzenie warunków dotyczących pisemnego zgłoszenia nabycia rzeczy lub praw majątkowych organowi podatkowemu oraz, w przypadku darowizny pieniężnej w wysokości przekraczającej łącznie w ciągu roku kalendarzowego kwotę 3.000 zł, dodatkowo udokumentowania wysokości darowizny dowodem przekazania z rachunku darczyńcy na rachunek bankowy obdarowanego albo jego rachunek prowadzony przez spółdzielczą kasę

oszczędnościowo-kredytową, ma na celu zapewnienie szczelności systemu podatkowego i uniemożliwienie wykorzystania wprowadzanych zmian do zalegalizowania środków pochodzących z nieujawnionych źródeł.

Ponadto w przypadku, gdy nabywca dowiedział się o nabyciu rzeczy lub praw majątkowych po upływie terminu w którym zobowiązany jest zgłosić nabycie rzeczy lub praw majątkowych, proponuje się, aby zwolnienie przysługiwało, gdy nabywca zgłosi te rzeczy lub prawa majątkowe naczelnikowi urzędu skarbowego nie później niż w terminie 14 dni, od dnia w którym dowiedział się o ich nabyciu, oraz udowodni fakt późniejszego dowiedzenia się o ich nabyciu (art. 2 pkt 3 projektu).

Obowiązek zgłoszenia nie objąłby przypadków, gdy wartość majątku nabytego w ciągu 5 lat od daty pierwszego nabycia nie przekracza 9.637 zł oraz przypadków, gdy nabycie dokonywane jest na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego. Konsekwencją niedotrzymania warunku zgłoszenia w terminie naczelnikowi urzędu skarbowego nabycia rzeczy lub praw majątkowych lub udokumentowania wysokości darowizny dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanego będzie opodatkowanie według zasad określonych dla nabywców zaliczonych do I grupy podatkowej (art. 2 pkt 3 projektu).

Mając powyższe na względzie projekt zawiera delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania aktu wykonawczego, w którym określi, m.in. wzór zgłoszenia nabycia rzeczy lub praw majątkowych (art. 2 pkt 3 projektu).

Projektowane rozwiązanie, jako uwzględniające bliskie relacje rodzinne, wydaje się słuszne społecznie, a ponadto powinno przynieść korzyści w postaci regulowania stanów prawnych nieruchomości i aktualizowania w rejestrach danych dot. właścicieli, m.in. w ewidencji gruntów i budynków (katastrze nieruchomości) oraz księgach wieczystych. Ułatwi także porządkowanie spraw majątkowych za życia.

Proponuje się opodatkowanie pozostałych nabywców (zaliczonych zgodnie z projektem do I, II i III grupy podatkowej) na dotychczasowych zasadach.

Rozszerzenie oraz doprecyzowanie przepisów dotyczących ulg mieszkaniowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 oraz art. 16 ustawy

Projektowane zmiany polegają na:

- doprecyzowaniu przepisów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy, dotyczących zwolnienia od podatku nabycia w drodze darowizny przez osoby zaliczone do I grupy podatkowej pieniędzy i rzeczy z przeznaczeniem na cele mieszkaniowe oraz rozszerzeniu katalogu celów przeznaczenia przedmiotu darowizny o spłatę kredytu mieszkaniowego (art. 2 pkt 2 lit. a projektu),
- wprowadzeniu zwolnienia od podatku nabycia w drodze spadku praw do wkładu mieszkaniowego związanego ze spółdzielczym lokatorskim prawem do lokalu mieszkalnego przez osoby zaliczone do I i II grupy podatkowej, jeżeli nie mają w inny sposób zaspokojonych potrzeb mieszkaniowych; wprowadzenie tej ulgi jest uzasadnione równym traktowaniem osób, które nabywają uprawnienia do lokali spółdzielczych (art. 2 pkt 2 lit. b projektu),
- uzależnieniu zastosowania ulgi mieszkaniowej dla nabywców zaliczonych do III grupy podatkowej od wymogu sprawowania opieki nad spadkodawcą na podstawie umowy pisemnej z notarialnie poświadczonym podpisem, w miejsce dotychczasowej umowy zawartej przed organem gminy (art. 2 pkt 9 lit. a projektu),
- wprowadzeniu korzystniejszych warunków zachowania prawa do ulgi w przypadku zbycia budynku lub lokalu objętego ulgą przez przedłużenie okresu, w którym ma

nastąpić nabycie nowego budynku lub lokalu, z sześciu miesięcy do dwóch lat (art. 2 pkt 9 lit. c projektu),

- doprecyzowaniu obowiązujących przepisów przewidujących ulgę podatkową przy nabyciu budynku lub lokalu (art. 2 pkt 9 projektu).

Regulacje dotyczące niektórych zwolnień:

W projekcie proponuje się zniesienie zwolnień obejmujących:

- nabycie przez małżonka lub zstępnych w drodze spadku lub darowizny zakładu wytwórczego, budowlanego, handlowego, usługowego lub jego części, pod warunkiem, że zakład ten będzie prowadzony przez nabywcę w stanie niepogorszonym przez okres co najmniej 5 lat od dnia przyjęcia spadku lub darowizny, gdyż projektowane przepisy przewidują zwolnienie od podatku tych nabywców, jako osób zaliczonych do 0 grupy podatkowej (art. 2 pkt 2 lit. d projektu),
- nabycie w drodze spadku lub darowizny budynku, w części zajętej przez osoby trzecie na podstawie umów najmu, do których miały zastosowanie przepisy o czynszu regulowanym, które utraciły moc (art. 2 pkt 2 lit. d projektu),
- nabycie w drodze darowizny praw do rachunku oszczędnościowo-kredytowego w kasie mieszkaniowej dla nabywców zaliczonych do 0 grupy podatkowej, z pozostawieniem w niezmienionym zakresie ulgi dla pozostałych osób obecnie uprawnionych (art. 2 pkt 2 lit. c projektu).

Zmiany o charakterze precyzującym obowiązujące przepisy

Celem tych zmian jest doprecyzowanie przepisów:

- określających przedmiot opodatkowania (art. 2 pkt 1 projektu),
- dotyczących momentu powstania obowiązku podatkowego, w tym objęcie obowiązkiem podatkowym w przypadku nabycia tytułem darowizny wyłącznie obdarowanego (art. 2 pkt 4 i 5 projektu),
- określających podatnika przy nabyciu tytułem polecenia darczyńcy lub spadkodawcy (art. 2 pkt 6 projektu),
- określających sposób obliczania wartości służebności, jako ciężaru darowizny, ze względu na wykorzystywanie przepisu do unikania podatku od darowizny (art. 2 pkt 7 projektu).

Przepisy przejściowe i wejście w życie nowelizacji

Proponuje się, aby:

- objąć mocą nowej ustawy stosunki prawne powstałe od dnia wejścia w życie zmian,
- zmiany w ustawie o podatku od spadków i darowizn weszły w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

III. Art. 4. Zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ma na celu usprawnienie i uproszczenie systemu podatkowego oraz wprowadzenie bodźców zachęcających przedsiębiorców do rozpoczynania działalności, a podatników (w szczególności małych) do realizacji inwestycji. Ponadto celem przedkładanej nowelizacji jest odmrożenie progów dochodów oraz kwoty zmniejszającej podatek, o których mowa w skali podatkowej.

Zmiany obejmują:

- wprowadzenie definicji działalności gospodarczej, spójnej z przepisami o podatku od towarów i usług,
- wprowadzenie definicji małego podatnika,
- ujednoczenie zasad powstawania przychodu i obowiązku podatkowego w podatku dochodowym z regulacjami zawartymi w przepisach o podatku od towarów i usług,
- wprowadzenie nowej definicji samochodu osobowego, skorelowanej z przepisami o podatku od towarów i usług,
- waloryzację skali podatkowej,
- określenie podstawy opodatkowania w przypadku wykorzystywania samochodów osobowych stanowiących majątek przedsiębiorstwa do celów prywatnych,
- wyeliminowanie deklaracji podatkowych składanych przez podatników i płatników w ciągu roku podatkowego,
- kwartalne wpłacanie zaliczek na podatek przez tzw. małych podatników,
- zmianę definicji kosztów uzyskania przychodu oraz zmiany w katalogu wydatków niestanowiących kosztów uzyskania przychodu,
- jednorazowy odpis amortyzacyjny,
- eliminację opodatkowania w formie karty podatkowej oraz ryczału od przychodów ewidencjonowanych,
- uproszczenie w przekazywaniu 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Art. 4 przedkładanej nowelizacji zawiera propozycje zmian w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Art. 4 pkt 1 projektu dotyczy zmian w art. 5a ustawy (słowniczek ustawy).

Art. 4 pkt 1 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie pkt 5 i 6 w art. 5a ustawy. Pkt 5 definiuje na nowo ustawę – Ordynacja podatkowa (w związku z wydaniem w 2005 r. tekstu jednolitego tej ustawy), odpowiednio pkt 6 wprowadza nową definicję działalności gospodarczej.

Art. 4 pkt 1 lit.b projektu uchyla pkt 15 w art. 5a ustawy. Zmiana polega na uchyleniu przepisu definiującego ustawę o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne i związana jest z projektowaną utratą mocy tej ustawy (art.47 projektu).

Z kolei, zmiana zaproponowana w art. 4 pkt 1 lit.c projektu dodaje nowy pkt 19-21 w art. 5a ustawy.

Pkt 19 w art. 5a ustawy definiuje dla potrzeb ustawy pojęcie „samochodu osobowego”, odpowiednio w pkt 20 „wykorzystywanie samochodu osobowego do celów prywatnych”, natomiast pkt 21 pojęcie „małego podatnika”.

Art. 4 pkt 2 projektu dodaje nowe art. 5b-5d w ustawie.

Przepisy art. 5b uściślają pojęcie działalności gospodarczej, odpowiednio art. 5c – pojęcie samochodu osobowego. Natomiast nowy art. 5d zawiera delegację dla ministra finansów do określenia wykazu pojazdów samochodowych nieuznawanych dla potrzeb ustawy za samochody osobowe.

Art. 4 pkt 3 projektu dotyczy zmian w art. 6 ustawy (opodatkowanie dochodów małżonków lub osób samotnie wychowujących dzieci).

Z kolei, art. 4 pkt 3 lit.a projektu nadający nowe brzmienie ust. 8 w art. 6, odpowiednio art. 4 pkt 3 lit.b projektu uchylający ust. 9 w art. 6 ustawy, są konsekwencją propozycji związanej z uchyleniem ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Art. 4 pkt 4 projektu dotyczy zmian w art. 6a ustawy (opodatkowanie małżeńskich dochodów w przypadku śmierci jednego z małżonków).

Art. 6a ustawy reguluje wspólne opodatkowanie dochodów małżonków, w przypadku śmierci jednego z nich. W obecnym brzmieniu, przepis art. 6a ust. 2 pkt 2 ustawy odwołuje się m.in. do art. 6 ust. 9 ustawy, który proponuje się uchylić. Powyższe, wymaga nadania nowego brzmienia pkt 2 w art. 6a ust. 2 ustawy. Zmiana ma zatem na charakter porządkowy.

Art. 4 pkt 5 projektu dotyczy zmian w art. 8 ustawy.

Art. 4 pkt 5 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie ust. 1a w art. 8 ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy i polega na skreśleniu wyrazu „pozarolnicza” w odniesieniu do działalności gospodarczej.

Zmiana proponowana w art. 4 pkt 5 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie ust. 5 w art. 8 ustawy. Ma ona charakter porządkowy. Związana jest z likwidacją obowiązku składania przez podatników deklaracji miesięcznych w trakcie roku podatkowego.

Art. 4 pkt 6 projektu dotyczy art. 9 ustawy.

Art. 4 pkt 6 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie ust. 1a w art. 9 ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy, gdyż jest wynikiem uchylenia w ustawie art. 28 oraz dodawania art. 30e-30f.

Art. 4 pkt 6 lit.b projektu polega na uchyleniu ust. 5 w art. 9 ustawy i wiąże się z proponowanym uchyleniem ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne. Pozostawienie tego przepisu byłoby bezprzedmiotowe.

Art. 4 pkt 7 projektu nadaje nowe brzmienie art. 9a ustawy.

Zmiany w art. 9a wynikają z projektowanego uchylenia ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (ust. 1, 4 i 6). Mają również związek z zastąpieniem pojęcia „pozarolniczej działalności gospodarczej” pojęciem „działalności gospodarczej” (ust. 2, 3 i 5). Zmiana w ust. 6 wiąże się także z zakładanym w projekcie alternatywnym sposobem ustalania ryczałtowych kosztów uzyskania przychodów z najmu.

Art. 4 pkt 8 projektu dotyczy art. 10 ustawy.

Zmiany proponowane w zakresie art. 10 ustawy pozostają w związku ze zmianą definicji „działalności gospodarczej” zawartej w art. 4 pkt 1 projektu, oraz ze zmianą zasad opodatkowania dochodów ze zbycia rzeczy i praw majątkowych.

Art. 4 pkt 9 projektu dotyczy zmian w art. 11 ustawy (przychód).

Art. 4 pkt 9 lit.a projektu dodaje pkt 3a w art. 11 ust. 2a ustawy. Zmiana ma na celu ujednoczenie zasad ustalania wartości świadczenia w postaci udostępnienia podatnikowi pojazdu (np. przez zleceniodawcę) dla celów prywatnych. Jej wprowadzenie pozwoli wyeliminować wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie,

Art. 4 pkt 9 lit.b projektu dodaje nowy ust. 2c w art. 11 ustawy. Celem przedmiotowej regulacji jest zapobieżenie dwukrotnemu doliczeniu do przychodów podatnika kwot związanych z udostępnieniem samochodu osobowego, a co za tym idzie zapobieżenie ich podwójnemu opodatkowaniu.

Art. 4 pkt 10 projektu dotyczy dodania nowego art. 11a w ustawie.

Przepis dodawanego art. 11a dotyczy powstawania przychodu do opodatkowania u osób wykorzystujących do celów prywatnych samochód osobowy, który został wykazany w ewidencji środków trwałych lub jest używany w działalności gospodarczej np. na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub leasingu, a osoba fizyczna wykorzystująca ten samochód do swoich celów prywatnych została wskazana w ewidencji, o której mowa w art. 9 ust. 1a lub 1b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych albo w art. 24a ust. 1a lub 1b ustawy.

Art. 4 pkt 11 projektu dotyczy zmiany w art. 13 ustawy (działalność wykonywana osobiście).

Art. 4 pkt 11 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie ostatniemu zdaniu w art. 13 pkt 8 ustawy, odpowiednio art. 4 pkt 11 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie pkt 9 w art. 13 ustawy. Powyższe zmiany mają charakter porządkowy, są bowiem związane z wykreśleniem wyrazu „pozarolnicza” w odniesieniu do działalności gospodarczej.

Art. 4 pkt 12 projektu dotyczy zmian w art. 14 ustawy (działalność gospodarcza).

Zmiany dotyczą w szczególności nowego sposobu określania daty powstania przychodu z działalności gospodarczej.

Proponuje się również rozszerzenie katalogu przychodów z działalności gospodarczej o przychody określone w dodawanym pkt 13 w art. 14 w ust. 2 ustawy.

Pozostałe zmiany mają charakter porządkowy i wynikają z nowej definicji działalności gospodarczej oraz z uchylecia art. 28 ustawy.

Art. 4 pkt 13 projektu dotyczy zmian art. 21 ustawy (katalog zwolnień przedmiotowych).

Art. 4 pkt 13 lit.a projektu:

- tiret pierwsze nadaje nowe brzmienie pkt 20 w art. 21 ust. 1 ustawy. W obecnym stanie prawnym zwolnieniem objęte są dochody osób czasowo przebywających za granicą i uzyskujących dochody ze stosunku pracy. Zwolnienie jest ograniczone kwotowo, tj. rocznie do wysokości trzydziestokrotności diet z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju. Po zmianie zakresem zwolnienia objęte będą dochody ze stosunku pracy, rocznie do wysokości 30% diety przysługujących za każdy dzień, w którym była wykonywana praca,
- tiret drugie uchyla pkt 32 i 32a w art. 21 ust. 1 ustawy. Zmiana związana jest z wprowadzeniem nowych zasad opodatkowania dochodów z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a-c,
- tiret trzecie nadaje nowe brzmienie pkt 32b w art. 21 ust. 1 ustawy. Zmiana o charakterze porządkowym, będąca konsekwencją zmiany sposobu opodatkowania dochodów z zamiany rzeczy lub praw majątkowych,
- tiret czwarte uchyla pkt 78a w art. 21 ust. 1 ustawy, na podstawie którego ze zwolnienia od podatku obecnie korzystają dochody podatników prowadzących osobiście lub w formie spółki klub sportowy w rozumieniu ustawy o sporcie kwalifikowanym, w części przeznaczony na szkolenie lub współzawodnictwo sportowe dzieci lub młodzieży. Przedmiotowa zmiana jest konsekwencją ograniczania liczby zwolnień przedmiotowych,
- tiret piąte dodaje nowy pkt 124 w art. 21 ust. 1 ustawy. Na jego podstawie wolna od podatku będzie wartość świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń, obliczonych otrzymanych od osób zaliczonych do 0, I i II grupy podatkowej w rozumieniu przepisów o podatku od spadków i darowizn. W konsekwencji ze

zwolnienia korzystałaby wartość świadczenia polegającego na udostępnieniu rzeczy pomiędzy członkami najbliższej rodziny. Z tym, że przepis ten nie będzie miał zastosowania w przypadku świadczeń otrzymywanych na podstawie stosunku pracy.

Art. 4 pkt 13 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie ust. 1a w art. 21 ustawy. Celem tej zmiany jest wskazanie, iż do pracowników tymczasowych, w rozumieniu odrębnych przepisów, ma również zastosowanie zwolnienie przedmiotowe, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 11 i 11a ustawy.

Art. 4 pkt 13 lit.c projektu uchyla ust. 2, 2a w art. 21 ust. 1 ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy, gdyż jest konsekwencją wprowadzenia nowych regulacji w zakresie opodatkowania dochodów uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości lub praw majątkowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a-c ustawy.

Art. 4 pkt 13 lit.d projektu nadaje nowe brzmienie ust. 10 w art. 21 ustawy. Przepis ten określa warunki zastosowania zwolnienia w odniesieniu do stypendiów dla uczniów i studentów, wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 40b ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy. Jest bowiem konsekwencją skreślenia art. 28 ustawy dotyczącego – w obecnym stanie prawnym – 10% podatku od przychodów z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a-c ustawy.

Art. 4 pkt 13 lit.e projektu nadaje nowe brzmienie ust. 14 i 15 w art. 21 ustawy. Zmiana w zakresie ust. 14 jest spowodowana modyfikacją zasad określania kosztów ze stosunku pracy, stosunku służbowego, stosunku spółdzielczego lub pracy nakładczej, w konsekwencji zmianą powołań.

Art. 4 pkt 13 lit.f projektu uchyla ust. 16 w art. 21. Zmiana o charakterze porządkowym, będąca konsekwencją uchylenia pkt 32 lit.a w art. 21 ust. 1 ustawy.

Art. 4 pkt 13 lit.g projektu dodaje nowy ust. 20 w art. 21 ustawy, który doprecyzowuje zakres nowo wprowadzonego zwolnienia w art. 21 ust. 1 pkt 124.

Art. 4 pkt 14 projektu dotyczy zmian w art. 22 ustawy (koszty uzyskania przychodów).

Art. 4 pkt 14 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie ust. 1 w art. 22. Przepis ten modyfikuje dotychczasową ogólną definicję kosztów uzyskania przychodów. W nowym kształcie, kosztami uzyskania przychodów są koszty ponoszone w celu osiągnięcia oraz zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 (w obecnym brzmieniu art. 22 ust. 1 mówi wyłącznie o kosztach poniesionych w celu osiągnięcia przychodów). Jednocześnie, nowa redakcja ust. 1 w art. 22 ustawy zmienia sposób przeliczania wydatków poniesionych w walutach obcych. W zaproponowanym brzmieniu, wydatki te będą przeliczane na złote według kursów średnich ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia kosztu (zasada analogiczna jak przyjęta przy przeliczaniu przychodu oraz podatku).

Art. 4 pkt 14 lit.b projektu nadaje nowe brzmienia ust. 2 w art. 22 ustawy, odpowiednio art. 4 pkt 14 lit.c projektu dodaje nowy ust. 2b. Należy zauważyć, iż w stanie prawnym obowiązującym do końca 2001 r. wysokość miesięcznych kosztów uzyskania przychodów z tytułu stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, wynosiła 0,25% kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej i była dodatkowo podwyższana o 25%, jeżeli miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika było położone w innej miejscowości niż tej, w której znajdował się zakład pracy. Powyższe powodowało, iż wraz z waloryzacją progów podatkowych, podwyższeniu ulegała również wysokość kosztów. Od zasady tej odstąpiono począwszy od 2002 r. Ustawą z dnia 21 listopada 2001 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób

fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz.U. Nr 134, poz. 1509), po raz pierwszy koszty uzyskania przychodów zostały określono kwotowo (art. 10 tej ustawy).

Przy czym, o ile w latach 2002-2004, ulegały nieznacznemu podwyższeniu w stosunku do roku poprzedzającego rok podatkowy, to od 1 stycznia 2005 r. kształtują się na tym samym poziomie co w 2004 r. Wolą Rządu jest zmiana obecnego *status quo*, między innymi poprzez odmrożenie progów skali podatkowej oraz urealnienie wysokości kosztów uzyskania przychodów ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych. W tej sytuacji, proponuje się powrót do stanu prawnego obowiązującego przed 2002 r., czyli określanie wysokości kosztów w odniesieniu do kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej. W konsekwencji, wraz z podwyższeniem tej kwoty, automatycznemu zwiększeniu ulegałyby też koszty.

Jednocześnie projekt przewiduje zastosowanie podwyższonych kosztów uzyskania przychodów już do dochodów za 2006 r., rozliczanych w zeznaniu podatkowym (art 22 projektu).

Art. 4 pkt 14 lit.d-g nadaje nowe brzmienie ust. 5, 6 i 6a oraz dodaje nowe ust. 5a-5d, 6b i 6c w art. 22 ustawy. Zmiany te porządkują potrącalność kosztów w czasie. Zmiana nadająca nowe brzmienie ust. 6a wiąże się z nową definicją działalności gospodarczej. Natomiast zmiana polegająca na dodaniu ust. 6c określa sposób ustalania kosztów uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a-c ustawy.

Art. 4 pkt 14 lit.h projektu nadaje nowe brzmienie ust. 9 w art. 22 ustawy. W obecnym stanie prawnym, koszty uzyskania przychodów z tytułu zapłaty za przeniesienie prawa własności projektu wynalazczego, topografii układu scalonego, znaku towarowego lub wzoru zdobniczego przez pierwszego właściciela, oraz z tytułu opłaty licencyjnej za przeniesienie prawa stosowania projektu wynalazczego, topografii układu scalonego, znaku towarowego lub wzoru zdobniczego, otrzymanej w pierwszym roku trwania licencji od pierwszej jednostki, z którą zawarto umowę licencyjną, wynoszą 50% uzyskanego przychodu.

Koszty w tej wysokości przysługują również podatnikom będącym twórcami, jak i artystom wykonawcom korzystającym z praw pokrewnych, w rozumieniu odrębnych przepisów (także w przypadku rozporządzania przez nich tymi prawami). Koszty te oblicza się od przychodu pomniejszonego o składki na ubezpieczenia społeczne zapłacone ze środków podatnika.

Natomiast, do przychodów z działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 13 w związku z art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy, stosuje się koszty uzyskania przychodów:

- 1) w wysokości 20% – w przypadku działalności wymienionej w art. 13 pkt 2, 4, 6 i 8, np. trenerskiej, oświatowej i publicystycznej, lub z umów zlecenia,
- 2) w takiej samej wysokości, jak przy umowach o pracę – w przypadku działalności określonej w art. 13 pkt 5, 7 i 9, np. związanej z pełnieniem obowiązków społecznych i obywatelskich, zasiadania w radzie nadzorczej lub w zarządzie osoby prawnej.

Jednocześnie, jeżeli podatnik udowodni, że koszty uzyskania przychodów były wyższe niż wynikające z zastosowania wyżej podanej normy procentowej, koszty te przyjmuje się w wysokości kosztów faktycznie poniesionych.

Propozycja zawarta w nowelizacji, zmienia powyższą zasadę i zmierza do likwidacji 50% oraz 20% kosztów uzyskania przychodów. Po zmianach, twórcom, osobom uzyskującym przychody z osobiście wykonywanej działalności, oraz z niektórych (wyżej wymienionych)

praw majątkowych, przysługiwałyby koszty w wysokości określonej dla pracowników (zryczałtowane, corocznie waloryzowane).

Art. 4 pkt 14 lit.i projektu dodaje nowy ust. 9a w art. 22 ustawy. Przepis ten dotyczy kosztów uzyskania przychodów z najmu i z umów o podobnym charakterze. Proponuje się ustalenie ryczałtowych kosztów uzyskania przychodów w wysokości 30% uzyskanego przychodu.

W obecnym stanie prawnym osoba fizyczna (wynajmujący) ma możliwość wyboru formy opodatkowania przychodów z najmu i umów o podobnym charakterze, tj. na ogólnych zasadach według progresywnej skali podatkowej albo ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Zmiana polega na wprowadzeniu 30% ryczałtowych kosztów uzyskania przychodów z tytułu umowy najmu i innych umów. O wyborze tych kosztów będzie decydował podatnik. Rozwiązanie to będzie alternatywą do funkcjonującego obecnie w ustawie sposobu ustalania dochodu z tego tytułu z uwzględnieniem kosztów faktycznie poniesionych.

Ryczałtowe koszty uzyskania przychodu przyjęto jako udział kosztów, na które składają się w szczególności roczna amortyzacja i spłata odsetek kredytu na zakup mieszkania, w przychodach uzyskiwanych z wynajmu lokalu mieszkalnego.

Art. 4 pkt 14 lit.j projektu uchyla ust. 10 w art. 22 ustawy. W obecnym stanie prawnym, przepis ten stanowi, że jeżeli podatnik udowodni, że koszty uzyskania przychodów były wyższe niż wynikające z zastosowania normy procentowej określonej w art. 22 ust. 9 pkt 1-4 ustawy (20%, odpowiednio 50%), koszty uzyskania przyjmuje się w wysokości kosztów faktycznie poniesionych. Uchylenie tej regulacji oznacza, brak możliwości zastosowania kosztów uzyskania przychodów w wysokości faktycznie poniesionej np. przez twórcę korzystającego z praw autorskich. Zmiana jest pośrednio konsekwencją nadania nowego brzmienia art. 22 ust. 9 ustawy.

Art. 4 pkt 14 lit.k projektu nadaje nowe brzmienie ust. 11 w art. 22 ustawy. Zmiana ta jest konsekwencją regulacji wcześniej proponowanych w zakresie kosztów uzyskania przychodów. Proponuje się, aby koszty faktycznie poniesione na dojazd do zakładu lub zakładów pracy środkami transportu autobusowego, kolejowego, promowego lub komunikacji miejskiej, będą mogły być przyjęte wyłącznie przez pracownika lub przez płatnika dokonującego rocznego obliczenia podatku.

Art. 4 pkt 14 lit.l projektu uchyla ust. 11a w art. 22 ustawy, zgodnie z którym przepis ust. 11 dotyczący stosowania kosztów faktycznie poniesionych, udokumentowanych wyłącznie imiennymi biletami okresowymi, nie ma zastosowania do kosztów uzyskania przychodów ze źródeł określonych w art. 13 pkt 5, 7 i 9, czyli np. do przychodów uzyskanych z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu. Powyższa zamiana jest konsekwencją proponowanego brzmienia art. 22 ust. 11, który to przepis odnosi się wyłącznie do kosztów uzyskania przychodów przysługujących pracownikom oraz pozostaje w bezpośrednim związku z nową redakcją art. 22 ust. 9 ustawy. Przepis ten wprowadza limity kwotowe zarówno miesięcznych, jak i rocznych, kosztów uzyskania przychodów z działalności wykonywanej osobiście.

Art. 4 pkt 14 lit.m projektu nadaje nowe brzmienie ust. 12 i 13 w art. 22 ustawy. Zmiany te są konsekwencją wcześniej proponowanych regulacji w zakresie kosztów uzyskania przychodów.

Art. 4 pkt 15 projektu dotyczy zmian w art. 22e ustawy (amortyzacja).

Zmiana ma charakter redakcyjny i wynika z rezygnacji, w projekcie nowelizacji, z obowiązku składania comiesięcznych deklaracji.

Art. 4 pkt 16 projektu dotyczy zmian w art. 22g ustawy (amortyzacja).

We wprowadzonym przepisie określono wysokość wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych otrzymanych przez podatnika w razie likwidacji osoby prawnej.

Ponadto wprowadzono przepis, zgodnie z którym podatnicy którzy otrzymali wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części będą ustalali wartość otrzymanego majątku w wysokości wartości początkowej ustalonej w księgach zbywcy.

Art. 4 pkt 17 projektu dotyczy zmian w art. 22h ustawy (amortyzacja).

Na skutek zmian proponowanych w tym przepisie podatnicy, którzy otrzymali wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, będą mieli obowiązek dokonywania odpisów amortyzacyjnych, z uwzględnieniem metody amortyzacji i wysokości dokonanych odpisów przez zbywcę (zasada kontynuacji) (art. 22h ust. 3a).

Art. 4 pkt 18 projektu dotyczy zmian w art. 22j ustawy (amortyzacja).

Wprowadzono przepis zgodnie z którym w odniesieniu do budynków niemieszkalnych, których okres amortyzacji podatkowej wynosi 40 lat, w przypadku ich zbycia, amortyzacja dokonywana przez nabywcę takiego budynku musi być dokonywana z uwzględnieniem okresu w jakim budynek był amortyzowany przez zbywcę, przy czym okres w jakim budynek amortyzuje nabywca nie może być krótszy niż 10 lat.

Art. 4 pkt 19 projektu dotyczy zmian w art. 22k ustawy (amortyzacja).

Wprowadzono nową metodę jednorazowej amortyzacji (przyspieszonej) dla małych podatników, tzn. takich których przychód ze sprzedaży w roku poprzednim nie przekraczał 800.000 euro oraz dla podatników rozpoczynających działalność, u których przewidywana wartość przychodów ze sprzedaży nie przekroczy 800.000 euro, (z tym, że podatnicy ci będą zobowiązani poinformować o tym naczelnika urzędu skarbowego).

Celem jednorazowej amortyzacji jest stworzenie istotnego bodźca inwestycyjnego dla małych podatników, przy zachowaniu elastycznych (fakultatywnych) zasad rozliczenia amortyzacji.

Nowe zasady amortyzacji polegają na możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych dokonywanych jednorazowo odpisów amortyzacyjnych, od nabytych środków trwałych z grupy 3-8 Klasyfikacji Środków Trwałych, z wyłączeniem samochodów osobowych, przy podstawowym warunku, iż łącznie wysokość tych odpisów (niezależnie od ilości nabytych środków trwałych) w roku podatkowym nie może przekroczyć równowartości kwoty 50.000 euro.

W związku z powyższym proponuje się rezygnację z możliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej fabrycznie nowych środków trwałych w pierwszym roku podatkowym w wysokości 30% tej wartości.

Art. 4 pkt 20 projektu dotyczy zmian w art. 22n ustawy (amortyzacja).

Zmiana w art. 22n ust. 2 związana jest z wprowadzeniem do ustawy uproszczonej podatkowej księgi przychodów i rozchodów, natomiast zmiana polegająca na uchyleniu ust. 5 związana jest z proponowanym uchyleniem ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Art. 4 pkt 21 projektu dotyczy zmian w art. 23 ustawy (wydatki nie stanowiące kosztów uzyskania przychodów).

Art. 4 pkt 21 lit.a projektu:

- tiret pierwsze uchyla pkt 4 w art. 23 ust. 1 ustawy. Zmiana znosi limit 20.000 euro, do wysokości którego można uwzględniać w kosztach podatkowych odpisy amortyzacyjne z tytułu zużycia samochodu osobowego,
- tiret drugie nadaje nowe brzmienie pkt 18 w art. 23 ust. 1 ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy; Ordynacja podatkowa jest zdefiniowana w art. 5a pkt 5 ustawy,
- tiret trzecie nadaje nowe brzmienie pkt 23 w art. 23 ust. 1 ustawy. Zmiana dotyczy kosztów reprezentacji i reklamy – zniesienie limitu 0,25% przychodów. Wyłączone z kosztów podatkowych będą koszty reprezentacji poniesione na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy,
- tiret czwarte w pkt 43 w lit.b tiret pierwsze – jest to konsekwencja zmiany ustawy o podatku od towarów i usług w zakresie podatku VAT związanego z importem,
- tiret piąte uchyla pkt 47 w art. 23 ust. 1 ustawy. Zmiana znosi limit 20.000 euro do wysokości którego aktualnie można uwzględniać w kosztach podatkowych składki na ubezpieczenie samochodu osobowego,
- tiret szóste uchyla pkt 60 w art. 23 ust. 1 ustawy. Zmiana umożliwi zaliczenie do kosztów podatkowych wydatków związanych z finansowaniem świadczeń zdrowotnych przez pracodawcę na rzecz pracownika.

Art. 4 pkt 21 lit.b projektu uchyla ust. 3a w art. 23 ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy. Przepis ten definiował na użytek ustawy pojęcie samochodu osobowego. W projekcie „samochód osobowy” zdefiniowany jest w słowniczku zawartym w art. 5a pkt 19.

Art. 4 pkt 22 projektu dotyczy zmian w art. 24 ustawy (szczególne zasady ustalania dochodu).

Art. 4 pkt 22 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie zdaniu pierwszemu i drugiemu w ust. 2 w art. 24 ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy, jej celem jest dostosowanie przepisów do projektowanych zmian dotyczących wprowadzenia uproszczonej podatkowej księgi przychodów.

Art. 4 pkt 22 lit.b dodaje nowy ust. 16 w art. 24 ustawy. Przepis ten określa szczególny tryb ustalania dochodu z najmu i umów o podobnym charakterze w przypadku podatników, którzy wybrali do obliczenia dochodu z tego tytułu 30% zryczałtowane koszty uzyskania przychodu (zamiast faktycznie poniesionych).

Art. 4 pkt 23 projektu dotyczy zmian w art. 24a ustawy.

Zmiany w lit.a i lit.e związane są z proponowanym wprowadzeniem uproszczonej podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Natomiast zmiany w lit.b (dodawane ust. 1a-1d) związane są z regulacjami w zakresie powstawania przychodu do opodatkowania u osób wykorzystujących dla celów prywatnych samochód osobowy na zasadach określonych w art. 11a i art. 14 ust. 2 pkt 13 ustawy.

Art. 4 pkt 24 projektu dodaje nowy ust. 4a w art. 25 ustawy. Celem proponowanej zmiany jest objęcie możliwością szacowania dochodów podatników krajowych, którzy w wyniku zawieranych przez nich transakcji z podmiotami mającymi miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującą szkodliwą konkurencję podatkową zaniżają swoje dochody. W przypadku bowiem w/w krajów i terytoriów trudno jest ustalić, czy podmiot mający tam miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd jest z podatnikiem powiązany. Z tego względu odstąpiono od potrzeby wykazywania w takim przypadku takich powiązań. Jednocześnie wprowadzono możliwość równoległego stosowania przy takim szacowaniu

dochodów przez organy podatkowe albo metod szacunkowych wskazanych w art. 25 ust. 2 i 3 ustawy albo w art. 19.

Art. 4 pkt 25 projektu dotyczy zmian w art. 26 ustawy (odliczenia od dochodu).

Art. 4 pkt 25 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie zdaniu wstępnemu w art. 26 ust. 1 ustawy. Zmiana o charakterze porządkowym, będąca konsekwencją uchylecia art. 28 i dodania art. 30e i 30f w ustawie.

Art. 4 pkt 25 lit.b projektu uchyla ust. 6a. Zmiana ma charakter porządkowy, w związku z wprowadzeniem nowych zasad przekazywania 1% na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Art. 4 pkt 25 lit.c projektu nadaje nowe brzmienie ust. 13a w art. 26 ustawy. Zmiana o charakterze porządkowym spowodowana uchyleciem ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów uzyskiwanych przez osoby fizyczne.

Art. 4 pkt 26 projektu nadaje nowe brzmienie ust. 7 w art. 26c ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy i ma związek z zastąpieniem w ustawie pojęcia „pozarolniczej działalności gospodarczej” pojęciem „działalności gospodarczej”.

Art. 4 pkt 27 projektu uchyla art. 26d ustawy (odliczenia od dochodu)

W obecnym stanie prawnym, na podstawie art. 26d ustawy odliczeniu od dochodu podlegają wydatki poniesione przez podatnika na działalność klubów sportowych mających osobowość prawną i licencję sportową, skupiających co najmniej 50 zawodników, w tym 30 juniorów.

Art. 4 pkt 27 dotyczy zmian w art. 27 ustawy (skala podatkowa).

Art. 4 pkt 28 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy. Przepis ten pozostaje w bezpośrednim związku z art. 4 pkt 28 lit.b projektu, który dodaje w art. 27 nowe ustępy, tj. ust. 11 i 12.

Celem powyższych zmian jest przede wszystkim realizacja zapowiedzi przywrócenia waloryzacji skali podatkowej. Należy zauważyć, iż do 2001 r. (włącznie) przedziały skali podatkowej oraz wysokość kwoty zmniejszającej podatek były corocznie waloryzowane. Na lata 2002-2003 podwyższeniu ulegała wyłącznie kwota zmniejszająca podatek. W konsekwencji, progi podatkowe nie były waloryzowane od 2002 r., natomiast kwota zmniejszająca podatek – od 2004 r.

Wprowadzono mechanizm, corocznego podwyższania pierwszego przedziału dochodu oraz kwoty zmniejszającej podatek o wskaźnik inflacyjny.

Jednocześnie proponuje się wprowadzenie „waloryzowanej” skali już w odniesieniu do dochodów uzyskanych w 2006 r. Skalę tę będzie można zastosować w rozliczeniu rocznym (art. 23 projektu).

Art. 4 pkt 29 projektu uchyla art. 27d i 27e ustawy (odliczenia od podatku)

W obecnym stanie prawnym, art. 27d ustawy, stanowi podstawę do dokonywania tzw. 1% zmniejszenia podatku należnego wynikającego z zeznania podatkowego, o którym mowa w art. 45 ust. 1 ustawy, z tytułu wpłacenia darowizny pieniężnej na konto organizacji pożytku publicznego działającej na podstawie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Uchylecie art. 27d ustawy związane jest ze zmianą zasad przekazywania 1% podatku należnego począwszy od zeznań podatkowych składanych za 2007 r. (nowe zasady wprowadza art. 4 pkt 46 lit.e projektu). Jednocześnie projekt ustawy proponuje utrzymanie dotychczasowych zasad przekazywania „1%” w odniesieniu do zeznań

podatkowych składanych za 2006 r. Z tym, że w związku z proponowanym uchynieniem art. 27d ustawy, z dniem 1 stycznia 2007 r., 1% zmniejszenia podatku należnego w zeznaniach podatkowych składanych za 2006 r., podatnicy dokonywaliby na podstawie przepisu przejściowego.

Z kolei, uchylany przepis art. 27e ustawy w obecnym stanie prawnym stanowi podstawę do odliczania od podatku składek na ubezpieczenia społeczne zapłaconych przez osoby prowadzące gospodarstwo domowe, które zgodnie z przepisami o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zawarły umowę aktywizacyjną z osobą bezrobotną w celu wykonywania pracy zarobkowej w gospodarstwie domowym. Uchyleniu tej regulacji towarzyszyłoby wprowadzenie przepisu przejściowego, zachowującego prawa nabyte dla osób, które umowę aktywizacyjną z osobą bezrobotną zawarły przed 1 stycznia 2007 r.

Art. 4 pkt 30 projektu dodaje nowy art. 27f (odliczenie od podatku dla osób wychowujących dzieci).

Celem tej regulacji jest wspieranie rodziny poprzez system podatkowy. Zgodnie z przedkładaną propozycją, podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych, uzyskujący dochody opodatkowane na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej, mieliby prawo do odliczenia od podatku, obliczonego od ww. dochodów i pomniejszonego o składki na ubezpieczenie zdrowotne, kwoty równej iloczynowi liczby wychowywanych dzieci i kwoty zmniejszającej podatek, o której mowa w pierwszym przedziale skali podatkowej. (zgodnie z przedkładanym projektem, kwota zmniejszająca podatek na 2007 r. wyniosłaby 572 zł 54 gr). Jednocześnie proponuje się, aby ulga przysługiwała rodzicom wychowującym co najmniej troje własnych lub przysposobionych dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4 ustawy, czyli:

- 1) małoletnich,
- 2) bez względu na ich wiek, na które, zgodnie z odrębnymi przepisami, pobierany był zasiłek pielęgnacyjny,
- 3) do ukończenia 25 lat uczące się w szkołach, jeżeli w roku podatkowym dzieci te nie uzyskały dochodów, z wyjątkiem dochodów wolnych od podatku dochodowego, renty rodzinnej oraz dochodów w wysokości nie powodującej obowiązku zapłaty podatku.

Ponadto przyjęto, że wysokość odliczenia dotyczy łącznie obojga rodziców. Kwota ta byłaby odliczana od podatku jednego z rodziców lub od podatku obojga, w proporcji przez nich określonej. W przypadku rodziców, którzy rozwiedli się lub gdy orzeczona została separacja, odliczenie przysługuje wyłącznie temu rodzicowi, u którego dziecko faktycznie przebywa.

Omawiana ulga byłaby stosowana w rozliczeniu rocznym, tj. przez samego podatnika w składanym przez niego zeznaniu podatkowym, lub w rocznym obliczeniu podatku dokonywanym przez płatnika, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy (organy rentowe) oraz art. 37 ust. 1 ustawy (np. zakłady pracy).

Przedmiotowa ulga nie byłaby natomiast uwzględniana w trakcie roku podatkowego przy poborze zaliczek na podatek. Zaletą takiego rozwiązania jest to, że nie prowadzi do zbytnej komplikacji systemu podatkowego.

Art. 4 pkt 31 projektu uchyla art. 28 ustawy (odpłatne zbycie nieruchomości i praw majątkowych)

Aktualnie art. 28 ustawy reguluje opodatkowanie przychodów z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a-c ustawy. Uchylenie tego

przepisu związane jest ze zmianą zasad opodatkowania tego rodzaju przychodów. Nowe regulacje wprowadza dodawany art. 30e.

Art. 4 pkt 32 projektu nadaje nowe brzmienie art. 30c ustawy (opodatkowanie przychodów z działalności gospodarczej 19% stawką podatku).

Nadanie nowego brzmienia temu artykułowi ma przede wszystkim charakter porządkowy, wynika w szczególności z konieczności zastąpienia pojęcia pozarolniczej działalności gospodarczej pojęciem działalności gospodarczej oraz z uchylecia ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Jednocześnie celem zmiany w zakresie ust. 4 jest odwołanie się do odpowiedniego stosowania, przy obliczaniu podatku zgodnie z określoną w tym ustępie metodą proporcjonalnego odliczenia przepisów dotyczących zasad przeliczania przychodów w walutach obcych na złote (art. 11 ust. 3 i 4 ustawy). Celem zmiany ust. 5 jest uściślenie, iż metoda zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w postaci odliczenia podatku zapłaconego za granicą ma zastosowanie również w przypadku gdy z państwem, w którym dany dochód został osiągnięty Polska nie zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania (sytuacja bezumowna). Zmiana stanowi jedynie doprecyzowanie brzmienia przepisu, który jest w chwili obecnej postrzegany jako mało przejrzysty. Jednocześnie treść samego przepisu nie ulega zmianie.

Art. 4 pkt 33 projektu dodaje nowy art. 30e i art. 30f w ustawie (opodatkowanie dochodów ze sprzedaży nieruchomości oraz opodatkowanie przychodów osób duchownych).

Zmiany w art. 30e ustalają nowe zasady opodatkowania dochodów z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c ustawy. Podatek będzie wynosił 19% osiągniętego dochodu (aktualnie 10% uzyskanego przychodu). Nowe zasady opodatkowania będą miały zastosowanie do dochodów uzyskanych ze zbycia nieruchomości i praw, nabytych od 1 stycznia 2007 r., natomiast do nabytych przed tym dniem – przepisy ustawy w brzmieniu obecnie obowiązującym (kwestię tę reguluje przepis przejściowy).

Natomiast nowo dodawany art. 30f dotyczy opłacania podatku przez osoby duchowne z tytułu opłat otrzymywanych w związku z pełnionymi funkcjami o charakterze duszpasterskim. Zasady opodatkowania tych osób nie ulegają zmianie. Ich przeniesienie do przepisów ustawy jest wynikiem uchylania ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

Art. 4 pkt 34 projektu dotyczy zmian w art. 32 ustawy (pobór zaliczek przez zakłady pracy).

Art. 4 pkt 34 lit.a projektu uchyla pkt 4 w art. 32 ust. 1, odpowiednio art. 4 pkt 32 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie pkt 2 w art. 32 ust. 1a ustawy. Zmiany mają charakter porządkowy i są związane z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 lutego 2005 r., sygn. akt K 48/04 (Dz.U. Nr 30, poz. 262) oraz postanowieniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 lutego 2006 r. Sygn. akt K 48/04 dotyczących 50% stawki podatku.

Art. 4 pkt 34 lit.c projektu nadaje nowe brzmienie zdaniu pierwszemu w ust. 2 w art. 34 ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy. Jest konsekwencją zmian proponowanych w zakresie kosztów zyskania przychodów.

Art. 4 pkt 34 lit.d projektu nadaje nowe brzmienie pkt 5 w art. 32 ust. 3 ustawy. Celem przedmiotowej zmiany jest wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych, czy oświadczenie PIT-2 należy składać wyłącznie w sytuacji, gdy podatnik uzyskuje równocześnie przychody

ze stosunku pracy (stosunków pokrewnych) od innych płatników, czy niezależnie od liczby zakładów pracy. Jednocześnie, z uwagi na fakt, iż składane oświadczenie PIT-2 nie powinno stanowić - nawet pośredniej - informacji o zakładach pracy podatnika innych niż ten, do którego adresowany jest PIT-2, stąd proponowana zmiana brzmienia art. 32 ust. 3 pkt 5 ustawy.

Art. 4 pkt 34 lit.e projektu nadaje nowe brzmienie ust. 5 w art. 32 ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy i jest konsekwencją zmian w zakresie kosztów uzyskania przychodów przysługujących pracownikom.

Art. 4 pkt 35 projektu dotyczy zmian w art. 34 ustawy (organy rentowe jako płatnicy).

Art. 4 pkt 35 lit.a projektu:

- tiret pierwsze nadaje nowe brzmienie pkt 1 w art. 34 ust. 9. Zmiana o charakterze porządkowym, związana m.in. z dodaniem nowego art. 30e i 30f w ustawie,
- tiret drugie uchyla pkt 5 w ust. 9 w art. 34 ustawy. Proponowana zmiana ma charakter porządkowy i jest konsekwencją uchylania art. 27d dotyczącego 1% zmniejszenia podatku należnego z tytułu przekazania darowizny pieniężnej na konto organizacji pożytku publicznego, w związku ze zmianą zasad przekazywania 1% swojego podatku,
- tiret trzecie nadaje nowe brzmienie ostatniemu zdaniu w art. 34 ust. 9. Zmiana jest konsekwencją dodawanego art. 27f dotyczącego ulgi dla osób wychowujących dzieci własne lub przysposobione. Na wniosek podatnika, płatnik (organ rentowy) będzie zobligowany do zastosowania przedmiotowej ulgi w rozliczeniu rocznym emeryta lub rencisty,

Art. 4 pkt 35 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie ostatniemu zdaniu w ust. 12 w art. 34 ustawy. Zmiana jest konsekwencją likwidacji miesięcznych deklaracji na podatek (zaliczki) składanych przez płatników. W projekcie, obowiązek składania rocznej deklaracji (w miejsce miesięcznych) wynika z postanowień art. 38 ust. 1a.

Art. 4 pkt 36 projektu dotyczy zmian w art. 35 ustawy (inni płatnicy).

Art. 4 pkt 36 projektu nadaje nowe brzmienie ust. 4 w art. 35 ustawy, co jest konsekwencją m.in. dodania nowego art. 30e-30f ustawy oraz pkt 8 w ust. 1 tego artykułu.

Art. 4 pkt 37 projektu wprowadza zmiany w art. 35a ustawy (osoba fizyczna prowadząca gospodarstwo domowe jako płatnik).

Art. 4 pkt 37 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie art. 35a ust. 1 i 2 ustawy. Zmiana w zakresie ust. 1 jest konsekwencją skreślenia art. 27e ustawy, do którego odwołuje się obecne brzmienie omawianej regulacji. Z kolei, zmiana w zakresie ust. 2 jest konsekwencją propozycji w zakresie kosztów uzyskania przychodów.

Art. 4 pkt 37 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie art. 35a ust. 4, odpowiednio art. 4 pkt 37 lit.c projektu dodaje nowy ust. 4a i 4b w art. 35a ustawy. Powyższe zmiany związane są ze zwolnieniem płatników (w tym osób prowadzących gospodarstwo domowe i zatrudniających osoby bezrobotne na podstawie umowy aktywizacyjnej) z obowiązku składania miesięcznych deklaracji, według ustalonego wzoru, obrazujących m.in. kwotę pobranej i wpłacanej do urzędu skarbowego zaliczki na podatek dochodowy. W proponowanym kształcie, płatnik składać będzie jedynie jedną, roczną deklarację, w terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym. Jednocześnie, nowy ust. 4b reguluje kwestie związane ze sporządzaniem deklaracji, w przypadku gdy obowiązek poboru zaliczek na podatek ustał przed 31 stycznia roku następnego.

Art. 4 pkt 37 lit.d projektu nadaje nowe brzmienie ust. 5 w art. 35a ustawy. Nowa redakcja precyzuje właściwość miejscową urzędu skarbowego, do którego należy przesłać informację (obecnie PIT-8G) w przypadku gdy osoba bezrobotna ma status nierezydenta, czyli nie posiada miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej.

Art. 4 pkt 37 lit.e projektu uchyla ust. 6 w art. 35a ustawy (proponuje się przeniesienie tej delegacji do art. 45b ustawy).

Art. 4 pkt 38 projektu dotyczy zmian w art. 37 ustawy (roczne obliczenie podatku przez płatników).

Art. 4 pkt 38 lit.a projektu

- tiret pierwsze nadaje nowe brzmienie pkt 1 w art. 37 ust. 1 ustawy. Zmiana porządkowa, związana z wcześniej proponowanymi zmianami w zakresie uchylecia art. 28 oraz dodania art. 30e i 30f ,
- tiret drugie uchyla pkt 4 w art. 37 ust. 1 ustawy. Zmiana o charakterze porządkowym, związana z proponowaną zmianą zasad przekazywania 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Art. 4 pkt 38 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie pkt 4 w art. 37 ust. 1a ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy związany z dodaniem ulgi prorodzinnej odliczanej od podatku stosownie do postanowień dodawanego art. 27f.

Art. 4 pkt 38 lit.c projektu nadaje nowe brzmienie ostatniemu zdaniu w art. 37 ust. 4 ustawy. Zmiana porządkowa, będąca wynikiem dodania ust. 1a w art. 38 ustawy w związku z likwidacją obowiązku comiesięcznego składania deklaracji przez płatników (obecnie PIT-4).

Art. 4 pkt 39 projektu dotyczy zmian w art. 38 ustawy (obowiązki płatników).

Art. 4 pkt 39 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie ust. 1 w art. 38 ustawy, odpowiednio art. 4 pkt 39 lit.b projektu dodaje nowy ust. 1a i 1b w art. 38 ustawy. Powyższe zmiany związane są ze zwolnieniem płatników (w tym zakładów pracy, organów rentowych) z obowiązku składania miesięcznych deklaracji (obecnie PIT-4) o wysokości dokonanych wypłat oraz o kwocie podatku pobranego i wpłaconego do urzędu skarbowego. Po przyjęciu tej regulacji, płatnik składał będzie tylko jedną, roczną deklarację, w terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym. Jednocześnie nowy ust. 1b normuje sporządzenie i przekazanie rocznej deklaracji w sytuacji zaprzestania działalności przed płatnika. W tym przypadku, na płatnika został nałożony obowiązek wcześniejszego sporządzenia deklaracji, tj. do dnia zaprzestania tej działalności.

Art. 4 pkt 40 projektu dotyczy art. 41 ustawy (pobór podatku przez płatników).

Art. 4 pkt 40 lit.a i b projektu nadaje nowe brzmienie art. 41 ust. 1 i 2 ustawy. Zmiana w zakresie ust. 1 ma charakter porządkowy (jest w szczególności konsekwencją zmiany powołań w przypadku kosztów uzyskania przychodów). Odnosząc się natomiast do nowego brzmienia ust. 2 w art. 41 należy zauważyć, iż w obecnym stanie prawnym przepis ten zwalnia płatnika z obowiązku poboru zaliczek na podatek, w sytuacji gdy podatnik, o którym mowa w art. 13 pkt 2 i 8 (np. zleceniobiorca) złoży płatnikowi oświadczenie, że wykonywane przez niego usługi wchodzą w zakres prowadzonej działalności gospodarczej (w konsekwencji uzyskane dochody opodatkuje w ramach tej działalności). Proponowana zmiana ma na celu objęcie dyspozycją przedmiotowej normy prawnej również podatników, o których mowa w art. 13 pkt 6 (np. biegłych sądowych), w sytuacji gdy prowadzą działalność gospodarczą a wykonywane przez nich usługi wchodzą w zakres tej działalności.

Art. 4 pkt 40 lit.c projektu nadaje nowe brzmienie ust. 7 w art. 41 ustawy. Celem zmiany jest uregulowanie sytuacji, gdy przedmiotem świadczeń z działalności wykonywanej osobiście, dokonywanych przez płatników, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy, nie są pieniądze. W konsekwencji, nie ma gotówki, którą można przekazać na rachunek urzędu skarbowego w formie zaliczki na podatek. Zgodnie z przedkładaną zmianą, w takim przypadku podatnik będzie zobowiązany do wpłacenia kwoty należnej zaliczki płatnikowi, przed otrzymaniem świadczenia.

Art. 4 pkt 41 projektu nadaje nowe brzmienie art. 41a ustawy (wyższe zaliczki na podatek).

Zmiana ma charakter porządkowy i jest związana z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 lutego 2005 r., sygn. akt K 48/04 (Dz.U. Nr 30, poz. 262) oraz postanowieniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 lutego 2006 r. Sygn. akt K 48/04 dotyczących 50% stawki podatku.

Art. 4 pkt 42 projektu dotyczy zmian w art. 42 ustawy (obowiązki informacyjne płatników)

Art. 4 pkt 42 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie ust. 1 w art. 42 ustawy, odpowiednio art. 4 pkt 42 lit.b projektu dodaje nowy ust. 1a w art. 42 ustawy. Powyższe zmiany związane są ze zwolnieniem płatników (np. zleceniodawców) z obowiązku składania miesięcznych deklaracji o wysokości dokonanych wypłat oraz o kwocie podatku pobranego i wpłacanego do urzędu skarbowego. W proponowanym kształcie, płatnik składać będzie jedną, roczną deklarację o wysokości pobranych zaliczek, odpowiednio o wysokości pobranego zryczałtowanego podatku dochodowego, w terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym.

Art. 4 pkt 42 lit.c projektu nadaje nowe brzmienie art. 42 ust. 2 ustawy. Celem zmiany w zakresie nowego brzmienia ust. 2 w art. 42 ustawy jest wyeliminowanie wątpliwości w zakresie sporządzania informacji o symbolu PIT-8B przez płatników. Należy zauważyć, iż art. 42 ust. 2 pkt 1 ustawy jest konsekwencją dyspozycji zawartej w ust. 1 tego artykułu. Zgodnie z art. 42 ust. 1 płatnicy wymienieni w art. 41 (czyli np. zleceniodawcy, ale również banki pobierające zryczałtowany podatek od lokat bankowych) są obowiązani do przekazywania pobranych zaliczek na podatek oraz kwot zryczałtowanego podatku na rachunek urzędu skarbowego właściwego dla płatnika. Z kolei, na podstawie art. 42 ust. 2 pkt 1, na ww. płatnikach ciąży obowiązek sporządzenia i przekazania podatnikowi oraz właściwemu dla podatnika urzędowi skarbowemu imiennej informacji o wysokości dochodu, sporządzonej według ustalonego wzoru. W praktyce pojawiają się wątpliwości, czy informacją o wysokości dochodów uzyskanych przez rezydentów, powinny być również objęte dochody opodatkowane w sposób zryczałtowany. Proponowana zmiana ma na celu ich eliminację, poprzez odwołanie się w treści art. 42 ust. 2 pkt 1 do dochodów, o których mowa w art. 41

ust. 1, czyli wyłącznie takich, od których płatnik pobiera zaliczkę na podatek, a nie podatek w formie ryczału.

Art. 4 pkt 43 projektu dotyczy zmian w art. 42e ustawy (np. komornik sądowy jako płatnik).

Art. 4 pkt 43 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie ust. 1 i 2 w art. 42e ustawy. Zmiana w zakresie ust. 1 ma charakter uściślający. Jej celem jest jednoznaczne wskazanie, że komornik lub inny podmiot niebędący następcą prawnym, który za zakład pracy dokonuje wypłaty świadczeń ze stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy lub pracy nakładczej, staje się płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, a co za tym idzie jest obowiązany do poboru zaliczek na ten podatek. Z kolei zmiana polegająca na nadaniu nowego brzmienia ust. 2 w art. 42e ustawy ma charakter porządkowy i jest konsekwencją wprowadzenia zmian w zakresie kosztów uzyskania przychodów (zmiana powołań).

Art. 4 pkt 43 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie art. 42e ust. 4, odpowiednio art. 4 pkt 42 lit.c projektu dodaje nowy ust. 5 i 6 w art. 42e ustawy. Przepisy te są konsekwencją wcześniej proponowanych zmian w zakresie zwolnienia płatników z obowiązku sporządzania comiesięcznych deklaracji o wysokości wypłat i kwotach pobranych podatków. Przyjęcie tego rozwiązania oznaczać będzie, że również komornik sądowy lub podmiot niebędący następcą prawnym, obowiązany do poboru zaliczek na podatek stosownie do postanowień art. 42e ustawy, sporządzać będzie tylko jedną, roczną deklarację, w terminie do końca stycznia roku następnego. Jednocześnie w nowo dodanym ust. 6 uregulowano kwestie związane ze sporządzeniem imiennych informacji, bez potrzeby odwoływania się do postanowień art. 39 ustawy.

Art. 4 pkt 44 projektu dotyczy zmian w art. 44 ustawy (samodzielne wpłacanie zaliczek przez podatników).

Art. 4 pkt 44 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie zdaniu końcowemu w art. 44 ust. 1 ustawy. Zmiana ma charakter porządkowy.

Art. 4 pkt 44 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie zdaniu pierwszemu w art. 44 ust. 2 ustawy. Zmiana związana z proponowanym wprowadzeniem uproszczonej podatkowej księgi przychodów i rozchodów ma charakter porządkowy.

Art. 4 pkt 44 lit.c projektu nadaje nowe brzmienie art. 44 ust. 3a ustawy. Proponowana zmiana ma na celu zwolnienie podatników uzyskujących dochody bez pośrednictwa płatników (np. ze stosunku pracy z zagranicy) z obowiązku składania miesięcznych deklaracji podatkowych (tzw. PIT-53). Jednocześnie nowa redakcja uwzględnia wcześniej proponowane zmiany w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne, a także orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 lutego 2005 r., sygn. akt K 48/04 (Dz.U. Nr 30, poz. 262) oraz postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 lutego 2006 r. Sygn. akt K 48/04 dotyczących 50% stawki podatku.

Art. 4 pkt 44 lit.d–f projektu dodają nowe ust. 3g–3i i nadaje nowe brzmienie ust. 4 i 6 w art. 44 ustawy.

Zmiany dotyczące art. 44 ust. 3g–3i, ust. 4 i 6 związane są z wprowadzeniem kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek na podatek dochodowy na zasadach określonych w tych przepisach, a także wiążą się z likwidacją deklaracji miesięcznych.

Art. 4 pkt 44 lit.g projektu uchyla się ust. 6b–6i w art. 44 ustawy. Powyższa zmiana likwiduje uproszczony sposób wpłacania zaliczek na podatek dochodowy. W aktualnym stanie prawnym system ten polega na wpłacaniu w trakcie roku podatkowego zaliczek w wysokości 1/12 kwoty obliczonej przy zastosowaniu obowiązującej w danym roku podatkowym skali podatkowej (lub 19% stawki w odniesieniu do podatników, którzy wybrali opodatkowanie na

zasadach określonych w art. 30c), od dochodu z działalności gospodarczej wykazanego w zeznaniu złożonym w roku poprzedzającym dany rok podatkowy lub w roku podatkowym poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata.

Art. 4 pkt 44 lit. h-l projektu mają charakter porządkowy a zmiany w nich zawarte polegają na skreśleniu w przepisach obecnie obowiązujących wyrazu „pozarolniczej” w odniesieniu do działalności gospodarczej.

Art. 4 pkt 44 lit.m projektu ma charakter porządkowy – jest konsekwencją eliminacji obowiązku składania deklaracji miesięcznych.

Art. 4 pkt 45 projektu dodaje nowy art. 44c ustawy.

Zmiana jest konsekwencją wyeliminowania miesięcznych deklaracji składanych przez podatnika lub płatnika. Przepis ten nakłada na podatnika, odpowiednio płatnika, obowiązek udokumentowania sposobu obliczenia wysokości zaliczki (podatku) przez niego wpłaconego na rachunek urzędu skarbowego.

Art. 4 pkt 46 projektu dotyczy zmian w art. 45 ustawy (zeznanie podatkowe).

Art. 4 pkt 46 lit.a projektu nadaje nowe brzmienie pkt 2 w art. 45 ust. 1a ustawy. Zmiana o charakterze porządkowym, związana z zastąpieniem wyrazów „pozarolnicza działalność gospodarcza” wyrazami „działalność gospodarcza”,

Art. 4 pkt 46 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie pkt 1 w art. 45 ust. 3 ustawy. Zmiana o charakterze porządkowym będąca konsekwencją zmian w zakresie opodatkowania podatkiem w formie ryczałtu.

Art. 4 pkt 46 lit.c projektu nadaje nowe brzmienie ust. 3a i 3b w art. 45 ustawy. W zakresie ust. 3a zmiana o charakterze porządkowym, w części w jakiej następuje modyfikacja brzmienia obecnych pkt 2 i 3. Odnosząc się natomiast do proponowanego pkt 3 w art. 45 ust. 3a ustawy, to należy zauważyć, iż powyższe uwzględnia sytuację, gdy podatnik zapłacił podatek za granicą i przy obliczeniu podatku należnego w Polsce odliczył go od podatku a następnie uzyskał zwrot podatku zapłaconego za granicą. Najczęściej zwrot podatku następuje już po terminie rocznego rozliczenia podatku w Polsce i prowadzi do sytuacji, w której podatnik pomniejszył podatek należny w Polsce o kwotę podatku, której w ostateczności nie zapłacił. W chwili obecnej sytuacja ta nie jest uregulowana w przepisach ustawy. Zgodnie z projektowanym zapisem, podatnik będzie miał obowiązek uwzględnić kwotę zwróconego podatku w zeznaniu podatkowym za rok podatkowy, w którym otrzymał zwrot podatku.

Zmiana w zakresie ust. 3b nakazuje wykazanie w zeznaniu podatkowym należnego podatku dochodowego, który nie został pobrany przez płatnika.

Art. 4 pkt 46 lit.d projektu nadaje nowe brzmienie pkt 1 w art. 45 ust. 4 ustawy. Zmiana ma charakter doprecyzowujący. Uwzględnia bowiem sytuację, gdy podatek należny wykazany w zeznaniu nie jest obliczony wyłącznie od dochodów wykazanych w tym zeznaniu, ale jest wynikiem podatku należnego obliczonego zgodnie z art. 27 ustawy oraz podatku opłaconego np. w formie ryczałtu, który nie został pobrany przez płatnika.

Art. 4 pkt 46 lit.e projektu dodaje nowe ust. 5c do 5g w art. 45 ustawy. Celem proponowanej regulacji jest zmiana dotychczasowych zasad 1% zmniejszenia podatku należnego. O ile bowiem, w obecnym stanie prawnym, aby podatnik mógł zmniejszyć swój podatek o 1%, musi najpierw sam dokonać wpłaty na rachunek bankowy organizacji pożytku publicznego, to w kształcie proponowanym i postulowanym przez organizacje pożytku publicznego, jak i samych podatników, przekazanie 1% podatku odbywałoby się za pośrednictwem urzędów

skarbowych (tzw. zasada węgierska). Podatnik, w składanym przez siebie zeznaniu podatkowym, podawałby jedynie dane pozwalające na właściwe zidentyfikowanie organizacji pożytku publicznego (np. nazwę oraz numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego), której konto chciałby zasilić. Ponadto proponowana zmiana, prawo do przekazania 1% podatku należnego przyznaje podatnikom, którzy wybrali opodatkowanie dochodów z działalności gospodarczej według jednolitej 19% stawki podatku, a także podatnikom osiągającym dochody z kapitałów pieniężnych, wymienionych w art. 30b ustawy. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż zgodnie z przedkładaną propozycją podatnik mógłby, w zeznaniu podatkowym, wskazać tylko jedną organizację pożytku publicznego, na konto której chciałby przekazać 1% swojego podatku. Pozwoliłoby to uniknąć sytuacji, w której 1% podatku należnego wynoszący np. 10 zł byłby przez urząd skarbowy przekazywany po 1 zł na rzecz 10 organizacji pożytku publicznego, wskazanych przez podatnika. Proponuje się, aby wyżej przedstawiony mechanizm dokonywania 1% zmniejszenia mógł być stosowany począwszy od zeznań podatkowych składanych za 2007 r.

Art. 4 pkt 47 projektu zmienia w art. 45b ustawy (upoważnienie ustawowe).

Zmiana ma charakter porządkowy i jest m.in. konsekwencją zwolnienia podatników z obowiązku składania miesięcznych deklaracji podatkowych, a w przypadku płatników zastąpienia deklaracji miesięcznych deklaracjami rocznymi.

Art. 4 pkt 48 projektu stanowi o załącznikach do ustawy.

IV. Art. 3,7,10-14,16-19 projektu są w szczególności konsekwencją projektowanego uchylecia ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz wprowadzenia nowej definicji działalności gospodarczej.

V. Art. 5. Zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (zwanej dalej ustawą) ma na celu usprawnienie i uproszczenie systemu podatkowego oraz wprowadzenie bodźców zachęcających przedsiębiorców do rozpoczynania działalności, a podatników (w szczególności małych) do realizacji inwestycji. Celem nowelizacji ustawy jest również poszerzenie bazy podatkowej, poprzez ograniczenie odliczeń od dochodu.

Art. 5 pkt 1 projektu (art. 4a ustawy)

W słowniczku pojęć zawartym w art. 4a ustawy wprowadzono definicję samochodu osobowego i wyjaśniono pojęcie wykorzystywania samochodu osobowego dla celów prywatnych. Ponadto określono pojęcie małego podatnika.

Art. 5 pkt 2 projektu (art. 4b i 4c ustawy)

Przepis wprowadza i określa wymogi związane z uznaniem samochodu za samochód osobowy, polegające na konieczności przeprowadzenia badania technicznego samochodu przez okręgową stację kontroli pojazdów.

Wprowadzono delegację dla Ministra Finansów, który może w drodze rozporządzenia określić pojazdy, które nie będą uznawane za samochody osobowe w rozumieniu ustawy.

Art. 5 pkt 3 projektu (art. 9 ustawy)

Wprowadzono przepisy związane z obowiązkami podatników udostępniających samochody osobowe osobom fizycznym do celów prywatnych. Obowiązki te polegają na wskazaniu w ewidencji środków trwałych bądź też w ewidencji innego rodzaju, osób korzystających ze służbowych samochodów osobowych.

Art. 5 pkt 4 projektu (art. 11 ustawy)

Celem proponowanej zmiany jest objęcie możliwością szacowania dochodów podatników krajowych, którzy w wyniku zawieranych przez nich transakcji z podmiotami mającymi miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową zaniżają swoje dochody. W przypadku bowiem w/w krajów i terytoriów trudno jest ustalić, czy podmiot mający tam miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd jest z podatnikiem powiązany. Z tego względu odstąpiono od potrzeby wykazywania w takim przypadku takich powiązań. Jednocześnie wprowadzono możliwość równoległego stosowania przy takim szacowaniu dochodów przez organy podatkowe albo metod szacunkowych wskazanych w art. 11 ust. 2 i 3 ustawy albo w art. 14.

Art. 5 pkt 5 projektu (art. 12 ustawy)

Określono wielkość przychodu podatników, którzy udostępniają samochody osobowe osobom fizycznym do ich prywatnego użytku, a jednocześnie nie uwzględnili tego w sposób wymagany przepisami w ewidencji środków trwałych. Przychód ten wynosi 0,5% wartości początkowej samochodu – miesięcznie.

Zmianie uległ przepis określający datę powstania przychodu z działalności gospodarczej, w wyniku dostosowania go do daty powstania obowiązku podatkowego w podatku od towarów i usług.

Jako zasadę przyjęto, iż przychód będzie powstawał w dniu dostawy towarów lub wykonania usługi (częściowego wykonania usługi), nie później niż dzień:

- 1) wystawienia faktury, albo
- 2) uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności.

Przy czym za towary będzie się uważa rzeczy i prawa majątkowe oraz wszelkie postacie energii i gazu.

Wyjaśniono dla potrzeb określenia daty powstania przychodu termin częściowego wykonania usługi oraz ciągłej dostawy towarów.

Art. 5 pkt 6 projektu (art. 15 ustawy)

Wprowadzono nową definicję kosztów podatkowych, poprzez rozszerzenie istniejącej i uznanie za koszt wydatków i odpisów dokonanych „w celu osiągnięcia przychodów oraz zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów”. Zmiana ta odpowiada rozumieniu aktualnie istniejącego przepisu, jakie zostało nadane mu przez orzecznictwo sądów administracyjnych.

W miejsce dotychczasowych przepisów dotyczących tzw. rozliczenia wydatków w czasie, w celu uniknięcia kontrowersji z nimi związanych, dokonano podziału kosztów na bezpośrednie

i pośrednie, przy czym zasadą jest rozliczenie kosztów bezpośrednich w roku w którym zostaną osiągnięte związane z nimi przychody, zaś w koszty pośrednie byłyby rozliczone w roku ich poniesienia.

Dokonano rozróżnienia na:

- a) koszty bezpośrednie ponoszone przed rokiem podatkowym i w trakcie roku podatkowego, w którym zostały osiągnięte przychody oraz na
- b) koszty bezpośrednie poniesione po roku podatkowym, w którym podatnik osiągnął przychód.

W przypadku kosztów pośrednich wprowadzono wymóg rozliczania ich proporcjonalnie do długości okresu, którego dotyczą.

Wprowadzono nowy przepis zgodnie, z którym koszt traktowany jest na zasadzie memoriałowej.

Art. 5 pkt 7 projektu (art. 16 ustawy)

Dokonano zmian w przepisach stanowiących katalog wyłączeń z kosztów podatkowych. W przypadku samochodów osobowych zniesiono obowiązujące obecnie limity w wysokości 20.000 euro, których przekroczenie wyłączało z kosztów odpisy amortyzacyjne od nadwyżki ponad tę wartość oraz wydatki związane z ubezpieczeniem samochodów. Dzięki nowelizacji odpisy amortyzacyjne oraz wydatki na ubezpieczenie samochodu osobowego podlegać będą zaliczeniu do kosztów podatkowych w pełnej wysokości.

Zrezygnowano z dotychczasowego rozróżnienia reklamy publicznej i niepublicznej. Projekt zakłada likwidację limitu wydatków na reklamę niepubliczną zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów. W wyniku zaproponowanych zmian wydatki na reklamę zaliczane będą do kosztów podatkowych w pełnej wysokości bez względu na charakter reklamy. Wydatki na reprezentację nie będą stanowiły kosztu podatkowego, natomiast takim kosztem będą wydatki określone przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy.

Z katalogu wskazanego w art. 16 ust. 1 ustawy wykreślono przepis, na podstawie którego nie podlegały zaliczeniu do kosztów podatkowych wydatki podatników na finansowanie usług medycznych pracowników, tym samym tego typu wydatki będą mogły podlegać zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów.

Zmianom uległ również przepis odnoszący się do wyłączenia z kosztów podatkowych strat powstałych w wyniku nadmiernych ubytków lub zawinionych niedoborów wyrobów akcyzowych. Jest to związane ze zmianami przepisów dotyczących podatku akcyzowego. Po nowelizacji, do kosztów podatkowych nie będą podlegały zaliczeniu straty powstałe w wyniku, nieobjętych zwolnieniem od podatku akcyzowego, ubytków wyrobów akcyzowych oraz podatek akcyzowy od tych ubytków.

Konsekwencją wprowadzenia nowych zasad opodatkowania samochodów osobowych wykreślono przepisy limitujące koszty ubezpieczenia takich samochodów oraz ich dotychczasową definicję.

Art. 5 pkt 8 projektu (art. 16e ustawy)

Zmian stanowi konsekwencję zniesienia obowiązków składania miesięcznych deklaracji w wyniku czego obowiązek wykazania kwoty odsetek z tytułu przekroczenia jednego roku używania składników majątku został utrzymany w rocznym zeznaniu.

Art. 5 pkt 9 projektu (art. 16g ustawy)

We wprowadzonym przepisie określono wysokość wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych otrzymanych przez podatnika w razie likwidacji osoby prawnej.

Ponadto wprowadzono przepis, zgodnie z którym podatnicy, którzy otrzymali wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części będą ustalali wartość otrzymanego majątku w wysokości wartości początkowej ustalonej w księgach zbywcy. Analogiczne rozwiązania przyjęto w odniesieniu do majątku otrzymanego w związku z likwidacją osoby prawnej, jeżeli majątek ten został uprzednio wniesiony do spółki jako aport w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

Art. 5 pkt 10 projektu (art. 16h ustawy)

Skutkiem zmian wprowadzonych w tym przepisie podatnicy, którzy otrzymali wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, będą mieli obowiązek dokonywania odpisów amortyzacyjnych, z uwzględnieniem metody amortyzacji i wysokości dokonanych odpisów przez zbywcę (zasada kontynuacji).

Analogiczne rozwiązania przyjęto w odniesieniu do zasad amortyzacji majątku otrzymanego w związku z likwidacją osoby prawnej, jeżeli majątek ten został uprzednio wniesiony do spółki jako aport w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

Art. 5 pkt 11 projektu (art. 16j ustawy)

Wprowadzono przepis, zgodnie z którym w odniesieniu do budynków niemieszkalnych, których okres amortyzacji podatkowej wynosi 40 lat, w przypadku ich zbycia, amortyzacja dokonywana przez nabywcę takiego budynku musi być dokonywana z uwzględnieniem okresu, w jakim budynek był amortyzowany przez zbywcę, przy czym okres w jakim budynek amortyzuje nabywca nie może być krótszy niż 10 lat.

Art. 5 pkt 12 projektu (art. 16k ustawy)

Wprowadzono nową metodę jednorazowej amortyzacji (przyspieszonej) dla małych podatników, tzn. takich których przychód ze sprzedaży w roku poprzednim nie przekraczał 800.000 euro oraz dla podatników rozpoczynających działalność, u których przewidywana wartość przychodów ze sprzedaży nie przekroczy 800.000 euro, (z tym, że podatnicy ci będą zobowiązani poinformować o tym naczelnika urzędu skarbowego), którzy będą mogli stosować tę metodę amortyzacji w pierwszym roku podatkowym.

Z tej metody amortyzacji nie będą mogli skorzystać podatnicy rozpoczynający działalność, którzy zostali utworzeni w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału i przekształcenia spółki lub spółek niemających osobowości prawnej, oraz podatnicy utworzeni przez osoby fizyczne, które wniosły na poczet kapitału nowo utworzonego podmiotu uprzednio

prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie kwoty co najmniej 10.000 euro.

Celem jednorazowej amortyzacji jest stworzenie istotnego bodźca inwestycyjnego dla małych podatników, przy zachowaniu elastycznych (fakultatywnych) zasad rozliczenia amortyzacji.

Nowe zasady amortyzacji polegają na możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych dokonywanych jednorazowo odpisów amortyzacyjnych, od nabytych środków trwałych z grupy 3-8 Klasyfikacji Środków Trwałych, z wyłączeniem samochodów osobowych, przy podstawowym warunku, iż łącznie wysokość tych odpisów (niezależnie od ilości nabytych środków trwałych) w roku podatkowym nie może przekroczyć równowartości kwoty 50.000 euro.

W pierwszym roku podatkowym podatnicy będą mogli dokonywać odpisów amortyzacyjnych jednorazowo, nie wcześniej niż w miesiącu, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji, lub dokonywać odpisów amortyzacyjnych w równych ratach co miesiąc albo w równych ratach co kwartał, albo jednorazowo na koniec roku podatkowego. W następnym roku podatkowym podatnicy będą mogli dokonywać według metody degresywnej odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej, nie pomniejszając jej o odpisy amortyzacyjne dokonane w pierwszym roku podatkowym lub według metody liniowej, z możliwością podwyższenia stawek amortyzacyjnych, według zasad określonych w art. 16i ustawy.

Jednocześnie, w związku z wprowadzeniem wskazanej powyżej metody amortyzacji, wykreślone zostały rozwiązania odnoszące się do 30% amortyzacji fabrycznie nowych środków trwałych.

Art. 5 pkt 13 projektu (art. 18 ustawy)

Nowelizacja zakłada likwidację obowiązujących obecnie w ustawie odliczeń od podstawy opodatkowania darowizn. Jednocześnie dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych wprowadzono przepis stanowiący, iż odliczeniu podlegają przekazane darowizny, których odliczenie wynika z odrębnych ustaw.

W związku z wykreśleniem przepisów dotyczących odliczeń uchylono przepisy dotyczące obowiązku dokumentowania otrzymanych darowizn. Pozostawiono jednak przepis nakładający obowiązek wykazywania, przez podatników przekazujących darowizny wynikające z odrębnych ustaw i odliczających takie darowizny w zeznaniu rocznym.

Art. 5 pkt 14 projektu (art. 18c ustawy)

Uchylono przepisy dotyczące ulgi odnoszącej się do wydatków na działalność klubów sportowych. Przepisy te, ze względu na swoje sformułowania budziły wiele kontrowersji.

Art. 5 pkt 15 projektu (art. 25 ustawy)

Dokonano istotnych zmian w przepisach dotyczących obowiązków związanych ze składaniem deklaracji oraz odprowadzeniem zaliczek na podatek. Z jednej strony polegają one na rezygnacji z dotychczas istniejącej uproszczonej formy rozliczania zaliczek jako stosunkowo mało popularnej (w 2005 r. skorzystało z niej 1,3% podatników podatku dochodowego od osób prawnych), z drugiej zaś na wprowadzeniu generalnego zwolnienia podatników podatku

dochodowego z konieczności składania deklaracji podatkowych w odniesieniu do zaliczek zarówno miesięcznych, jak i kwartalnych (wprowadzonych nowelizacją).

Wprowadzenie tych zmian zmniejszy m.in. obciążenia biurokratyczne spoczywające na podatnikach, zgodnie z tendencją zmierzającą do ułatwienia przedsiębiorcom prowadzenia działalności gospodarczej. Likwidacja obowiązku składania deklaracji miesięcznych przyczyni się także do powstania oszczędności związanych z drukiem i przechowywaniem formularzy.

Dla uproszczenia i ułatwienia rozliczeń podatników prowadzących działalność w niewielkim rozmiarze wprowadzono możliwość dokonywania kwartalnych wpłat zaliczek na podatek. Dotyczyć ona będzie małych podatników oraz podatników rozpoczynających działalność w ich pierwszym roku podatkowym z zachowaniem pewnych ograniczeń, wykluczających z tej możliwości m.in. podatników powstałych z przekształceń. Rozliczenie zaliczek odbywać się będzie na analogicznych zasadach, jak rozliczenie zaliczek miesięcznych, to znaczy w okresie od początku roku podatkowego do końca kolejnego, następnego kwartału (miesiąca).

Przy poborze podatku przez płatników, wypłacających m.in. dywidendy, „należności licencyjne” na rzecz podmiotów zagranicznych lub przy połączeniach (podziale) spółek zrezygnowano z obowiązku składania deklaracji.

Pozostawiono natomiast obowiązek przekazywania przez płatników informacji o wypłaconych należnościach polskim podatnikom (w celu dokonania odliczenia zryczałtowanego podatku w zyskach osób prawnych) oraz podatnikom niemającym w Polsce siedziby, na ich pisemny wniosek, oraz przekazanie do urzędów skarbowych rocznych informacji o tych wypłaconych należnościach.

Art. 5 pkt 16 -18 projektu (art. 25a, 26 – 26b ustawy)

Zmiany są konsekwencją odformalizowania przepisów ustawy w części dotyczącej składania deklaracji.

Wykreślono przepisy odnoszące się do składania przez płatników lub podatników deklaracji dotyczących podatku pobieranego na tzw. zasadach zryczałtowanych. W dalszym ciągu obowiązywać będzie obowiązek wpłacania należnego podatku oraz przekazywania podatnikom, którzy posiadają ograniczony obowiązek podatkowy, informacji o pobranym podatku.

Ponadto wprowadzono obowiązek złożenia do urzędu skarbowego rocznej deklaracji o pobranym w ciągu roku podatkowego zryczałtowanym podatku, o którym mowa w art. 21 i 22 ustawy oraz obowiązek dokumentowania przez podatników i płatników wysokości zaliczek oraz podatku w sposób umożliwiający sprawdzenie poprawności ich obliczenia.

VI. Art. 6. Zmiana w art. 72 przepisów **ustawy - Prawo o ruchu drogowym** związana jest ze zmianą przepisów w art. 105 ustawy o podatku od towarów i usług w zakresie wydawania zaświadczeń dotyczących sprowadzanych z państw członkowskich Unii Europejskiej samochodów.

VII. Art. 7 projektu dokonuje zmian w **ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych**.

Art. 7 pkt 1 projektu ma charakter porządkowy. Zmiana jest związana z wykreśleniem wyrazu „pozarolnicza” w odniesieniu do działalności gospodarczej.

Art. 7 pkt 2 i 3 projektu wprowadza nowe zasady ustalania składek na ubezpieczenia społeczne. Zgodnie z regulacją zawartą w pkt 2, składki na ubezpieczenie chorobowe, dotychczas finansowane w całości z własnych środków osób podlegających temu ubezpieczeniu, będą finansowane przez płatników tych składek. Natomiast pkt 3 wprowadza nową wysokość stóp procentowych składek. W przypadku składek na ubezpieczenie rentowe proponuje się obniżenie stawki procentowej podstawy jej wymiaru z 13% na 9%, a w przypadku składek na ubezpieczenie chorobowe z 2,45% na 1,80%.

VIII. Art. 8. Podstawowym założeniem **nowelizacji ustawy z dnia 9 września 2000r.o podatku od czynności cywilnoprawnych** (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 399, z późn. zm.) jest uproszczenie zasad poboru podatku, ograniczenie obowiązków podatników w wyniku zniesienia zasady solidarnej odpowiedzialności stron za zapłatę podatku, oraz zmniejszenie kosztów związanych z administrowaniem podatkiem.

Ponadto projekt ma na celu dostosowanie ustawy do przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej w zakresie opodatkowania podwyższenia kapitału w spółkach kapitałowych.

Zniesienie zasady solidarnej odpowiedzialności

W świetle obowiązujących przepisów obowiązek podatkowy w podatku od czynności cywilnoprawnych ciąży na stronach czynności. Na nich spoczywa obowiązek złożenia wspólnej deklaracji w sprawie podatku, a w przypadku wszczęcia postępowania podatkowego toczy się ono obligatoryjnie z udziałem wszystkich stron czynności.

Proponowane w projekcie zmiany polegające na zniesieniu zasady solidarnej odpowiedzialności podyktowane są względami ekonomiki postępowania (uproszczenie procedur związanych z zapłatą podatku) oraz koniecznością redukcji kosztów poboru podatku. Obowiązek składania deklaracji ciążył będzie wyłącznie na tej stronie czynności, która w ustawie wskazana jest jako podatnik. Zakłada się, że tylko z udziałem tej strony prowadzone będzie ewentualne postępowanie podatkowe. W konsekwencji proponowane rozwiązanie przyczyni się do zmniejszenia obowiązków spoczywających na podatnikach tego podatku, jak również spowoduje usprawnienie pracy aparatu skarbowego.

Konsekwencją zniesienia zasady solidarnej odpowiedzialności jest konieczność znowelizowania szeregu przepisów ustawy, które odnoszą się obecnie do stron czynności, a po nowelizacji będą dotyczyły wyłącznie podatników tego podatku.

W szczególności zmiany te dotyczą:

- przepisów dotyczących określenia obowiązku podatkowego przez wskazanie, kto jest podatnikiem z tytułu dokonania poszczególnych czynności (art. 8 pkt 5 projektu),
- uchylecia, jako zbędnego, przepisu przewidującego obniżenie o 50% stawki podatku od dokonania czynności, w przypadku, gdy jedną ze stron tej czynności jest podmiot zwolniony z podatku (art. 8 pkt 7 lit. b projektu),
- odebrania nabywcom rzeczy do przerobu lub odprzedaży statusu płatników podatku w związku z tym, iż jako nabywcy są podatnikami z tytułu zawartych umów sprzedaży, co oznacza, iż nie mogą być równocześnie płatnikami (art. 8 pkt 9 lit. a projektu); ze zmianą tą wiąże się nowelizacja przepisów dotyczących momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku umów sprzedaży (art. 8 pkt 4 lit. a projektu) oraz uchylecie przepisu dotyczącego podstawy opodatkowania przy

- umowach sprzedaży rzeczy ruchomych nabywanych do przerobu lub odprzedaży (art. 8 pkt 6 lit. a projektu),
- niektórych przepisów dotyczących właściwości miejscowej organów podatkowych, przez wskazanie, iż kryterium określenia tej właściwości jest miejsce zamieszkania lub adresu siedziby podatnika, a nie zbywcy albo jednej ze stron czynności (art. 8 pkt 11 projektu).

Opodatkowanie podwyższenia kapitału w spółkach kapitałowych

Podatek od czynności cywilnoprawnych od umowy spółki i jej zmiany jest odpowiednikiem podatku kapitałowego uregulowanego w Dyrektywie Rady z dnia 17 lipca 1969 r., dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (69/335/EWG), której przepisy nakładają na państwa członkowskie obowiązek ujednoczenia podatku kapitałowego zarówno pod względem jego struktury, jak i stawek. Przepisy te implementowano do prawa krajowego ustawą z dnia 19 grudnia 2003r. o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 42).

Wniesienie do spółki wkładu niepieniężnego (aportu) podlega podatkowi od towarów i usług, jak również wypełnia dyspozycję art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. k ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych przewidującego opodatkowanie umowy spółki lub zmiany tej umowy polegającej na zwiększeniu majątku spółki albo podwyższeniu kapitału zakładowego.

Projektowana zmiana w art. 2 w pkt 4 zmierza do zapewnienia jednolitych zasad opodatkowania umowy spółki, niezależnie od tego, w jaki sposób czynność traktowana w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych jako zmiana umowy spółki opodatkowana jest podatkiem od towarów i usług (art. 8 pkt 3 lit. b tiret drugie projektu).

Ponadto dokonano zmiany polegającej na zniesieniu zwolnienia od umowy pożyczki udzielonej spółce kapitałowej przez wspólnika (akcjonariusza) (art. 8 pkt 8 lit. a tiret drugie projektu), wprowadzając jednocześnie tę czynność, zgodnie z założeniami Dyrektywy, do katalogu czynności uznawanych za zmianę umowy spółki kapitałowej (art. 8 pkt 1 projektu).

Realizując główne założenia Dyrektywy stanowiące, iż kapitał spółki powinien być opodatkowany w Państwach Członkowskich jednokrotnie, proponuje się odstępianie od opodatkowania podwyższenia kapitału zakładowego, jeżeli pochodzi z kwot udzielonych pożyczek uprzednio opodatkowanych podatkiem od czynności cywilnoprawnych (art. 8 pkt 6 lit. c tiret drugie projektu).

Projekt wprowadza również zmianę w ustawie polegającą na zniesieniu zwolnienia umów spółek, których skutkiem jest przeniesienie rzeczywistego ośrodka zarządzania lub siedziby spółki kapitałowej z państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wartość kapitału spółki była opodatkowana podatkiem kapitałowym w państwie członkowskim, ze względu na fakt, iż czynność ta nie podlega podatkowi (art. 8 pkt 8 lit. b projektu).

Jednocześnie należy wskazać, iż w projekcie dokonano zmiany definicji państwa członkowskiego, przez objęcie tym pojęciem nie tylko państw członkowskich Unii Europejskiej, ale również państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (art. 8 pkt 2 lit. a projektu).

Ponadto proponuje się uchylenie przepisu dotyczącego zwrotu podatku w przypadku, gdy umowa spółki w wyniku ostatecznej decyzji odmawiającej spółce wydania koncesji na podjęcie działalności gospodarczej została rozwiązana, jako nieznaidującego zastosowania w praktyce oraz w zawiązku z faktem, iż przepisy Dyrektywy nie przewidują zwrotu podatku od umów spółki (art. 8 pkt 10 projektu).

Pozostałe propozycje mają charakter doprecyzowujący i redakcyjny, zapewniający jednocześnie uszczelnienie systemu podatkowego (art. 8 pkt 6 lit. c tiret pierwsze projektu oraz art. 8 pkt 8 lit. a tiret pierwsze projektu).

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2007r. i miała zastosowanie do czynności cywilnoprawnych dokonanych od dnia wejścia w życie przepisów.

IX. Art. 9. Zmiany w ustawie – **Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi** stanowią dostosowanie do przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa. Proponuje się zachowanie obecnie obowiązującej zasady zaskarżalności interpretacji indywidualnych do sądu do sądu administracyjnego. Rezygnacja z formy decyzji w sprawie interpretacji indywidualnej i wprowadzenie nowego aktu administracyjnego jakim będzie pisemna interpretacja (art. 19b ustawy – Ordynacja podatkowa) indywidualna wymaga dodania w art. 3 § 2 pkt 4a i zmiany dostosowawczej w pkt 8. W art. 146 § 1 i art. 149 zmiany dostosowawcze – uzupełnienie odesłań o przepisy dodawane w art. 3 § 2.

X. Art. 12 projektu nadaje nowe brzmienie ostatniemu zdaniu w art. 18 **ustawy z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych** oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 202, poz. 1956, z późn. zm.). Przepis ten stanowi, że „w razie zwrotu kwot przekazanych w latach 1995-1997 z dochodu uzyskanego przez spółdzielnie, a przeznaczonego na powiększenie udziałów, spółdzielnie pobierają zryczałtowany podatek dochodowy, jeżeli w latach tych nie pobierały zryczałtowanego podatku. Podatek wynosi 20 % kwoty wypłaty i jest pobierany w dniu jej dokonania. Rolnicze spółdzielnie produkcyjne i inne spółdzielnie zajmujące się produkcją rolną ustalają kwotę wypłat podlegającą opodatkowaniu w takim stosunku, w jakim w roku poprzedzającym te wypłaty przychody z działalności innej niż wymieniona w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1 pozostają w ogólnej kwocie przychodów. Przepis art. 42 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2004 r., stosuje się odpowiednio.”. Zatem, zgodnie z ostatnim zdaniem, na spółdzielniach, o których mowa wyżej ciąży obowiązek nie tylko poboru, wpłacania podatku na rachunek urzędu skarbowego, ale również obowiązek składania stosownych deklaracji podatkowych. Z tym, że zgodnie z proponowanymi regulacjami - związanymi m.in. ze „zwolnieniem” płatników z obowiązku składania comiesięcznych deklaracji (w miejsce rocznych) – zmianie ulegają powołania; po zmianach o deklaracji PIT-8A stanowił będzie art. 42 ust. 1a, a nie art. 42 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

XI. Art. 15. Przedstawiony projekt zmiany **ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług** (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.) został opracowany w ramach rządowego projektu „Podatki i Rozwój” i stanowi realizację zadania w zakresie „Działań na rzecz racjonalności i przejrzystości finansów publicznych”. Podstawowym założeniem proponowanych zmian było uproszczenie przepisów w zakresie podatku od towarów i usług, doprecyzowanie brzmienia określonych regulacji prawnych oraz zniesienie lub zmniejszenie

barier i ograniczeń formalnoprawnych wynikających z obecnych uregulowań. Wśród zmian o charakterze technicznym i legislacyjnym zaproponowano również zmiany o charakterze merytorycznym, w szczególności zmiany w zakresie odliczania podatku naliczonego oraz rozliczania podatku, w tym długości okresu rozliczeniowego, zasad zwrotu różnicy podatku oraz rozliczenia ryczałtowego przez niektóre grupy podatników, a także zmiany zasad rozliczania podatku związanego z użytkowaniem samochodów osobowych.

W art. 7 ustawy

Proponowana zmiana w art. 7 w ust. 1 pkt 6 ma charakter wyłącznie techniczny potwierdzający obecnie stosowaną praktykę. Wprowadzenie zmiany ma jednak na celu eliminację wątpliwości w tym zakresie przedstawianych w licznych zapytaniach kierowanych do organów podatkowych. Zmiana ta ma na celu wskazanie jednoznacznie, że dostawą jest również sprzedaż praw spółdzielczych.

Dodanie pkt 7 w ust. 1 w art. 7 ma na celu uznanie za dostawę towarów czynności ustanowienia oraz zbycia prawa wieczystego użytkowania gruntów. Obecnie czynności te traktowane są jako świadczenie usług, gdyż zgodnie z Szóstą Dyrektywą Rady przeniesienie praw do nieruchomości uznawane jest za świadczenie usług. Jednakże Państwa Członkowskie mogą postanowić, że tego typu czynności zostaną uznane za odpłatną dostawę towarów. Co do zasady większość czynności ustanowienia praw wieczystego użytkowania miała miejsce przed dniem 1 maja 2004r. Czynności te dotyczą długich okresów (99 lat). Fakt ustanowienia tych praw w zdecydowanej większości przed dniem 1 maja 2004r. powoduje, że nie uwzględniają one kwot podatku. Brak jest też swobody zmiany opłat z tego tytułu. Dlatego też proponuje się skorzystanie z możliwości jakie daje Dyrektywa i potraktowanie ich jako dostawy towarów. Skutkiem tego będzie to, że praktycznie w większości przypadków podatek od towarów i usług nie będzie miał do tych czynności zastosowania.

W art. 15 modyfikuje się definicję działalności gospodarczej w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych obecnych przepisów.

Zmiana **art. 19** ma na celu ujednoczenie momentu powstania obowiązku podatkowego, przy czym generalną zasadą będzie, że obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż z dniem wystawienia faktury albo uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności, w tym również zadatku, zaliczki, przedpłaty lub raty – w odniesieniu do tej części należności, która została uregulowana lub której termin upłynął.

Nowe brzmienie **art. 21 ust. 6** związane jest ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

Nowe brzmienie **art. 29 ust. 6** związane jest ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

W **art. 29 ust. 10** dostosowano do dodawanego ust. 10a. W ust. 10a proponuje się aby w przypadku nieodpłatnej dostawy towarów używanych (w rozumieniu art. 43 ust. 2) przy

określaniu podstawy opodatkowania uwzględniano zużycie przekazywanych towarów. Tym samym przepis odwołuje się do wartości rynkowej przekazywanego towaru. Wskazana zmiana wyeliminuje obowiązujący obecnie stan, w którym podatnik zamierzający przekazać używane towary (np. komputery) na cel charytatywny, zobowiązany jest naliczać podatek VAT od ceny nabycia przekazywanych towarów, a nie od ich aktualnej wartości.

Art. 33 i 33a, 34 i 37a Proponowana zmiana wprowadza możliwość wykazywania podatku należnego z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej bez konieczności uiszczania tego podatku w urzędzie celnym. Propozycja ta dotyczy będzie podatników, stosujących procedurę uproszczoną, o której mowa w art.76 ust.1 lit. a-c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Podatnik, który zdecyduje się rozliczać podatek w deklaracji będzie musiał zawiadomić o tym zamiarze naczelnika urzędu celnego i naczelnika urzędu skarbowego. Ponadto będzie zobowiązany do złożenia zabezpieczenia.

Zmiana ta spowoduje uproszczenie rozliczeń podatku przez tych importerów. Rozliczenie to będzie co do zasady analogiczne jak przy transakcjach wewnątrzspółnotowych i stanowić będzie znaczne odciążenie importerów. Pociągnie to jednakże za sobą pewne skutki związane z przesunięciem dochodów w czasie.

Nowe brzmienie **art. 38 ust. 1** związane jest ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

Projektowana ustawa przewiduje również poprzez nowe brzmienie **art. 42 ust. 12** uproszczenie rozliczania wewnątrzspółnotowej dostawy towarów. Z uwagi na system wymiany informacji o VAT z innymi państwami członkowskimi i konieczność zachowania porównywalności danych uproszczenie dotyczy podatników rozliczających podatek od towarów i usług miesięcznie w stosunku do transakcji dokonywanych w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału. Uproszczenie polega na tym, iż w przypadku braku dowodów potwierdzających wywiezienie z terytorium kraju i dostarczenie do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju towarów będących przedmiotem wewnątrzspółnotowej dostawy towarów podatnik nie musi jej wykazywać jako sprzedaży krajowej do momentu złożenia rozliczenia za ostatni miesiąc w kwartale. W przypadku gdy w tym czasie otrzyma stosowne dowody wykaże tę dostawę jako wewnątrzspółnotową.

W **art. 86** proponuje się zmianę w zakresie generalnego terminu odliczania podatku naliczonego (z momentu otrzymania faktury albo dokumentu celnego na moment powstania obowiązku podatkowego z tytułu którego u nabywcy występuje podatek naliczony, pod warunkiem posiadania przez niego faktury albo dokumentu celnego. Ponadto proponuje się uchylene ust. 3 – 7a. Proponowana zmiana ma na celu wprowadzenie pełnego odliczenia podatku od towarów i usług związanego z nabyciem samochodów osobowych. Jednocześnie zmiana ta wiąże się z propozycją dodania rozdziału 9 do zmienianej ustawy o podatku od towarów i usług dotyczącego opodatkowania wykorzystywania samochodów osobowych na cele prywatne. Co do zasady podatnicy podatku od towarów i usług będą mieli prawo do odliczenia całej kwoty podatku naliczonego z tytułu nabycia samochodu osobowego według

ogólnych zasad wynikających z przepisów ustawy. Z drugiej zaś strony wykorzystywanie tego samochodu przez podatnika wiązało się będzie z koniecznością zapłacenia podatku za każdy kolejny miesiąc jego używania od podstawy opodatkowania stanowiącej 0,5% wartości rynkowej z dnia przyjęcia do używania.

Proponowana zmiana w **ust. 2 pkt 5 art. 86** związana jest z dodaniem art. 33a i wprowadzeniem możliwości rozliczania podatku związanego z importem w deklaracji. Zmiana ta wprowadza zasady odliczania podatku z tytułu importu według analogicznych zasad jak przy wewnątrzspółnotowym nabyciu (w deklaracji).

Nieuwzględnienie w nowym brzmieniu ust. 10 dotychczasowego pkt 3 wiąże się z wprowadzeniem nowej zasady dotyczącej terminu odliczania podatku naliczonego oraz nowymi zasadami w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

Nadanie nowego brzmienia w **art. 86 ust. 12** wiąże się ze zmianą w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

Zmiana w **ust. 19 art. 86** związana jest z propozycją zawartą w art. 87 umożliwienia podatnikom, którzy w okresie rozliczeniowym nie wykonali żadnych czynności opodatkowanych otrzymania zwrotu podatku w terminie 180 dni. Tym samym w ust. 19 pozostawiono podatnikowi możliwość zdecydowania czy kwotę podatku naliczonego podatnik przeniesie do rozliczenia na następny okres czy też wystąpi o jej zwrot.

Propozycje zmian w **art. 87** mają na celu ustalenie jednego 70 dniowego podstawowego terminu zwrotu podatku. Skrócenie terminu zwrotu pozwoli podatnikom na szybsze otrzymanie kwot podatku z tytułu nabycia towarów i usług. Z drugiej jednak strony aparat skarbowy musi dysponować odpowiednim czasem na dokonanie zwrotów oraz zweryfikowania ich zasadności. Terminu 70-dniowego nie będzie można co do zasady zastosować do podatników, którzy wykonują czynności opodatkowane krócej niż rok, jak również do podatników, którzy w danym okresie rozliczeniowym nie dokonali czynności opodatkowanych. W ich przypadku termin na dokonanie zwrotu wynosi 180 dni.

Oprócz zasadniczego 70 dniowego terminu zwrotu w proponowanym przepisie pozostawiono możliwość uzyskania przez podatnika zwrotu w terminie przyspieszonym, tj. 25 dni.

Rozwiązania zaproponowane w art. 87 zakładają możliwość skrócenia do 70 dni wydłużonych terminów zwrotu pod warunkiem złożenia przez podatnika w urzędzie skarbowym zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku. Zabezpieczenie to może być złożone w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, poręczenia banku, weksla, czeku, papierów wartościowych na okaziciela czy depozytu w gotówce. Projektowane przepisy określają te zabezpieczenia, pozostawiając ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych możliwość określenia w drodze rozporządzenia szczegółowego sposobu przyjmowania zabezpieczeń, jak również możliwość określenia innych form zabezpieczeń.

Proponowane zmiany w art. 87 mają również na celu umożliwienie podatnikom uzyskania zwrotu podatku w sytuacji gdy wydłużono termin zwrotu. Podatnik jest wówczas zobowiązany do złożenia zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.

Istotną zmianą jest również wprowadzenie możliwości uzyskania zwrotu podatku przez podatników, którzy w danym okresie nie wykonali czynności opodatkowanych. Dotychczas byli oni uprawnieni jedynie do przenoszenia kwoty podatku naliczonego na następne okresy rozliczeniowe. Jak zaznaczono wyżej, w przypadku tych podatników termin zwrotu podatku został ustalony na 180 dni. Zmiana ta skutkuje wykreśleniem z ustawy art. 93 (zwrot podatku w formie zaliczki).

W **art. 88** w związku z wykreśleniem definicji samochodów osobowych w art. 86, do której to definicji odwołuje się przepis ograniczający prawo do odliczenia podatku naliczonego związanego z zakupem paliwa, konieczna była zmiana referencji w art. 88 w ust. 1 pkt 3.

Propozycja uchylenia w **art. 97 ust. 5-8** związana jest z likwidacją kaucji gwarancyjnej w przypadku gdy podatek rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych lub podatek, który wykonują te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, występuje o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, w przypadku gdy zwrot podatku związany jest z dokonywaniem wewnątrzspółnotowych dostaw towarów. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami podatek, który prowadzi działalność opodatkowaną w okresie krótszym niż 12 miesięcy otrzymuje zwrot podatku w związku z dokonywaniem wewnątrzspółnotowych dostaw towarów w terminie 180 dni. Jeżeli chciałby uzyskać zwrot w terminie 60 dni musi on złożyć kaucję gwarancyjną w wysokości 250.000 zł. Przedmiotowy przepis znosi ten wymóg. Jednocześnie w celu zabezpieczenia wyłudzeń podatku w przedmiotowych sytuacjach, jak wskazano powyżej, w art. 87 proponuje się dodanie ust. 4b – 4f wprowadzających zabezpieczenie majątkowe w przypadku gdy podatek, o którym mowa powyżej wystąpi o zwrot podatku. Proponuje się ustalenie zabezpieczenia w wysokości kwoty odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku, przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów zaliczanych do środków trwałych nabywcy.

W **art. 99** proponuje się wprowadzenie zmian umożliwiających dokonywanie wszystkim podatnikom rozliczeń kwartalnych. Propozycje przepisów związane z nowymi rozliczeniami kwartalnymi dotyczą również zmian w art. 103, 104 i 114. Proponowane przepisy umożliwiają składanie przez podatników deklaracji kwartalnych, przy czym pozostawiono podatnikom możliwość wyboru miesięcznego okresu rozliczeniowego. W przypadku gdy podatek nie dokona takiego wyboru, składać będzie deklaracje kwartalne i równocześnie będzie obowiązany do wpłaty zaliczek na poczet podatku w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego wynikającego z deklaracji z poprzedniego kwartału w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu za który wpłacana jest zaliczka. Obowiązek wpłacania zaliczek nie dotyczy małych podatników oraz tych, u których nie wystąpiło zobowiązanie podatkowe w poprzednim kwartale. Podatek który zrezygnuje z rozliczeń kwartalnych ponownie będzie mógł skorzystać z tej formy składania deklaracji dopiero po upływie 24 miesięcy od dnia rezygnacji.

Proponuje się również zmiany w **art. 105** w zakresie wydawania zaświadczeń dotyczących sprowadzanych z państw członkowskich Unii Europejskiej samochodów. Zgodnie z

propozycją zaświadczenia byłyby wydawane przede wszystkim dla nowych środków transportu, co znacząco ograniczałoby liczbę wydawanych zaświadczeń, zmniejszyłoby tym samym obciążenie pracą urzędów skarbowych oraz ograniczyło formalności związane ze sprowadzeniem samochodów używanych. W związku z projektowanymi zmianami w ustawie o podatku od towarów i usług proponuje się również konsekwentnie zmienić przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym w zakresie dokumentów niezbędnych do rejestracji pojazdu.

Zmiany polegające na nadaniu nowego brzmienia **art. 109 ust. 2** oraz **uchylenie ust. 4 – 8** tego artykułu stanowią realizację założeń rządowego programu na rzecz racjonalizacji i przejrzystości finansów publicznych. Zgodnie z obecnym brzmieniem ust. 2 w przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji organ podatkowy oszacowuje przychody i dokonuje ich opodatkowania wg stawki 22% bez prawa do odliczenia podatku naliczonego. Propozycja zmiany regulacji w ust. 2 przywraca prawo do odliczenia jak również nakłada na organ podatkowy obowiązek wyliczenia podatku wg odpowiednich stawek podatku. Skreślenie ust 4 – 8 w art. 109 stanowi natomiast eliminację 30% sankcji w przypadku zaniżenia zobowiązania podatkowego przez podatnika.

Konsekwencją zmian w art. 109 w zakresie tzw. sankcji jest zmiana **art. 110**.

Proponowane zmiany w **art. 111** w zakresie regulacji dotyczących stosowania kas fiskalnych dotyczą dwóch kwestii. Uchylenie ust. 2 powoduje wyeliminowanie sankcji w przypadku gdy podatnik mimo ciążącego na nim obowiązku nie ewidencjonuje przychodów za pomocą kas rejestrujących. Wprowadzenie przepisu jest realizacją założeń rządowego programu na rzecz racjonalizacji i przejrzystości finansów publicznych. Propozycja zmiany zapisu w ust. 4 zmienia zasady rekompensowania podatnikom wydatków związanych z nabyciem kas rejestrujących, poprzez wprowadzenie nowej wysokości limitu rekompensaty za zakupioną kasę. Projekt przewiduje zwrot 90% kwoty wydatkowanej nie więcej niż 700 zł.

Projektowane przepisy (**art. 114a**) wprowadzają możliwość rozliczania się przez niektórych podatników w formie ryczałtu kwotowego. Celem wprowadzenia projektowanych przepisów jest uproszczenie rozliczeń dla podatników podatku od towarów i usług prowadzących działalność w niewielkim rozmiarze na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Możliwość rozliczania się w formie Karty VAT dotyczyć będzie podatnika będącego osobą fizyczną, u którego wartość sprzedaży (bez kwoty podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 35.000 euro; w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego czynności opodatkowane w formie ryczałtu – wartość sprzedaży oblicza się w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży.

Przeliczenia kwoty wyrażonej w euro dokonuje się według zasad analogicznych jak dla tzw. małych podatników, tj w sposób określony w art. 2 pkt 25

Podatnik podatku od towarów i usług będzie mógł wybrać opodatkowanie w formie ryczałtu kwotowego po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminach wskazanych w projektowanych przepisach.

Możliwość wyboru opodatkowania w tej formie dotyczyć będzie podatników podatku od towarów i usług wykonujących wyłącznie usługi świadczone na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej.

Przewiduje się dwie stawki ryczału – 500 zł dla podatników świadczących niektóre tzw. usługi niematerialne (określone w załączniku nr 10 do ustawy) oraz 200 zł dla świadczenia usług innych usług wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy. Stawki ryczału podwyższa się odpowiednio o 20 % w przypadku gdy podatnik zatrudnia 1. osobę albo o 40 % - w przypadku gdy podatnik zatrudnia 2. osoby. Projektowane przepisy przewidują wyłączenia możliwości stosowania ryczału m.in. z uwagi na liczbę zatrudnianych przez podatnika pracowników czy rodzaje świadczonych usług.

Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczału kwotowego będzie mógł zrezygnować z tej formy rozliczeń, nie wcześniej jednak niż po upływie 8 kwartałów za które rozliczał się w ten sposób.

Podatnik podatku od towarów i usług, który wybrał opodatkowanie w formie ryczału:

- obowiązany jest do prowadzenia dziennej ewidencji sprzedaży, w celu ustalenia czy nie nastąpiło przekroczenie kwoty uprawniającej do korzystania z tej formy opodatkowania,
- obowiązany jest do składania deklaracji uproszczonej,
- Projektowane przepisy zawierają również regulacje określające moment utraty prawa do korzystania z możliwości rozliczania się w formie ryczału.

Podatnikowi, który wybrał rozliczanie się w formie ryczału nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Propozycja **dodania nowego rozdziału 9** do ustawy związana jest z propozycją zniesienia ograniczeń w odliczaniu podatku naliczonego związanego z zakupem samochodów osobowych przez podatników. Zmiana w zakresie zasad rozliczania podatku z tytułu nabycia i wykorzystywania na cele służbowe i prywatne samochodów osobowych jest odpowiedzią na liczne postulaty branży motoryzacyjnej oraz przedsiębiorców wykorzystujących w prowadzonej działalności tego typu pojazdy. Uwzględniając pełne odliczanie podatku od nabycia samochodów osobowych oraz mając na uwadze, że samochody osobowe co do zasady zawsze są wykorzystywane na cele prywatne również – w rozdziale tym wprowadza się regulacje związane z opodatkowaniem wykorzystywania tych samochodów w firmach. Podstawą opodatkowania byłoby 0,5% wartości przyjętej do amortyzacji nie mniej niż 0,5 % wartości rynkowej. Kwoty te obliczane byłyby co miesiąc przez każdego podatnika, który nabył samochód osobowy, z wyjątkiem tych przypadków, gdy samochody przeznaczone są do odprzedaży lub najmu, dzierżawy, itp.

Zmiana tytułu **załącznika nr 9** do ustawy ma charakter techniczny.

W przepisach przejściowych w art. 43 z uwagi na zmiany zasad i terminów zwrotów różnicy podatku określono kwestię dokonywania tych zwrotów w okresie przejściowym. Generalnie nowe zasady zwrotów różnicy podatku określone w zmienianym art. 87 będą stosowane od pierwszego rozliczenia (miesięcznego lub kwartalnego) składanego za okres rozliczeniowy następujący po kwartale, w którym wejdzie w życie projektowana nowela. Przepis ten odnosi się również do sposobu postępowania z postępowaniami, które nie zostały zakończone ostateczną decyzją a dotyczyły ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego. Jest to wynik likwidacji sankcji w projektowanej zmianie.

W związku ze zmianą długości obowiązkowego okresu rozliczeniowego z miesiąca na kwartał (przy zachowaniu miesięcznego okresu rozliczeniowego jako rozwiązania fakultatywnego) w art. 44 określono zasady składania tych rozliczeń w okresie przejściowym. Generalnie składanie rozliczeń kwartalnych przez podatników, którzy rozliczali się za okresy miesięczne, będzie możliwe począwszy od rozliczenia za kwartał następujący po kwartale, w którym wejdzie w życie nowela.

W związku z proponowaną zmianą zasad w zakresie odliczania podatku naliczonego przy umowie najmu, dzierżawy, leasingu i innych umów o podobnym charakterze, których przedmiotem są samochody osobowe (w rozumieniu projektowanej noweli), przepisem art. 45 proponuje się, iż w ramach ww. umów zawartych przed dniem wejścia w życie noweli, których przedmiotem są ww. samochody osobowe, odliczenia podatku naliczonego od rat wynikających z tych umów dokonuje się według zasad obowiązujących przed dniem wejścia w życie projektowanej noweli.

W art. 46 w związku z wprowadzanymi szczególnymi zasadami opodatkowania wykorzystywania samochodów osobowych (art. 138a-138c) proponuje się wyłączenie opodatkowania według tych zasad w stosunku do samochodów, w stosunku do których podatek naliczony został ograniczony na podstawie art. 86 ust. 3-8 zmienianej ustawy i nie ma już uzasadnienia do nakładania podatku zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami od wykorzystania tych samochodów.

XII. Przepisy przejściowe i końcowe

1. Art. 20 projektu – przepis przejściowy związany z procedurą wiążących interpretacji prawa podatkowego. Z uwagi na zasadnicze zmiany w tym zakresie dotyczące praktycznie wszystkich zagadnień wiążących interpretacji prawa podatkowego proponuje się kontynuację postępowań na zasadach dotychczas obowiązujących (ust.1) i stosowanie dotychczasowych trybów weryfikacji wydanych interpretacji (ust.2) do wydanych interpretacji. W celu maksymalnej ochrony praw nabytych skutki prawne związane z wydaniem pisemnych interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach ocenia się wedle tych przepisów, które miały zastosowanie do wydania tych interpretacji (ust.3).

2. Art. 21 projektu zawiera przepisy przejściowe dotyczące zmian w ustawie o podatku od spadków i darowizn, których konsekwencją jest stosowanie nowej regulacji do nabycia rzeczy i praw majątkowych, które nastąpiło po dniu wejścia w życie zmian do ustawy.

3. Art. 22 projektu - przepis ten określa wysokość kosztów uzyskania przychodów, jakie w rozliczeniu rocznym za 2006 r. będzie mógł zastosować zarówno płatnik, jak i podatnik, uzyskujący przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy, pracy nakładczej oraz z działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 13 pkt 5, 7 i 9 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Koszty te w stosunku do obecnie obowiązujących są wyższe, gdyż zostały obliczone od waloryzowanej skali podatkowej, która będzie miała zastosowanie do dochodów uzyskanych w 2006 r. na podstawie przepisu przejściowego.

2. Art. 23 projektu - do obliczenia podatku za 2006 r. nie będzie miała zastosowania skala podatkowa w obecnie obowiązującym brzmieniu, lecz skala zwaloryzowana. Celem powyższej regulacji jest bowiem obniżenie obciążenia podatkiem dochodowym od osób fizycznych w związku z „odejściem” w 2001 r. od zasady corocznej waloryzacji zarówno progów, jak i kwoty zmniejszającej podatek.

3. Art. 24 projektu - regulacja dotyczy obowiązków płatników, dokonujących rocznego obliczenia podatku za podatnika (np. organy rentowe i zakłady pracy). Jest konsekwencją wprowadzenia „odrębnej” skali podatkowej oraz zwaloryzowanych kosztów uzyskania przychodów mających zastosowanie do obliczenia podatku za 2006 r.

4. Art. 25 projektu jest konsekwencją uchylecia art. 27e ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Przepis ten stanowi, że osobie prowadzącej gospodarstwo domowe, która zgodnie z przepisami o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zawarła umowę aktywizacyjną z osobą bezrobotną w celu wykonania pracy zarobkowej w gospodarstwie domowym i poniosła z tego tytułu wydatki z własnych środków na opłacenie składek a ubezpieczenie społeczne, przysługuje odliczenie od podatku tych składek, na zasadach określonych w ustawie. Celem proponowanej regulacji jest zachowanie praw nabytych dla osób prowadzących gospodarstwo domowe, które umowę aktywizacyjną zawarły przed dniem 1 stycznia 2007 r., tj. przed uchyleciem ww. art. 27e ustawy. Jednocześnie, aby uniknąć ewentualnego „obchodzenia” tego przepisu proponuje się, aby odliczeniu podlegały wyłącznie te składki, które będą opłacane wyłącznie do upływu terminu trwania umowy, określonego na dzień 31 grudnia 2006 r. W konsekwencji przepis ten nie będzie miał zastosowania do wydatków ponoszonych na skutek przedłużenia umowy, o której mowa w ust. 1, dokonanych od dnia 1 stycznia 2007 r.

5. Art. 26 projektu - przepis ten jest konsekwencją uchylecia, z dniem 1 stycznia 2007 r., art. 27d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych określającego mechanizm dokonywania 1% zmniejszenia podatku należnego z tytułu darowizny pieniężnej na rzecz organizacji pożytku publicznego, z jednoczesnym wprowadzeniem nowych zasad przekazywania 1%. Z tym, że nowe zasady będą miały zastosowanie do dochodów uzyskanych począwszy od 2007 r. Celem przedmiotowej regulacji jest zatem jednoznaczne określenie zasad dokonywania 1% zmniejszenia w zeznaniach podatkowych składanych za 2006 r., a obejmujących wpłaty na rzecz organizacji pożytku publicznego dokonane od 1 maja 2006 r. do 31 grudnia 2006 r. oraz od 1 stycznia 2007 r. do dnia złożenia zeznania podatkowego za 2006 r. Mogą pojawić się bowiem wątpliwości, czy wpłaty dokonane w okresie składania zeznań podatkowych za 2006r. (tj. od 1 stycznia 2007r. do 30 kwietnia 2007r.) mogą stanowić podstawę do 1% zmniejszenia podatku należnego wynikającego z zeznania podatkowego złożonego za 2006 r.

6. Art. 27 projektu Przepisy tego artykułu zachowują prawa nabyte dla podatników, którzy przed 1 stycznia 2007r. nabyli lub wybudowali i oddali do użytkowania nieruchomości i

prawa określone w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a-c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z proponowanym brzmieniem do dochodu z odpłatnego zbycia tych nieruchomości (praw), stosuje się zasady określone w ustawie wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r.

7. Art. 28 projektu Przepis ust. 1 związany jest z projektowanym uchyleciem regulacji w zakresie możliwości amortyzowania fabrycznie nowych środków trwałych w wysokości 30% wartości początkowej tych środków trwałych. Z kolei ust. 2 dotyczy podatników, którzy na dzień 31 grudnia 2006r. korzystali z opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych lub kartą podatkową. Podatnicy ci zmieniając z dniem 1 stycznia 2007 r. formę opodatkowania ze zryczałtowanej na ogólne zasady według progresywnej skali podatkowej albo 19% stawki podatkowej, w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych będą musieli uwzględnić odpisy amortyzacyjne przypadających za okres opodatkowania w formach zryczałtowanych.

8. Art. 29 projektu - proponowana regulacja jest konsekwencją zmiany zasad przekazywania 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego (obecny art. 27d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Celem przepisu jest zachowanie *status quo* w odniesieniu do zwróconych darowizn, które w latach ubiegłych zmniejszyły należny podatek. Jeżeli zwrot przedmiotowych kwot nastąpił po 31 grudnia 2006 r., to na podatniku ciążył będzie obowiązek ich doliczenia w zeznaniu podatkowym, według tych samych zasadach co aktualnie obowiązujących.

9. Art. 30 projektu Zmiana dotyczy możliwości dokonania pomniejszenia podatku z tytułu ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych o wpłaty na rzecz organizacji pożytku publicznego przez podatników, którzy w okresie od dnia 1 lutego 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. oraz od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia złożenia zeznania za 2006 r., dokonali takich wpłat. Zmniejszenia takiego dokonują podatnicy w zeznaniu o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych (PIT-28) składanego przez podatnika w terminie do 31 stycznia następnego roku. Ponieważ projekt ustawy przewiduje utratę mocy obowiązującej ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne z dniem 1 stycznia 2007 r., powyższy przepis stanowić będzie podstawę prawną do dokonywania przedmiotowych odliczeń w zeznaniu PIT-28 składanym po tym dniu.

10. Art. 31 projektu - przepis reguluje sytuację podatników, którzy na dzień 31 grudnia 2006r. korzystali z opodatkowania pozarolniczej działalności gospodarczej ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych lub w formie karty podatkowej. Podatnicy, którzy w terminie do dnia 20 stycznia 2007 r. nie wybiorą opodatkowania według 19% stawki podatku, będą opodatkowani na ogólnych zasadach według progresywnej skali podatkowej. Z kolei ust. 2 dotyczy podatników, którzy na dzień 31 grudnia 2006 r. korzystali z opodatkowania ryczałtem ewidencjonowanym przychodów z najmu lub z umów o podobnym charakterze. Jeżeli podatnicy ci, w terminie do 20 stycznia 2007 r. nie złożą oświadczenia o ustalaniu kosztów uzyskania przychodów z tych tytułów w sposób ryczałtowy (30% przychodu), dochód do opodatkowania będzie ustalany z uwzględnieniem kosztów rzeczywistych.

11. Art. 32-34 są w szczególności konsekwencją projektowanego uchylecia ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

12. Art. 35 projektu - przepis uchyla obowiązek wydania przez Ministra Finansów obwieszczenia w sprawie stawek karty podatkowej i kwot określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku na rok 2007 – konsekwencja postanowień art. 47 projektu.

13. Art. 36 projektu - przepis ten zachowuje moc obowiązującą aktów prawnych wydanych na podstawie przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, do czasu wydania nowych aktów, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2007 r.

13. Art. 37 – 39 projektu

Wprowadzają zasadę ochrony praw słusznie nabytych dla podatników, których rok podatkowy rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2007 r., a zakończył po tym dniu. Zgodnie z wprowadzonym przepisem podatnicy ci, będą mogli stosować ustawę w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r.

Zasadą tą objęci są także podatnicy dokonujący odpisów amortyzacyjnych od budynków i budowli (z wyjątkami określonymi w ustawie) wprowadzonych do ewidencji środków trwałych przed 1 stycznia 2007 r., a także podatnicy którzy wystawili faktury przed dniem 1 stycznia 2007 r., a których termin płatności upłynął po tym dniu.

14. Art. 40 projektu - przepis ujednocila rozumienie pojęcia „dochodu określonego na podstawie deklaracji miesięcznej” jako dochodu wykazanego w zeznaniu podatkowym złożonym za rok poprzedzający rok podatkowy.

Ocena Skutków Regulacji

I. Dotycząca zmian w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa:

1. Cel projektowanej ustawy.

Projektowana ustawa zmierza do kompleksowego unormowania następujących obszarów ogólnego prawa podatkowego:

- wiążące interpretacje przepisów prawa podatkowego,
- podpisywanie deklaracji podatkowych,
- rozprawa administracyjna,
- instytucja „sprawdzonego podatnika”.

2. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych projekt ustawy zostanie przekazany do opiniowania przez organizacje przedsiębiorców, związki zawodowe, Krajową Radę Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu ustawy zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów celem umożliwienia jego oceny przez wszystkich zainteresowanych.

3. Zakres oceny skutków regulacji.

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego.

Z uwagi na fakt, iż projektowana ustawa dotyczy materii ogólnego prawa podatkowego i zagadnień postępowania podatkowego, uchwalenie ustawy zasadniczo nie spowoduje skutków finansowych polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów podmiotów sektora finansów publicznych.

Skutki finansowe mogą wystąpić jedynie w następujących obszarach:

- 1) centralizacja wydawania wiążących interpretacji wymagać będzie utworzenia w Ministerstwie Finansów nowych departamentów zajmujących się tą problematyką. Zakłada się, że nowe departamenty powstaną na bazie Biur Informacji Podatkowej tworzonych obecnie w Bielsku-Białej, Lesznie, Płocku i Toruniu, a więc wydatki mogą wiązać się z dodatkowymi kosztami lokalowymi i kosztami infrastruktury technicznej (w wys. **ok. 3,6 mln zł.**). Koszty te mogą być częściowo zrównoważone opłatą za wydanie interpretacji. Obecnie wiążące interpretacje wydawane są w urzędach i izbach skarbowych. Mając na względzie pracochłonność tych zadań, należy szacunkowo przyjąć, że zajmuje się tym ok. 350-400 osób w pełnym wymiarze czasu pracy (70 tys. wniosków o wiążące interpretacje w 2005r.). Taką też liczbę osób należałoby zatrudnić w nowych departamentach Ministerstwa Finansów. Centralizacja wiążących interpretacji nie wymaga więc zwiększenia zatrudnienia, lecz innej alokacji kadr.
- 2) rejestry sprawdzonych podatników (wojewódzkie) będą prowadzone w izbach skarbowych, a w Ministerstwie Finansów będzie prowadzony Centralny Rejestr Sprawdzonych Podatników. Jest to nowe zadanie, którego realizacja wymaga utworzenia nowych komórek organizacyjnych w izbach skarbowych i w Ministerstwie Finansów oraz zatrudnienia w nich nowych pracowników. Z uwagi na brak danych co

do stopnia zainteresowania nabyciem statusu sprawdzonego podatnika, nie można określić konkretnych kosztów funkcjonowania rejestrów ani też precyzyjnej wielkości dodatkowego zatrudnienia. Przy szacunkowym założeniu, że w komórce organizacyjnej w izbie skarbowej zajmującej się prowadzeniem rejestru powinno być zatrudnionych średnio 5 osób (przy czym wielkość zatrudnienia w poszczególnych izbach skarbowych może być zróżnicowana w zależności od ilości podmiotów pozostających we właściwości izby) oraz 5 osób w Ministerstwie Finansów (Centralny Rejestr Sprawdzonych Podatników) zwiększenie zatrudnienia należy szacować na 85 etatów, a dodatkowe koszty z tym związane na **ok. 4 mln zł**. Koszty funkcjonowania rejestrów mogą być częściowo zrównoważone opłatą za wpis do rejestru. Nie można jednak oszacować wpływów z tytułu tej opłaty.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Rozszerzając krąg osób zobowiązanych do zachowania tajemnicy skarbowej na stażystów zwiększa się im możliwość zdobycia doświadczenia zawodowego, co wywiera korzystny wpływ na rynek pracy. Zmiana polegająca na wyłączeniu podatnika z odpowiedzialności w zakresie niepobranych przez płatnika zaliczek na podatek dochodowy może przyczynić się do ujawniania przypadków zatrudnienia „na czarno” i łamania praw pracowniczych.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Przedmiotowy projekt poprzez korzystne dla inwestorów unormowanie problematyki wiążących interpretacji prawa podatkowego może wywrzeć korzystny wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

II. Dotycząca zmian ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. od spadków i darowizn:

1. Cel wprowadzenia ustawy

Mając na uwadze charakter podatku od spadków i darowizn oraz fakt, że w większości przypadków dotyczy opodatkowania majątku przekazywanego nieodpłatnie między członkami najbliższej rodziny, podstawowym celem nowelizacji jest zniesienie obciążeń podatkowych tych osób. Zasadnicze zmiany polegają zatem na wprowadzeniu przepisów zwalniających od podatku nieodpłatne nabycie rzeczy lub praw przez osoby najbliższe, zaliczone w projekcie do 0 grupy podatkowej.

2. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu ustawy zostanie przekazany Krajowej Radzie Doradców Podatkowych oraz Krajowej Radzie Notarialnej oraz opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Tekst projektu ustawy zostanie także opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

3. Zakres oceny skutków regulacji

Wejście w życie ustawy nie spowoduje zwiększonych kosztów dla budżetu państwa.

Konsekwencją proponowanych zmian będzie jednak istotne zmniejszenie dochodów własnych gmin, jako beneficjentów wpływów z tego podatku, a zatem niezbędne jest dokonanie szczegółowej oceny skutków regulacji.

4. Skutki wprowadzenia regulacji:

1) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i dochody jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje ujemnych skutków finansowych dla budżetu państwa. Przewiduje się, że wydatki związane z koniecznością zapewnienia dostępności druków zgłoszeń o nieodpłatnym nabyciu rzeczy lub praw majątkowych przez osoby zwolnione od podatku, zrekompensowane zostaną zmniejszeniem kosztów druku formularzy zeznań podatkowych i eliminacją kosztów postępowań prowadzonych względem nabywców zaliczonych w projekcie do 0 grupy. Koszty utrzymania aparatu skarbowego administrującego podatkiem od spadków i darowizn ulegną zmniejszeniu.

Wejście w życie ustawy wpłynie na zmniejszenie wpływów budżetowych gmin ze względu na rozszerzenie zakresu ulg podatkowych, w szczególności zwolnienie od podatku osób bliskich należących do 0 grupy.

Według przeprowadzonych analiz można stwierdzić, że wpływy od nabywców zaliczonych obecnie do I grupy podatkowej kształtują się na poziomie 75-80 % całości wpływów z tego podatku (w 2004 r. – 218 mln zł, zaś w 2005 r. – ok. 240 mln zł), a zatem konsekwencją zniesienia opodatkowania nabycia majątku od krewnych w linii prostej (0 grupa) będzie zmniejszenie o ok. 65-70 % dotychczasowych dochodów budżetów gmin z tego źródła. Przewiduje się, że zmniejszenie dochodów budżetów gmin będzie następowało stopniowo w okresie kilkuletnim. Budżety gmin będą nadal zasilane wpływami z podatku od spadków i darowizn od nabycia majątku na podstawie stosunków prawnych powstałych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

Ujemne skutki finansowe mogą spowodować także pozostałe wprowadzone ulgi, mimo zrównoważenia w pewnym stopniu tych skutków przez doprecyzowanie przepisów.

Ujemne skutki finansowe projektowanej regulacji szacuje się na ok. 150 do 180 mln zł (docelowo). Precyzyjne określenie skutków finansowych nie jest możliwe ze względu na nieznaną liczbę zdarzeń podlegających regulacjom ustawy o podatku od spadków i darowizn.

Proponuje się, aby zrekompensowanie budżetom gmin ubytków w dochodach z tytułu zmniejszenia wpływów z podatku od spadków i darowizn nastąpiło bądź przez zwiększenie wysokości udziału gmin we wpływach z podatku dochodowego, bądź zostało zrekompensowane zwiększonymi wpływami wynikającymi ze zmian w innych ustawach dotyczących podatków stanowiących dochody gmin.

2) Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą mieć wpływ na rynek pracy.

3) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą wpływać na konkurencyjność gospodarki.

4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

III. Dotycząca zmian ustaw : z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń, z dnia 21 listopada o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz ustawy- Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw, z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, z dnia 20 maja 2005 r. o dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów rencistów i osób pobierających świadczenie przedemerytalne albo zasiłek przedemerytalny.

Przedkładana nowelizacja wpływa na obowiązki osób fizycznych uzyskujących dochody opodatkowane podatkiem dochodowym oraz na podmioty, które dokonują świadczeń na rzecz tych osób, obowiązanych do poboru zaliczek (podatku) od tych osób a także do sporządzania określonych ustawą dokumentów (deklaracji, informacji).

1.Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Szacuje się, że proponowane regulacje wpłyną na dochody sektora finansów publicznych z podatku dochodowego od osób fizycznych w roku budżetowym 2007 w następującej wysokości:

- likwidacja 50% i 20% kosztów uzyskania przychodów + 726 mln zł
- likwidacja deklaracji miesięcznych + 1,4 mln zł

Skutek oszacowano na podstawie kosztu druku w 2005 r. likwidowanych deklaracji,

- likwidacja odliczeń (tj. możliwości odliczania składek na ubezpieczenia społeczne przez osoby zatrudniające osoby bezrobotne i wydatków na działalność klubów sportowych)

Z uwagi jednak na fakt, że ulgi podatkowe wykazywane są w większości dopiero w zeznaniu rocznym – szacowany skutek finansowy w wysokości 20 mln zł wpłynie na zwiększenie dochodów z podatku PIT w roku budżetowym 2008.

- zmiana zasad przekazywania 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego (rozszerzenie zakresu i zmiana sposobu przekazywania)

Wg danych z rozliczenia podatku dochodowego od osób

fizycznych za 2004 r. zmniejszenia podatku z tytułu wpłaty na rzecz organizacji pożytku publicznego (1%) dokonało:

- 676.912 podatników opodatkowanych na ogólnych zasadach, według progresywnej skali podatkowej, na kwotę 41mln zł,
- 3.629 podatników opodatkowanych w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych. Zmniejszenie podatku tej grupy podatników wyniosło 0,6 mln zł.

Nałożenie obowiązku przekazywania przez urzędy skarbowe 1% podatku wynikającego z zeznań za 2007 r. oraz poszerzenie bazy wpłynie na zmniejszenie dochodów z podatku PIT w roku budżetowym 2008 w wysokości ca' - 250 mln zł,

- możliwość dokonywania jednorazowego odpisu amortyzacyjnego przez małych podatników -150 mln zł
- zmiana zasad amortyzacji +320 mln zł
- możliwość zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków na finansowanie usług medycznych pracowników -25 mln zł
- waloryzacja skali podatkowej i kosztów uzyskania przychodów za 2006 r. -1 708 mln zł
- waloryzacja skali podatkowej i kosztów uzyskania przychodów na 2007 r. -1 946 mln zł
- podwyższenie podstawy opodatkowania w związku z obniżeniem składki rentowej o 2 pkt proc. dotyczące pracownika i „przerzucenie” składki chorobowej z pracownika na pracodawcę +2 400 mln zł
- wprowadzenie ulgi prorodzinnej

Skutek oszacowano przy założeniu, że skala i koszty uzyskania przychodów zostaną zwaloryzowane oraz zostanie obniżona składka rentowa, co wpłynie na podwyższenie dochodu do opodatkowania.

Z uwagi na fakt, że ulga odliczana będzie w zeznaniu rocznym – szacowany skutek finansowy wpłynie na zmniejszenie dochodów z podatku PIT w roku budżetowym 2008 w wysokości 700 do 800 mln zł,

- używanie służbowych samochodów osobowych do celów prywatnych +1 500 mln zł

Oszacowane skutki proponowanych zmian wpłyną na zwiększenie dochodów sektora finansów publicznych w 2007 r. z podatku PIT w łącznej wysokości 1 118,4 mln zł, w tym na dochody:

- budżetu państwa w kwocie 583,8 mln zł,
- jednostek samorządu terytorialnego w kwocie 534,6 mln zł (wg łącznego wskaźnika udziału z 2006 r. – 47,80%) .

Obniżenie składek na powszechne ubezpieczenia społeczne (składki rentowej o 4 pkt proc. i składki chorobowej o 0,65 pkt proc.) spowoduje obniżenie wpływów do FUS o 10,3 mld zł. Jednocześnie ustawa przewiduje likwidację zryczałtowanych form opodatkowania przychodów podatników prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Wg danych za 2004 r. z form tych korzystało:

- 154 968 podatników opodatkowanych kartą podatkową,
- 576 095 podatników opodatkowanych w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych.

Wpływy w 2004 r. wyniosły: 131,3 mln zł z karty podatkowej i 1 281,2 mln zł z ryczału od przychodów ewidencjonowanych (w 2005 r. odpowiednio 120,5 mln zł i 1 340,3 mln zł).

Eliminacja karty podatkowej i ryczału od przychodów ewidencjonowanych spowoduje objęcie tych podatników opodatkowaniem na zasadach ogólnych - trudno jednak przewidzieć wysokość podatku płaconego przy zastosowaniu tej formy opodatkowania. Zakłada się, że zmiana ta będzie neutralna dla dochodów budżetowych.

Z uwagi na brak danych do przeprowadzenia analiz oraz bardzo złożoną materię brak jest możliwości oszacowania wymiernych skutków pozostałych propozycji rozwiązań systemowych.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy - nie przewiduje się bezpośredniego oddziaływania regulacji na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki - nie przewiduje się bezpośredniego wpływu regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki. Jednakże ucytelnienie przepisów podatkowych, powinno w dalszej perspektywie zachęcić do prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów - nie przewiduje się wpływu regulacji na sytuację i rozwój regionów.

IV. Dotycząca zmian ustawy z dnia 15 lutego 1992 o podatku dochodowym od osób prawnych

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Szacuje się, że proponowane regulacje wpłyną na dochody sektora finansów publicznych z podatku dochodowego od osób prawnych w roku budżetowym 2007 w następującej wysokości:

- likwidacja możliwości odliczania darowizn (z wyjątkiem darowizn przekazywanych na podstawie innych ustaw), + 45 mln zł
- likwidacja deklaracji miesięcznych + 0,1 mln zł
Skutek oszacowano na podstawie kosztu druku w 2005 r. likwidowanych deklaracji,
- możliwość dokonywania jednorazowego odpisu amortyzacyjnego przez małych podatników, -50 mln zł

- zmiana zasad amortyzacji, +775 mln zł
- umożliwienie zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków podatników na finansowanie usług medycznych pracowników. - 70 mln zł

Oszacowane skutki proponowanych zmian wpłyną na zwiększenie dochodów sektora finansów publicznych w 2007 r. z podatku dochodowego od osób prawnych w łącznej wysokości 700,1 mln zł, w tym na dochody:

–budżetu państwa w kwocie 532 mln zł,

–jednostek samorządu terytorialnego w kwocie 168,1 mln zł (wg łącznego wskaźnika udziału z 2006 r. – 24,01%).

Z uwagi na brak danych do przeprowadzenia analiz oraz bardzo złożoną materię brak jest możliwości oszacowania wymiernych skutków pozostałych propozycji rozwiązań systemowych.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Nowelizacja może pozytywnie wpłynąć na rynek pracy, poprzez zmniejszenie bezrobocia. Jednym z głównych założeń projektu jest ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej. Przedsiębiorstwa, których obciążenia podatkowe zostaną zmniejszone na skutek wprowadzenia przepisów zawartych w projekcie, w dłuższej perspektywie mogą przeznaczyć więcej środków na rozwój i również zatrudnianie nowych pracowników.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną.

Nowelizacja powinna wywrzeć pozytywny wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną. Ułatwienia wynikające z przedłożonych przepisów wychodzą naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

W długim okresie nowelizacja powinna wywrzeć pozytywny wpływ na sytuację regionów, poprzez wzrost gospodarczy i zmniejszenie bezrobocia.

V. Dotycząca zmiany ustawy z dnia 9 września o podatku od czynności cywilnoprawnych

1. Cel wprowadzenia ustawy

Projekt przewiduje zniesienie zasady solidarnej odpowiedzialności oraz ma celu dostosowanie przepisów ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych do przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej w zakresie opodatkowania kapitału w spółkach kapitałowych.

2. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu ustawy zostanie przekazany Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, Krajowej Radzie Notarialnej oraz Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.

Ponadto projekt ustawy będzie także przekazany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Tekst projektu ustawy zostanie opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

3. Zakres oceny skutków regulacji

Ze względu na fakt, iż wejście w życie ustawy nie spowoduje kosztów dla budżetu państwa oraz nie wywoła szerszych skutków społeczno – ekonomicznych, nie jest konieczne przygotowanie pogłębionej analizy w tym zakresie.

4. Skutki wprowadzenia regulacji:

1) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i dochody jednostek samorządu terytorialnego:

Wdrożenie projektowanych zmian ustawy spowoduje dodatnie skutki finansowe dla budżetu państwa w związku z redukcją kosztów poboru podatku.

Ponadto przewiduje się, iż proponowane zmiany nie spowodują skutków dla budżetów gmin. Precyzyjne określenie skutków wejścia w życie przepisów nie jest możliwe ze względu na trudną do przewidzenia liczbę czynności spełniających dyspozycję projektowanych przepisów.

2) Wpływ regulacji na rynek pracy:

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą mieć wpływ na rynek pracy.

3) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki:

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą wpływać na konkurencyjność gospodarki.

4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów:

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

VI. Dotycząca ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

1. Cel projektowanej ustawy.

Projektowana ustawa zmierza do dostosowania przepisów ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi do zmienianej ustawy – Ordynacja podatkowa.

2. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych projekt ustawy zostanie przekazany do opiniowania przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, organizacje przedsiębiorców, związki zawodowe, Krajową Radę Doradców Podatkowych. Ponadto tekst projektu ustawy zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów celem umożliwienia jego oceny przez wszystkich zainteresowanych.

3. Zakres oceny skutków regulacji.

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – brak wpływu na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowy projekt nie wpłynie na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowy projekt nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – brak wpływu na sytuację i rozwój regionów.

VII. Dotyczące ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług i ustawy z dnia 20 czerwca 1998 r. – Prawo o ruchu drogowym.

1. Skutki budżetowe

Skutki budżetowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy są trudne do jednoznacznego określenia. Niektóre z proponowanych zmian mają charakter techniczny i doprecyzowujący i nie będą pociągały za sobą skutków ekonomicznych. Natomiast wśród zmian o charakterze merytorycznym oszacowanie skutków jest o tyle trudne, że w wielu przypadkach brak jest danych umożliwiających dokonanie takich kalkulacji. Należy bowiem zaznaczyć, że sprawozdawczość, zarówno statystyczna jak i fiskalna, w podatku od towarów i usług, ze względu na specyfikę tego podatku, jest niewystarczająca do takich celów. Niezależnie jednak od powyższego możliwe jest określenie kierunku skutków poszczególnych zmian i ich istotności.

Zmiany, które skutkować będą ubytkiem dla dochodów budżetu państwa dotyczą m.in.: zmiany podstawy opodatkowania w przypadku bezpłatnego przekazania używanych towarów. Dodatkowo, wartościowo oszacowano ubytki wynikające z następujących tytułów:

- likwidacji ograniczonego prawa do odliczenia w przypadku samochodów osobowych na poziomie 800 mln zł,
- likwidacji 30% sankcji na poziomie ok. 10 mln zł,
- zmiany zasad opodatkowania wieczystego użytkowania gruntów na poziomie ok. 120- 250 mln zł.

Ponadto efektem części zmian będzie przesunięcie dochodów w czasie, co spowoduje zmniejszenie dochodów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Takie skutki powodować będą zmiany dotyczące m.in.: wprowadzenia możliwości otrzymania zwrotu w przypadku, gdy podatnik w danym okresie nie wykonał czynności opodatkowanych, wprowadzenie kwartalnych deklaracji i zaliczek miesięcznych podatku dla dużych podatników. Wartościowe oszacowanie takiego przesunięcia było możliwe tylko w przypadku wprowadzenia możliwości rozliczania podatku należnego z tytułu importu w deklaracji VAT spowoduje przesunięcie dochodów o ok. 300 mln zł.

Do zmian, które spowodują zwiększenie dochodów budżetu państwa z tytułu VAT należą m.in. zmiany związane z ujednoczeniem zasad powstania obowiązku podatkowego, które spowodują przyspieszenie wpływów budżetowych i wzrost wpływów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów, jednak wartościowe oszacowanie tego skutku nie jest możliwe. Ponadto, dodatkowe dochody zostaną zrealizowane poprzez wprowadzenie opodatkowania prywatnego zużycia służbowego samochodu osobowego, które szacuje się na ok. 0,5 mld zł.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie spowoduje co do zasady skutków mających wpływ na rynek pracy. Będzie miała jednak wpływ poprzez uproszczenie rozliczeń podatkowych, a przez to pośrednio będzie miała wpływ na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Proponowane rozwiązania nie wpłyną na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ na rozwój regionów

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rozwój regionów.